

र्योधनायाश्रयजातदयं त्वामघहंतास्मिणोप्रसव्यस्यैवहंतायुधिभीतसेनः २७ दुर्योधनस्याधमपुरुषस्यस्यानपादेवमहान्श
 योभूत् सपवमुक्ताविनिसृज्यवापलंश्यंहिक्कलावृषसेनमार्जो ३८ समर्जवाणाविशिखान्महात्मावधायराजनकर्णसुतस्संखि वि
 व्याधेनंदशभिः पृथक्तेर्ममस्वशंकप्रहसन्किरीटी ३९ विद्येद्वामिषसन्भुजौचक्षुरेभ्रतुर्भिर्निशितैः शिरश्च सपाथेवाणाभिहतः
 पपात्रस्थाद्विवाङ्मिषिराधराय ४० सुपुष्पितोहृत्स्वरोनिकायोवातेरितः शालस्वाद्विष्णुगतं संप्रेक्ष्यवाणाभिहतं पतंतं रथात्सुतं
 सूतजः क्षिप्रकारी रथं रथेनाश्रुजगामरोष्मातकिरीटिनः पुत्रवधाभितप्तः ४१ ततः समक्षं स्वसुतं विलोक्य कर्णो हतं श्वेतहयेन सख्यं
 संभ्रमागम्य परं महात्मा कृष्णान्जुनौ सहसैवाभ्यधावत् ४२ इति श्रीमहाभारते कर्णोपनिषद्वाक्यं प्रहसन्किरीटी १ अर्जुनं प्राह दशार्हः प्रहस्य पुरुषधर्मः अयं सरथ आयाति श्वेताश्वः शस्य
 श्वेत्लोहद्वज्रमिवारोचं गर्जंतं सुमहाकायं डर्निवारं सुरैरपि १ अर्जुनं प्राह दशार्हः प्रहस्य पुरुषधर्मः अयं सरथ आयाति श्वेताश्वः शस्य
 साश्विः २ येन ते सह योद्धव्यं स्थिरो भव धनं जय पश्येनं समायुक्तं रथं कर्णोऽप्यपांशुव ३ श्वेतवाजि समायुक्तं युक्तं रथासुतेन च नानाप
 ताककलिलं किंकिरीजालमालिनं ४ उत्थमानमिवाकाशे विमानं पादुरैर्हयैः ध्वजं च पश्य कर्णोऽप्यनागकक्षं महात्तनः ५
 आसंवलधनुः प्रस्यमुत्तिरं वतमिवावं पश्य कर्णोऽप्यनागकक्षं महात्तनः ६ पश्य कर्णोऽप्यनागकक्षं महात्तनः ७ नियच्छति हयान् सरोधेयस्यामितीजसः ७

एतदुमिनिर्घोषं शशं वदन्तः ८ सिंहनादांश्च विविधान् शृणु पांडव सर्वतः अंतर्होय महाशयान् करो नामिते ते जसा ९ दोषयमा
नस्पृशं धनुषि शृणु निस्सनं सौंदर्यं नित्यं गंगाः पांचालानां महारथाः १० दृष्ट्वा केसरिणां कुट्टं मृगाश्च महावने सर्वपत्न्यैर्न कौंतेय हं
तुमहे मिस्रतः ११ नहिकर्णो शरणं नमोऽस्तु तस्मै ते नरः स देवा सुरगंधर्वाः क्लीलोकान्मवराचरन् १२ तं हि जेतुं रीशक्रस्यैव विदितं
मम भीममुग्रं महात्मानं अक्षं शर्वकपीद्विजं १३ नशक्ताद्भुमीशानं किंपुनर्यो धितुं प्रभुं त्वया साक्षान्महादेवः सर्वभूतः शिवः शिवः १४
युद्धे नाराधितः स शरणं देवाश्च वरास्तव तस्य पार्थ प्रसादे न देवदेवस्य शूलिनः १५ नहिकर्णो महाबाहो न मुचिद्वत्र हायथा अयस्ते
स्तुमहापार्थ युद्धे जयमवाप्नुहि १६ अर्जुन उवाच ध्रुवस्वजयः कृष्ण मम नास्त्यत्र संशयः सर्वलोकगुरुपैस्त्वत्तुष्टेः सिमधुस्तदन १७
चोदया श्वानहृषीकेश रथं मम महारथं नाहता समरे कर्णे निर्वर्तिष्यति फाल्गुनः १८ अधकर्णो हतं पश्य मद्यैरेः शकलीकृते मां
वा दृश्यसि गोविंद कर्णेन निहतं शरेः १९ उपस्थितमिदं द्यौर्युद्धं त्रैलोक्यमोहनं यज्जनाकथपि श्येति यावद्मिदं रिष्यति २०
एवं ब्रुवंस्तदा पार्थः कृष्णमर्लिच्छकारिणं प्रसुद्यैरथैनामुगजं प्रतिगजोपथा २१ पुनरुवाह तेजस्वी पार्थः कृष्णमर्लिदं चोदया
श्वानहृषीकेश कालोपमतिवर्तते २२ एवमुक्त्वस्तदा तेन पांडवेन महात्मना जयेन संपृज्य स पांडवो तदा प्रचोदयामास हृयान्मनोजवान्
स पांडुपुत्रस्परयो मनोजवः

क०

१८५

क्षणेन करणं स्पृश्याग्रतो भवत् १३ इति श्री करणं पर्वणि करणार्जुनैर्देवैः वासुदेववाकं संजय उवाच दृष्टेन हतं दृष्ट्वा शोकामर्षतम
निवृत्तः पुत्रशोको द्रव्यं वारिनेत्राभ्यां समवासरजत् १ रथेन करणं स्तेजस्वी जगामाभिमुखैरिपुं युद्धायामर्षताम्राक्षः समाद्रुपधनं जयं २
तोरथोऽस्य संकाशो वै याद्यपरिवारितो समेतो दृष्टुस्तत्र ह्यविवाकौ समुद्रुतौ ३ श्वेताश्वौ पुरुषौ दिव्यावास्थितावरिमर्दनौ शुश्रुभौ तम
हात्मानौ चंद्रादित्यौ यथादिवि ४ तौ दृष्ट्वा विस्मयं जगमुः सर्वसैन्यानिमा ५ त्रैलोक्यविजये यज्ञाविंद्रे रोचनानिव ६ रथजातलनिद्रौ
देवौ रासिं हरैस्तथा तोरथावभधावंतौ समात्नोऽयमहीक्षितौ ६ ध्वजौ च दृष्ट्वा संसक्तौ विस्मयः समपद्यत हस्तिकक्षं च करणं स्पृश्याग्रं
किरीटिनः ७ तोरथौ संप्रसक्तौ तु दृष्ट्वा भारतपार्थिवाः सिंहनादं श्रुत्वा साधुवादांश्च पुष्कलान् ८ दृष्ट्वा च दैरथेताभ्यां तत्र योधाः
सहस्रशः चक्रुर्वीर्यं स्वनांश्चैव तथैवावधनं ९ आजगुः कुरवस्तत्र वादित्राणि संमततः करणं प्रहर्षयिष्यतः शस्त्राहंश्च सर्वशः १०
तथैव पांडवाः सर्वहर्षयं तो धनं जयं तस्यैव स्वनिनादं नदिशः सर्वोऽप्यनादयत् ११ क्षेपितास्फोरितौ त्रुक्षुस्तुमुलं सर्वतो भवत् वाङ्मयं
दैव्यं शूरारणं करणार्जुनसमागमे १२ तौ दृष्ट्वा पुरुषयोर्धोरथस्थे रथिनां वरौ प्रगृहीतमहाबायो शरशक्तिधजायुतौ १३ वरि
णौ वद्धनिस्त्रिशोऽश्वेताश्वौ शरवशो गितौ तर्णीरवारसपन्नौ द्रुप्ये तौ सुदर्शनौ १४ रक्तचंदनदिग्धांगौ समदौ गोवृषाविव चाप
विधुद्वजोपेतौ शस्त्रसंपन्नयोर्धिनौ १५ चामरचक्रनोपेतौ श्वेतछत्रौ

राम०

१८५

॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

ज्यो ३२ ताम्राद्युतसमासक्तविजयायेतयच अस्माकंपातुवानांचिस्थितानांरामधनि ३३ तौतुस्थितौमहाराजसमेरुयुद्धशालिनो अतो
 न्यप्रतिसेरध्यावन्मोपवधकाक्षिणी ३४ तौवभौप्रजिहीर्षतेविंदुत्राविवप्रभो भीमरूपधरावास्तामहाधसाविवग्रहो ३५ तौतातरिक्षेमाहे
 पाविवादाभरतर्षभ मिथोभेदाश्रमूतानामासनकराज्जुनोतरे ३६ वयंयंतमियोभिन्नाः सर्वलोकास्तुसारिष देवदानवगंधर्वाः पिशा
 चोरगरक्षसाः ३७ प्रतिपक्षग्रहेचक्रुः कर्णाज्जुनसमागमे द्यौरसीत्सतपुत्रस्पक्षेमध्येवधिष्ठिता ३८ भूमिधनंजयस्यासीन्नातेवजय
 काक्षिणी गिरयः सागराश्चैव नद्यश्च सज्जलान् तथा ३९ दृक्षाश्चोषधयश्चैव व्याश्रयंत परस्परं असुरायातुवानाश्च गुह्यकाश्च परंत
 प ४० तेकर्णोसमपद्यंतदृष्टरूपाः समंततः मुनयश्चाराणाः सिद्धोवेनेतेयोवयोसिच ४१ रत्नानिनिधयः सर्वेवेदाश्चास्यानपंचमा
 : सोपवेदोपनिषदः सहरस्याः ससंग्रहाः ४२ वासुकिश्चित्रसेनश्च तक्षकोमणिकस्तथा सर्पाश्चैव तथा सर्वेकाद्रव्याश्च सान्वया
 : ४३ विप्रवंतोमहाराजनागाश्चाज्जुनतोभवन् ऐरावताः सौरमेयाः वैशालियाश्च भोगिनः ४४ सतेभवन् ज्जुनतः क्षुद्रसर्पा
 श्चकर्णतः ईहामृगाश्चालमृगाः मंगत्याश्च मृगदिजाः ४५ पार्थस्यविजयेराजन्सर्वेवाभिसंस्तुताः वसवोमारुतः साध्यारुद्रा
 विष्णोश्चिनोतथा ४६ अग्निर्हिंस्त्रसोमश्चापावनायदिशोदश धनंजयस्मतेपक्षेऽपिदिताः कर्णोतोभवन् ४७ विशाः शूद्राश्च
 सताश्च येच संकरजातयः ॥ ॥ ॥

सर्वशक्तमहाराजरोधयमम जस्तथा ४८ देवास्तपिहभिः सांद्धसगराः सपदानुगाः यमोवैश्रवणाश्चैववरुणाश्चयतोर्जुनः ४९ ब्रह्म
क्षत्रचयज्ञाश्चक्षिणाश्चाल्लेनेमिताः प्रेताश्चैवपिशाचाश्चक्रव्यादाश्चमृगंरजाः ५० राक्षसाः सहपादेभिः शृङ्गालाश्चकरोत्तः
देवब्रह्मनपर्षाणांगराः पारवतोभवन् ५१ त्वं वुरुप्रमुत्ताराजनगंधर्वाश्चयतोर्जुनः प्राधियाः सहमोनेयागंधर्वाश्चसंगराः ५२
रहाम्नाः पक्षिगराद्विपाश्चरथपत्तिभिः उरुमानास्तथामेधैवायुनाचमनीपिणः ५३ दिदृक्षवः समाजगुः करार्जुनसमागमे
देवदानवगंधर्वानागायक्षाः पतत्रिणाः ५४ महर्षयोविदविदः पितरश्चस्वधाभुजः तपोविद्यास्तथौषध्यानानारूपवलान्विताः ५५
अंतरिक्षेमहाराजविनंदतोवतस्थिरे ब्रह्माब्रह्मर्षिभिः सांद्धप्रजापतिभिरेवच ५६ भवश्चैवस्थितोयानेदिव्यंतेदेशमागमत् समे
तौतौमहात्मानौदृष्ट्वाकर्णधनंजयो अर्जुनोजयतांकारोमितिशक्रोब्रवीत्तदा जयतामर्जुनंकारोदतिसूर्योभ्यभाषत ५७
हत्वार्जुनंममसुतः कारोणजयतुसंयुगे हत्वाकर्णजयत्वद्यममपुत्राधनंजयः ५८ इतिसूर्यस्मैवासीद्विवादेवासवस्त्वद्यमश्च
संस्थितयोस्तत्रतपोर्विवुधसिंहयोः ५९ विपक्षमासीद्देवानामसुराणांचभारत ६० समेतौतौमहात्मानौदृष्ट्वाकर्णधनंज
यो अकंपतत्रयोलोकाः सहदेवधिचारणाः ६१ सर्वदेवगणाश्चैवसर्वभूतानिपानिच यतः पार्थस्ततोदेवायतः क

क०

१८७

राक्षसोत्तमः ६३ रथयूथयोः पक्षौ कुरुपांश्च वीरयोः दृष्ट्वा प्रजापतिदेवाः स्वयं भुवमनोदयन् ६३ कोनयोर्विजयीदेवकुरु
पांश्च वीरयोः समोक्तविजयीदेवतयोर्नरसिंहयोः ६४ कर्णाक्षुनविवादेन सर्वसंशयितं जगत् स्वयं भो ब्रह्मिन् सत्यमेतयो
विजयं प्रभो ६५ स्वयं भो ब्रह्मिन् द्वाकं समोक्तविजयीनयोः तदुपक्रममद्यवाप्रणिपत्य पितामहं ६६ विज्ञापयत देवेश मिदं
मतिमतां वर पूर्वभगवता प्रोक्तं कुरुमयोर्विजयोः ध्रुवः ६७ तत्र यास्तनमस्तेस्तु प्रसीद भगवन्मम ब्रह्मशानावथोवाक्यमृच
तुस्त्रिदशेश्वरं ६८ विजयोः कवमेवास्पविजयस्य महात्मनः स्वादेयेन द्रुतभुक्तोऽपि नः सव्यसाविता ६९ स्वर्गं च समनुप्राप्य
साहाय्यं शक्नोति कृतं कर्णश्च दानवः पक्षश्च नः कार्यः पराजयः ७० एवं कृते भवेत्कार्यं देवानामेव निश्चितं आत्मकार्यं च
सर्वेषां गरीयस्त्रिदशेश्वर ७१ महात्मा फाल्गुनश्चापि सत्यधर्मैरतः सदा विजयस्तस्मिन् नियते जायते नात्र संशयः ७२ तोषि
तो भगवानयेन महात्मा वृषभध्वजः कथं वा तस्मिन् जयौ जायते शतलोचन ७३ यस्य चक्रे स्वयं विष्णुः सारथ्यं जगतः प्रभुः स
नस्वीवलवानद्यूरः कृतास्तोयतपोधनः ७४ विभर्ति च महातेजा धनुर्वेदमशेषतः पार्थः सर्वगुरोऽपि तो देवकार्यमिदं यतः
७५ क्षिप्रं ते पादवानि संवनवासादिभिर्मणैः संपन्नस्तपसा चैव पर्याप्तः पुरुषधर्मः ७६ अतिक्र ॥ ॥ ॥

राम०

१८७

मेघमाहात्म्यादिष्टमर्थस्य पर्ययं अतिक्रान्ते च लोकानां भावो नियतं भवेत् ७० न विद्यते व्यवस्थानं कुद्वयोः कृत्तयोः क्वचित् स
ष्टौ रोजगतेष्वेव सततं पुरुषर्षभैः ७१ नरनारायणावेतौ पुराणावपि सत्तमौ अनियम्यो नियन्तारवेतौ तस्मात्परंतपौ ७२ नै
तयोस्ति सप्तमः कश्चिद्विधिवामानुषेषु वा अनुगम्यत्रयो लोकाः सह देवर्षिचारैः ७३ सर्वदेवगणा अपि सर्वभूतानि यानि च अ
नयोस्तु प्रभावेन वर्तन्ते निखिलं जगत् ७४ करोणं लोकानयं मुखो नाप्नोतु पुरुषर्षभः करोणं वैकर्त्तनः शूरो विजयस्त्वक्तृ कृतयो
ः ७५ वसुनां समलोकं समरुतां वा समाप्नुयात् सहितो द्रोणाभीष्माभ्यां नाकलोकं मरुतामुयात् ७६ इत्युक्त्वा देवदेवाभ्यां सहस्राक्षौ
ब्रवीद्वचः आमेव सर्वभूतानि ब्रह्मशानानुशासनं ७७ अतं भवद्विर्यस्योक्तं भगवन्मोजगद्विदं तन्नथानान्यथा तद्विद्विद्वं
विगतज्वराः ७८ इति श्रुत्वा देवचनं सर्वभूतानि मारिष विस्मिता न्यभवन् राजन पूजयामाचक्रिरे तदा व्यसजंश्च सुगंधीनि पुष्पवर्षा
णि हर्षिताः नानारूपानि विबुधा देवतया एष वा दयन् ७९ दिदृक्षुश्चाप्रतिमं दैर्घ्यं नरसिंहयोः देवदानवगंधर्वाः सर्वे एवाव
तस्त्रिरे ८० रथोत्तयोः श्वेतद्वयोर्दिव्यो युक्तौ महात्मनोः यौतौ करौर्जुनौ राजन्महद्वैद्यौ व्यवतिष्ठतां ८१ समागता लोकवी
राः शरवान्दध्नुः पृथक् पृथक् वासुदेवाज्जुनौ

क०

१२८

वीरैर्कर्णशूलैश्चभारत ६० तद्भीरुसंज्ञासकरं युद्धं समभवत्तदा अन्योन्यस्यद्धि नौरुग्रंशक्रशं वर्योरिव ६१ तयोर्ध्वं जीवी
तमलौघमुमुभातेरथे स्थितौ राड्केतयथाकाशे उदितौ जगतः श्वे ६२ कर्णस्पाशी विषनिभारत्नसारमयी दृढा पुरंदरश्च
तुः प्रख्याहस्तिकक्षाविराजते ६३ कपिश्रेष्ठस्तपार्थस्य व्यादितास्पद्रवोत्तकः दंष्ट्राभिर्भीष्मपद्माभिर्दुर्निरीक्ष्योरविर्य
था ६४ युद्धमिला मुको भूला ध्वजो गौरीवधचक्रः कर्णध्वजमुपातिष्ठत्स्वस्थनाद्देगवान्कपिः ६५ उत्पपात महावे
गः कक्षासम्पाहनत्तदा नरेवैश्वर्ये नैश्वर्ये वगरुडः पन्नगयथा ६६ साकिंकिरीकाभरणाकालपा ॥ ॥ ॥

राम०

१२८

३२

शोपमायसी अम्पद्रवत्सुसंख्याहस्तिकक्षायतंकपि ६७ तयोर्वोरतरेयुद्धैरथेघृतअहितप्राकुर्वतां ध्वजोयुद्धं पूर्वपूर्वतरं
तदा हयाहया न्येहं स्पृष्टमानाः परस्परं ६८ अविध्यत्पुंडरीकाक्षः शल्यनयनसायकैः शल्यश्चपुंडरीकाक्षेतथैवाभिस
मैक्षत ६९ तत्राजपद्मसुदेवः शल्यनयनसायकैः कर्णवाप्यजपद्मस्वाकुंतीपुत्रो धनंजयः १०० अथाव्रवीत्सुतपुत्रः
शल्यमाभाष्यस्मितं यदियर्थो रणे हन्ता दधमासिह कहिंचित् १ किं करिष्यामि संग्रामे शल्यस ॥ ॥ ॥ ॥

क०
१८२

समथोच्यतां शल्यउवाच यदि कर्णरोगो हन्याद्यत्वांश्चेत्तवाहनः उभावेकरथेनाहं हंसा माधवपांश्वौ १ संजयउवाच स्वमेवतुगा
विदमज्जेनः प्रत्यभाषत तं प्रहसाञ्चवीरुक्षः सत्यपार्थमिदं वचः २ यतीदृवाकरः स्थानात्पुष्पेदपिमहोदधिः योत्समग्निरिषान्नत्वाह
मात्कर्णो धनं जय ४ यदि चैतत्कथं चित्संस्त्रोकपर्यासं न भवेत् हंसा कर्णं तथा शल्यवाङ्मुखा मेव संयुगे ५ शतिकृत्तवचः श्रुत्वा
प्रहसन्कपिकेतनः अर्जुनः प्रत्युवाचैदं कृत्स्नमस्तिष्ठकारिणं ६ मम तावदययो मौ कर्णशले जनादेन सपताकध्वजं कर्णं स
शल्यश्चवाजिनं ७

राम०
१८०

सद्यत्रकवचैवसशक्तिशरकार्मुकं दृष्ट्वास्पृशरोक्ताक्षरीरेष्ठिन्मनेकधा ८ अथैवसरथंसायंशक्तिकवचायुधं संचरि
 तमिवारणपपादपंदतिनायथा ९ अथारंध्यभायोगांवेधयंसमुपस्थितं क्रवंसमेधनिष्ठानिताभिर्दृष्टानिमाधव ११ दृष्ट्वासि
 क्रवंसमेधविधवाः करण्येषितः नहिमेशाम्पतेमनुर्यदनेनपुराकृतं १२ कृत्वासभागतादृष्ट्वापूरेनादीद्येदर्शिता अस्मात्
 थावहसताक्षिपताचपुनः पुनः १३ अथदृष्ट्वासि गोविंदकरांमुन्मथितेमया वारणेनेवमतेनपुष्पितंजगतीरुहं १४ अ
 धतामधुरावाचः श्रातस्मिमुधुसदनदिष्ट्याजयसिवाह्येयदतिकरण्यनिपातिते १५ अथाभिमन्यजननीपुच्छःसालपिष्यसि कुं
 तीपितृस्वसारंचप्रदह्यः सनजनादेन १६ अथवाष्पमुखीकृत्वासालपिष्यसिमाधव वाग्निश्रावतकल्पाभिधर्मराजंनपाउवं
 १७ इतिश्रीमहाभारतेकारणपर्वणि कनग द्वेष्ट्ये संजयववाच तदेवनागासुरसिद्धयक्षैर्गंधर्वरक्षोऽसुरसा वसेधैः ब्र
 ह्मविंशतिभिःसुपर्णजुष्टंभौविप्रदिस्मयनीयरूपं १ नानघमानंनिर्देमनीर्देवकीर्तिवगीतस्तुतिरुत्परांसः सर्वतरिस्तदह
 शुभंनुष्माःखस्याश्रतदिस्मयनीयरूपं २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

क० टी०

१६१

द्विषतः शत्रु ३ ६ एकोमुख्योरथोरथिनो कर्णार्जुनौ एकोवतोरथेवेतिविग्रहः ७ तमोनुदोस्येचंद्रो अभिसर्तयं नापपातयमितिनिपमेन

ततः प्रहृष्टाः कुरुपांडुयोधावादित्रशंखस्वनसिंहनादैः विनादयंतो वसुधादिशश्वनेन सर्वान्दृष्टो निजघ्नः ३
नराश्वमातंगरथैः समाकुलं शरसि शक्ररथिनिपाततुः सह अमीरुजुं हतदेहसंकुलं रगाजिरं लोहितमावभौतदा ४
बभूवुर्दं कुरुपांडवानां यथासुरगामसुरैः सहाभवत् तथाप्रवृत्तेतुमुले सुदारु रोधनं जयस्माधिरथेयशायकैः ५
दिशश्चैतेन्यवशितैरजिह्वैः परस्परं प्राहरणं सुदर्शितैः ततस्त्वदीयाश्च परे च सायकैः कृतं धकारे दृष्टुर्न किंचन
६ भयातुरवेकरथो समाश्रयं सतां भवत्तदुतमेव सर्वतः ततो ह्यमस्त्राणां परस्परं तौ विध्वंयवाताविव पृ वेपश्चिमौ
७ धेनाधकारे वितते तमोनुदो यथोदितो तद्वदतीवरेजतुः नचाभिसर्तयमिति प्रहर्षिताः परे त्वदीयाश्च तथावत
स्थिरे ८ महारथोत्तौ परिवार्य सर्वतः सुरासुराः शंखवासवाविव मृदंगभेरीपरावानकस्रवैः ससिंहनादैर्नरतुर्नरोत्त
मौ ९

प्रवेदिताः प्रेरिताः ८

॥

६

॥

॥

॥

राम०

१५९

विसृक्तः विप्रदुताः १३ पंचैवावशिष्टाः साहसतत इति १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

महादेवी तमयो समीपतुर्महद्वज्रं भाविवकर्णपांडवौ ततो महारुग्णिमहाधनुर्द्वैविमुंचमानविषुभिर्भयानकैः १२ न
 राश्वनागा नमितानिजघ्नतुः परस्परं च विमहारथौ नप ततो विससुः पुनरहितानरं नरेन माभ्यां कुरुपांडवाग्रयाः १३
 सनागपमश्वरथादिशोरशतथायथासिंहहतावनोक्तसः ततस्तुड्यो धनभोजसौबलाः कृपेराशारदतस्तनुनासह १४
 महारथाः पंचधनेजयाच्युतौ शरैः शरीरान्नि करैरताडयन् धनं धितेषामिषुधीनध्वजानहयात्रयाश्चरताश्च धनेजयः श
 रैः १५ समंप्रमथ्याशुपरमसंततः शरीरैर्मेढ्रादृशभिश्चसूतजं अथाभ्यधावंस्त्वरिताः शतैरथाः शतैर्गजाश्चाजुन।
 माततायिनः १६ शकास्तुषारयवनाश्चसादिनः सैहवकांबोजवैरैर्जिघांसवः वरयुधान्यागिगैतैः शरैः सहस्रैर्महंजं त
 न राशिगंसि १७ हपाश्चनागाश्चरथाश्चपुध्मो धनेजयः शत्रुगणानक्षितौ शिरोगत ततोतरिक्षेसुरतूयैनिः स्वना
 : ससाधुवादाहृषितैः समीरिताः १८ निपेतुस्युजमपुष्पदृष्टयः सुगंधिगंधाः पवनेरिताः शुभाः तदस्तुते देवमेनुष्पसाक्षि
 कंसमीक्ष्यभूतानि विस्मिपुस्तदा १९ तवात्मजः सूनुसुतश्च नवयथानविसमयं जगत्तुरेकनिश्चयो अथाववीक्ष्य रासु
 तस्तवात्मजं करकरेण प्रतिपीडयन् २०

क० टी०

१८२

१८ निमर्गतदत्तिसहजमित्रलोपपादनं साम्राज्यार्थदानेन १८ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रसीददुर्योधनशाम्पयाउर्वैरलंविरोधेनधिगस्तविग्रहं हतो गुरुर्ब्रह्मसमीमहास्त्रविज्ञैवभीष्मप्रमुखामहाय्याः ११ अहंस्व
धोममचापिमातुलः प्रणधिरज्जंसदपाउर्वैश्चिरं धनेजयः शाम्पतिवारितोमयाजनादेनोनेवविरोधमिच्छति १२ युधिष्ठिरोभूत
हितेरतः सदाहकोरस्तद्वशगत्यापमौ त्वयातुपार्थेऽकृतेवसेविदेप्रजाः शिवंपाप्सुपुरिच्छयातव १३ व्रजंतुशेषाः स्वपुराणि
वांधवानिहत्रयुद्धाश्रमवेतुसै निकाः नचेद्वचः आप्यसिमेनराधिपक्रवंप्रतप्तासिहतोरिभिर्युधि १४ इदंचदृष्टंजगतासह
त्वयाकृतंयदेकेनकिरीटिमालिता यथानकुर्याद्वलक्षिन्नचातकोनचापिधाताभगवान्नयक्षगद १५ अतोतिभयानस्व
गुरोर्गोधनंजयोनचातिवर्तिष्यतिमेवचोखिले तवानुयावांचसदाकरिष्यतिप्रसीदरुजं द्रुमंस्वमाप्नुहि १६ ममापिमानः प
रमः सदात्वपित्रवीर्यमपतस्त्वापरमाच्चसौहृदात् निवारिष्यामिचकर्णमप्यहंयदाभवान्प्रणयोभविष्यति १७ वदंतिमित्रे
सहजंविचक्षणास्तेयवसाम्राजधनेनवीजितं प्रतापतश्चापनतंचतुर्विधंजदत्तिसर्वतवपाउर्वेषुवै १८ निमर्गतस्तेतववीरवो
धवाः पु नश्चसाम्रासमवाप्नुहिप्रभो त्वपिप्रसन्नेयदिमित्रतांगताहितंरुतेस्पाज्जगतस्त्वयाचलं १९ ॥ ॥

राम०

१८२

सख्यमुक्तः सुहृदावचेहितं विचिंत्य निश्चयं च दुर्मना त्रवीत यथाभवानाह सखे तेषां वतन्ममापि विज्ञापयतो वचः शृणु ३० निहत्सुः शास
 नमुक्तवानवचः प्रसस्यशादूलवदेष्टुमेतिः वृकोदरस्तद्दृश्ये मम स्थितं न तत्परोक्षं भवतः कुतः शमन् ३१ नचापिकरां प्रसहेद्गोर्जुनो म
 हागिरिमेरुमिवो प्रमारुतः नवाश्वशिष्यंति पृथात्मजा पिप्रसस्यैवैरं च दुर्गो विचिंत्य ३२ नचापिकरां गुरुपुत्रसंयुगादुपारमेत्सहसि वक्र
 मयुजं श्रेमणयुक्तामहताघफाल्गुनस्तमेव करः प्रसभहनिष्यति ३३ तमेव मुक्ताप्यनुनीपचासकृतवात्मजः स्वावनुशास्ति सैनिकान्
 समाहितानिद्वताहितान्ममसवाराहस्ताः किमुजोषमासत ३४ इति महाभारते करणपर्वणि अश्वत्थामवाक्यं संजय उवाच तौ शं
 खमेरीनिनदेसमृद्धे समीपतुः श्वतर्ह्यौ नरगम्यौ वैकर्त्तनः सतपुत्रोर्जुनश्च दुर्मित्रितवपुत्रस्य राजन् १ यथागजौ हेमवतौ प्रभिन्नौ प्र
 वद्धदंता विवदामिताथे तथा समाजमेतुरुग्रवीर्यौ धनं जपश्चाधिरथिश्च वीरे २ बलाहकेनेव महाबलाहको यदृष्ट्या वागिरिणा यथा
 गिरिः तथा धनुर्जोतलनेमिनिः सैनैः समीपतुस्त विपुवर्षवर्षिणौ ३ प्रवृद्धं गडुमवीरुधौ प्रवी प्रवृद्धनानाविध पर्वतौ क
 सौ यथा चलावाचलितौ महाबलौ तथा महाहैरितरेतरं हतः ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

क० सी०

१८३

५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ ॥ ॥ ॥

संनिपातस्तयोर्महानभस्तुरेश्वरेचनयोर्यथापुन शैर्विनुं नागनियंतवाहयोः सडः सहो नैः कटुशोणितोदकः ५
प्रभूतपयोत्पलमत्स्यकट्योर्महाद्वयोपक्षिगौरिवाह्नौ सुसंनिकटवनिनोदितोयथातथारथोत्तौ ध्वनिनौ समीपतुः ६
उभौमहेंद्रसमानविक्रमावुभौमहेंद्रप्रतिमौमहारथौ महेंद्रवज्रप्रतिमेश्वसायकैर्महेंद्रवविवसंप्रजघ्नतुः ७ सनागय स्य
श्वरथे शुभेवलेविचित्रवर्माभराणांवरयुधे चक्रेपतुर्विस्मयनीयरूपेवियद्गताश्चार्जुनकर्णसंयुगे ८ भुजाः सवस्त्रागुलय
ः समुत्थिताः समिहनादैर्हृषितैर्हिं दृष्टुभिः यदजुनोमत्रद्विषोद्विषं संगम्यपादाधिरथिं जिघांसया ९ उदकोशन्तोमका
स्तत्रपाथैपुनः सराश्चार्जुनभिंधिकर्णो छिंध्यस्पर्ध्वानमलं चिरात्प्रद्वं चराज्याद्वृत्तगृह्णोः १० तथास्माकं बहवस्त
त्रयोधाः कर्णांतथायाहिपाहीसंवाचन् जस्यजुनं कर्णं शपुनर्वनेयांतु विराययार्थः ११ ततः कर्णः प्रथमतः तत्रपाथैमहे
षुभिर्देशभिः प्रत्यविध्यत् तंचार्जुनं प्रत्यविध्यच्छितायैः कक्षांतरेदशभिः संप्रहस्य १२ ॥ ॥ ॥ ॥

रे. सुदीपे: ३

राम०

१८३

१४ केतार्थस्थानार्थे नीतिपक्षिगणाश्चदेहेवाराणीयंतस्मर्थः १५ संद्यानवागसंद्यान १६

परस्पंदंतौविशिरेवः संपुर्वैस्ततस्तुः स्तुतपुत्रोर्जुनश्च परस्पंदंतौविभिदुर्विमेदे सुभीममभ्याययतुग्रहयो १३ ततोर्जु
नः प्रामजदुग्रधन्वाभुजाभुजोर्जादिवंचानुमृज्य नाराचनालीकवराहकर्णान्शुरांस्तथासांजलिकाह्वेद्वान् १४ तेसर्व
तः समकीयतगजनपार्थिवः कर्णार्यविशंतः अवाद्युवाः पक्षिगणारिनांतेविशंतिकेतार्थमिवाशुवृक्षे १५ यानर्जु
नः सभुकुटीकटाक्षंकर्णायराजन्नसज्जितारिः तान्मायकेयसेतेस्तयुवः क्षिप्तानक्षिप्तान्पांडवस्येषुसंद्यान् १६ ततो
स्त्रमाग्रेयममित्रसाधनंमुमोचकर्णायमहेद्रस्तुः भूमंतरेक्षेत्रिशाकंमार्गप्राहस्पंदहोस्वभस्वरीप्रः १७ योधाश्च
सर्वैज्वलितोवराभशंप्रदुदुवस्तत्रविदग्धवल्गोः शत्रुश्च द्योरोतिवभस्वतत्रयथावनेवेरावनस्य हस्ततः १८ त
द्देक्ष्यकर्णाज्वलनास्त्रमुद्यतंसवारुणंततप्रशमाथेमाहवे समुसजस्तुतमुतः प्रतापवान्तेनवह्निंशमयावभस्व १९
बलाहकोधश्चदिशस्तस्वीचकारसर्वास्तिमिरासंचताः ततोधरित्रीधरतुल्यरोधसः समंततोवैपरिवार्यवारिणा २० ते
श्चातिवैगात्सतथाविधोपिनीतः शमंवह्निंतिप्रचंडः बलाहकेष्वेवदिगंतरागिवासानिसर्वाणिपथानभश्च २१

क०

१२४

तथाचसर्वस्तिमिरिगोवेदिशोमेधैवतानप्रदृश्येत्किंचित् अथोपोवाहः स्त्रसंधास्ततस्वाचायमास्त्रिगततः सकर्णात् २२ ततो
यस्त्रदयितं देवगन्तः प्रादुश्चक्रेवज्रमतिप्रभावं गांरीवज्जोविशिखंश्चानुमेयधनंजयः शत्रुभिरप्रभृष्टः २३ ततः क्षुरः प्राजलिका
द्वेचंद्रानालीकनारोचवराहकर्णाः गांरीवतः प्रादुशसमुत्तीक्ष्णाः सहस्रशोवज्रसमानवेगाः २४ तेकर्णमासाधमहाप्रभावाः सुते
जनागार्द्धयत्राः सुवेगाः गात्रेषुसर्वेषुहृष्येषुचापिशरसेनेयुगचक्रेध्वजेच २५ निर्भिद्यत्तर्णविविधः सुतीक्ष्णास्ताक्ष्यवस्ताभूमिमिवो
रगास्ते शरचित्तंगोरुधिरादंगात्रः कर्णस्तदारेणविहृत्तनेत्रः २६ हृत्तमानम्यसमुद्द्योषं प्रादुश्चक्रे भार्गवास्त्रमहात्मा संहं दशरु
भिमुखान्चिमुक्तान्छिताकर्णाः पांडवस्येषुसंधान २७ तस्यास्त्रमस्त्रेणनिहत्यसोथजघानसंख्यथनागपत्नीन् अमम्यमाराश्चम
हं द्रकर्ममहावरणोभार्गवास्त्रप्रतापात् २८ पांचालानांप्रवरंश्चापियोधानक्रोधाविष्टः सतपुत्रस्तस्वी वारोर्विद्यावाहवमुपयुक्तैः
शिलाशिनैरुक्मपुंखैः प्रगृह्य २९ तत्पांचालाः सोमकाश्चापिराजन्कर्णनाजोपीड्यमानाः शरीरैः क्रोधाविष्टाविव्यधुंसंममंतात्री
क्षोर्वारोः सतपुत्रसमेताः ३० तान्सतपुत्रोनिजघानवारोः पांचालानोरथनागाश्चसंधान् अभ्यदेयद्वारागोपप्रसखविध्वाहर्षात्स
गोसतपुत्रः ३१ तेभिर्देहाभ्यसवोनिपेतुः कर्णेषुभिर्भूमितलेखनेतः क्रुद्धेनसिंहेनयथैवनागा महावनेभीमबलेनेतद
त् ३२ पांचालानांप्रवरान्संनिहत्यप्रसखयोधानखिलानदीनः ततः सराजविराजकर्णायथावरेभास्करउग्र ॥ ॥ ॥ ॥

राम०

१२४

रश्मिः ३३ कर्गस्मत्तातुजयंतदीयायगंसुदंमिहनादांश्चक्रुः सर्वस्वमन्यतमृणाहोचकरो न कृष्णवित्तिकोरिवेद ३४ तत्तादृशं
 प्रक्ष्यमहारथस्यकर्गस्यवीर्यैचपैरसं दृष्ट्वाचकरो न धनं न जयस्मत्तयाजिमध्येनिहतंतदस्त्रं ३५ ततस्त्वमधीक्रोधसंदीपनेत्रोवातात्म
 जः पाणिनापाणिमाद्यैर्भीमोव्रवीदज्जुनेससंधममर्षितो निष्प्रसन्नजातमनुः ३६ कथंनुपापोपमपेतधर्मः सूतात्मजः समेद्यप्रस
 त्प पांचालानांयोधसुख्यानेनकान्निजघ्निवास्तवजिह्वासमक्षं ३७ पूर्वदेवैरजितकालकैर्यैः साक्षात्क्षुरोर्वाहुसंस्पर्शमेत कथंनुत्तं
 सूतपुत्रः किरीटि न्नेषुभिर्देशभिः प्रागविध्यत् ३८ त्वयाक्षिप्तंश्चाग्रसद्गणसंघान्प्राश्रयमेतत्प्रतिभातिमेघ कृष्णपरितेजस
 नुस्मरत्यथाव्रवीत्तं गतिलासवाचः ३९ रुक्षाः सुतीक्ष्णाश्चहिपापवुद्धिः सूतात्मजोपतगजभीर्देवता संस्मृत्यसर्वतदिहाद्यपापंजि
 त्वाप्युकर्णयुधिसव्यसाचिन् ४० कस्मादपेक्षं कुरुष्वेकिरीटिन उपेक्षितुं नापमिहाद्यकालः पयाध्वन्यासर्वभूतान्मैत्रीप्रासददत्त्वा ३
 वेपावकाय ४१ तयाध्वन्यासूतपुत्रं जहितं च हंचेनंगदयायोथपिष्ये अथाव्रवीद्दामुदेवोपिपार्थदृष्ट्वा रथेष्टमतिहम्यमानान् ४२
 अमीहृदन्सर्वथातेद्यकर्गोत्सृज्यस्त्रं किमिदं भो किरीटिन् सवीरकिमुद्यसिनावधी वदंसेनेकुरवः संप्रहृष्टाः ४३ कर्गोपुस्तस्य

विदुर्दिसर्वतवास्त्रैर्विनिपात्यमानं त्वं १

लान १

क०

१२५

आत्मनो नरस्य वा तनाय रास्य च इह भूमौ प्रयोजनं भूमावतरणं विदित्वा स्मृत्वा ४८ ४९ ५०

यथा धृत्वा निहतं तामसा स्त्रपुंगुं युगे राक्षसाश्चापि द्यौः दंभो भूवाश्चासुराश्चाहवेषु तथा ब्रह्मा जहिकर्णोत्तमघ ४४ अनेन चास्य
क्षुरे नमिना घसेधि धिम्हानमरेः प्रसत्या मया विसृष्टेन सुदर्शनेन वज्रेण शक्रो नमु चेरिवारेः ४५ किरातरूपी भगवान् सुधृसा
त्वया महात्मा परितोषितो भूत्वा तं त्वं पुनर्वीर्यं तिग्महीत्वा महातुल्यं ध्वजं हि सन्तपुवं ४६ ततो महीसागरमेखलां त्वं सपत्ननाया
मवतीं समृद्धा प्रयच्छरज्ञे निहतारि संदाय शशपाथी तुलमा पुहितं सखमुक्तोति वल्लो महात्मा चकार बुद्धिहिंसा यमौतेः
संचोदितो भीमजनादेनाभ्यासं स्मृत्वा तथा तानमवेश्य सर्वं इहात्मनश्चागमने विदित्वा प्रयोजनं केशवमित्युवाच ४८ प्रा
दुष्करेण मे प्रमहास्रमुग्रं शिवाय लोकस्य वधा यमौतेः तन्मे नुजोना तुभवान् सुराश्च ब्रह्मा भवो वेदविदश्च सर्वे ४९ इत्युवाच
देवसतु सव्यसाची नमस्कृत्वा त्रसरो सीमितात्मा तदुत्तमं ब्राह्मणं सत्यमस्त्रं प्रादुश्वक्रेमनसा यद्विधेयं ५० तदस्मिहंता
विराजकर्णो मुक्ताशरन्मेघश्चावुधाराः समीक्ष्य कर्णो नकिरीटिनस्तथा जिमध्वे निहतं तदस्त्रं ५१ ॥ ॥

राम०
१२५

स्य ५

ततो मधीवलवान्कोधरीसोभीमोवरीदज्जुनसत्पसंधं ननुत्वाद्देवितारमहासंवाहंपविधेयंपरमंजनास्तत् ५२ तस्मादमघोजयसव्य
साविन्नित्तिस्मोक्तो योजयतसव्यसावी ततो दिशः प्रदिशश्चापि सर्वाः समाह्वयं तास्य कैर्भरितेजाः ५३ गंडीवमुक्तैर्भुजैर्गैरिवैत्रैर्दिवाक
रंशुप्रतिमैर्ज्वलद्भिः स्रष्टास्तवाणाभरतर्षभेराशतेशतानीवसुवर्णपुंखाः ५४ प्राच्यादयत्कर्णारथेक्षणेनयुगांतवद्भार्ककरप्रकाशाः
ततश्चमूलानिपरस्वधानिचक्राणिनाराचशतानिचैव ५५ निश्चक्रमुद्योतराणिपोधास्ततोऽहमंतसमंततोपि छिन्नैश्चिरः कस्पविदाजि
मध्येपपातयोधपरस्पकायात् ५६ भयेनसोथाशुपपातभूमावम्यः प्रनष्टः पतितंविलोक्य अमस्पसासिनिपपातकृतोपोधस्पवाहुः करिह
स्तुत्यः ५७ अमस्पसव्यः सहवर्मणोचक्षुरप्रकृतः पतितोधरणं एवंसमस्तानपिपोधमुखाचिच्छंसयामासकिरीटमाली ५८
शूरेः शरीरांतकैरे सुद्यौरैर्दोयोधनैसैममशेषमेव वैकर्त्तनेनापितथाजिमध्येसहस्रशेबाणागणाविसृष्टाः ५९ तेद्योषिणाः पोरुव
मभ्युपेयुः पर्जन्यमुक्ताद्ववारिधाराः ततः सकलंचकिरीटिनंचरुकोदरंचाप्रतिमप्रभावः ६० त्रिभिस्त्रिभिर्भीमवलीनिहत्यननादद्यो
रमहतास्वरेणा सकर्णवाणाभिहतः किरीटीभीमंतथाप्रक्ष्यजनादेनंच ६१ अमृष्यमाणाः पुनरेवपार्थः शरान्दृशोचसमु द्रवह
ः सकेतुमेकेनशरेणाविध्वाशत्पंचतुभिस्त्रिभिरेवकर्ण ६२ पुनश्चकर्णत्रिभिरष्टमिश्च द्वाभ्यांचतुभिर्दशभिश्चविध्वा ततः समुक्तैर्दश
भिर्जघानसभापतिकंचनवर्मेन ६३

क०

१२६

सराजपुत्रोविशेषविवाहविवाजिसतोविधनुर्विकेतुः हतोरागनादपतत्सरुगाः परमधैः शालद्वविकृतः ६५ पुनश्चक ^{६५} त्रिभिरष्टभिश्च
भ्याचतुर्भिर्दशभिश्चविद्या चतुः शतान्द्विरसंसायुधौचैहत्वारयानदृशतान्जघान ६५ सहस्रशोऽप्युपुनः सतादीनेष्टोसहस्रारिचपत्रि
वीरान् कर्णोससत्तंसरयंसेकेतुमदृशमंजोगतिभिः प्रचके ६६ अथाक्रोशनकुरवोवध्यमानाधनंजयेनाधिरथिसंभतात् मुचाभिविध्याज्जुन
मायुकरांवारोः पुराहंतिकुरुत्सम ग्रान् ६७ सचेदितः सर्वयत्नेनकर्णोमुमोचवारान्मुबद्धनभीक्षां तेषांदुपाचालगणान्निजद्रुर्मर्मस्त्रिदः
शेरिगतपांसुदिग्धाः तावुन्नमोसर्वधनुर्दृशगोमहाबलोसर्वसपत्नसौहे ६८ निजघ्नतुश्चाहितंसेन्यमुग्रमन्योन्यमप्यस्त्रविदोमहोस्त्रैः
अथोपपानस्वरितोदिदृक्षुर्मत्रोपधीभिर्निरुजोविशल्पः ७० कृतः सुकृदिभिर्षजांवीरैर्युधिष्ठिरस्तत्रसुवरोवर्मा तथोपपातपुधिधर्म
राजंदृष्ट्वामुदासर्वभूतान्मनंदन् ७१ एहोर्विसुक्तेनिमलंममयंचंद्रयथैवापुहितंतेथैव दृष्ट्वातुमुख्यावथपुध्यमानोदिदृक्षवः शूरवरावरि
ष्ट्रो ७३

राम०

१२६

कर्णचपार्थवविलोकयंतः स्वस्थामहीस्थाश्च जनावतस्तुः सकासुकज्यातलसंनिपातः समुक्तवारास्तुमुलोवभव ७४ द्युतोस्तथान्योन्य
मिषुमेवैकैर्द्वेनजयस्याधिरथ्यतत्र ततोधनुर्ज्यासहस्रातिकृष्टासुघोषमधिघतपाञ्चस्य ७५ तस्मिन्क्षरोपाञ्चसत्पुत्रः सप्तविनोत्
क्षुद्रकारांशतेन निर्मुक्तसर्पप्रतिमैरभीक्ष्णंतेलप्रधौतैः स्वगपत्रवाजेः ७६ यस्याविभेदायुचवासुदेवमनेतरं फाल्गुनमष्टमिष्य पूषात्स
जामर्मसुनिर्विभेदमरुत्सुतचापुतशः शरीरैः ७७ कृत्स्नचपार्थवतयाध्यजवपार्थानुजानसोमकान्पातयेत् प्राच्यादयस्तेविशितैः ८
षोडशैर्जीमूतसंघानभसीवसूर्ये ७८ आगच्छतस्तान्विशितैरेनेकैर्व्यष्टमयस्तत्पुत्रः कृतास्त्रः तेरस्त्रमस्त्रैर्विनिहस्य सर्वजघानते पारथवा
जिनागान् ७९ तथातुमैवप्रवांश्च राजन्मर्दयन्मार्गैर्गोतृत्पुत्रः तेभिन्नदेश्यसवोनिपेतुः कर्णेषुभिर्धूमितलेखनैः ८० सिं
हेनकुद्वेनयथाश्वयूष्यामहावलाभीमबेलनतद्वत् पुनश्चपांचालवरास्तथाम्येतदंतरेकर्णधनंजयाभ्यां प्रसूतदोबलिनासाधुमुक्तैः क
र्णनवारोर्निहताः प्रसूय ८३

क०

१८७

स्नातसेनेनपातालंगगायास्तलंप्राप्यनरभिद्योतेनपरावृत्तादसर्थः ६१ ६२

जयमलाविपुलवैवदीयास्तलान्चिजघ्नः सिंहनादांश्चनेदुः स्वेत्यमन्यतवशं ६४ ततोधनुर्ज्या
मवनम्परोद्देशगनस्तानाधिरथेविधम् सुमेरुध्वः कर्णशरश्चतोगोरगोपाथः कौरवान्प्रत्यगह्णात् ६५ ज्योचानुमज्जिभ्यह
नत्तलत्रेवाणाधकारं सहसावचक्रे कर्णचशल्पचकुरंश्चसर्वानवारोगैरविध्यत्प्रसभकिरीटी ६६ नपक्षिणोवभ्रमुंतरिक्षे तदा
महास्त्रेणकृताधकारे वायुर्विपतस्त्रेरीरितोभूतसंदोरुवाहदिव्यः सुरभिस्तदानी ६७ शल्पचपार्थोदशभिः प्रपत्तेर्तंशत
नुत्रप्रहसन्नविध्यत् ततः कर्णद्वोदशभिः सुमुक्तेर्विध्वापुनः समभिरभ्यविध्यत् ६८ सपार्थवाराणामनवेगमुक्तेर्देहाहतः
पत्रिमिरुग्रवेगैः विभिन्नगात्रः क्षतजोक्षितांगः कर्णेणवभोरुद्रुवाततेषुः ६९ प्रकीर्तमानाग्रमशानमध्यरेद्रेमुहूर्तेरु
धिराङ्गात्रः ततस्त्रिभिस्तत्रिदशविधोपमंशरीर्विभेदाधिरथिद्वेनजयं ७० शरंश्चपंचजलितानिचारान्प्रवेशयामास।
जिघांसाप्युत्तं तेवमभित्वापुरुषात्तमस्पसुवर्गोचित्रान्यपतन्मुमुक्ताः ७१ वेगेनगमाविविधुः सुवेगाः स्नात्वाचकर्णादि
मुखाः प्र तीषुः तानपंचमत्तैरशभिः सुमुक्तेस्त्रिधात्रिधैकैकमथोच्चकर्त्त ७२

राम०

१८७

तक्षकपुत्रपक्षादितिनेसपेवाराणाः कक्षसेनप्रपुक्ताः ११ अध्यायः ततः प्रयाता १ १

सं २

धनंजयस्तेनपतनृथियामहाहयस्तक्षकपुत्रपक्षाः ततः प्रज्जालकिरीटमालीक्रोधेनकक्षप्रदहन्निवाग्निः १३ तथावि
नुन्तागमवेश्य **हं** सेपेषुभिः कर्णभुजप्रसूतैः सकर्णमाकर्णविकृष्टसूतैः शरैः शरीरांतकैर्ज्वलद्भिः १४ मर्मस्वविध्यत्तव
चालुः स्वादेवाद्वातिष्ठतवैपवुद्धिः १५ ततः शरीरैः प्रदिशोदिशश्चरेवः प्रभाः कर्णरथश्चरन् अदृश्यमासीत्कुपितेधनेन
येतुषारनीहारवृत्तेपथानमः १६ सचक्रक्षानथपादरक्षानपूरः स्रग्मृहगोपाश्चसर्वान् उपोधनेनानुमतानीरुघ्नः समुद्यता।
मुरयान्मारभतान् द्विसाहस्रान्समरेसद्यसाचीकुरुवीरान्मपमः कुरुणा क्षणेनसर्वान्सरथाश्चस्तान्निनापराजन् क्षयमे
कवीरः १७ ततोपलापंतविहायकर्णतवात्मजाः कुरवोपेचशिष्टाः हतानवाकीर्यशरक्षतांश्चलालः प्यमानोस्तनयानपि।
हंश्च १८ ससर्वतः प्रेक्ष्यदिशोविष्मन्मयावरीणीः कुरुभिर्विहीनाः नविद्यथेभारततत्रकर्णः प्रदृष्टवार्जुनमभ्यधा
वत् १९ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि संजयउवाच ततः प्रयातोः शरपातमात्रमवस्थिताः कुरवोभिन्नसेनाः विद्युत्प्रका
शदृश्युः समंताद्धनंजयास्त्रसमुदीर्यमाणो १ तद्वर्जुनास्त्रग्रसतिस्मकर्णोविपन्नंतद्योततैः शरैस्त कुदेनपार्थेनभृशमिच्छं
वधायकर्णस्यमहाविमर्दे २

विततांशुजालं ततः कर्णोपायौ शरसंघट्टिभिर्निर्गतं चक्रतुरवरं तदा १५ तद्वाणजालिकमयं महांतं सर्वत्र सनकुरवः सोमकाश्च नान्यत्र किं
 विदुः संपतद्देवाणां धकारेणुमं लेतिमात्रं १६ ततस्तोपुरुषव्याघ्रो सर्वलोकधनुर्द्वै सक्तप्रारौ शरौ वीरौ युद्धममुपागतौ समुत्थिर्ष्वीक्ष्य
 मारोसिक्तौ चंदनवारिणा १७ सवालमजनेदिद्येदिविस्तेरसंगरीः शक्रसूर्यकारवाभ्यां प्रमार्जितमुखावुभौ १८ कर्णोपायौ न विशेष
 यद्यहं शं च पाथेन शरभित्तः ततस्तवीरः शरविश्रंतांगो रधेमनो ह्येकशयस्य तस्य १९ ततो रिपुघ्नं समधत्त कर्णः सुसंचितं सधं मुखं ज
 लंतं रोदशं संनतमुग्रधोतं पाथार्थमपथं चिरभिगुप्तं २० सहचिंतं चंदनचरणं शपितं सुवर्णं तूणी रशयं महाविधं आकर्णं शरं च विह्वल्य क
 र्णः पाथोत्सुखः संदधे चोत्तमो जाः २१ प्रदीपमेगवतवंशं संभवं शिरो जिहीर्षुर्धुधिसव्यसाविनः ततः प्रज्ज्वालदिशेन भश्च उल्काश्च द्यौ
 राः श तशः प्रपेतुः तस्मिंस्तु नगे धनुषि प्रयुक्ते हाहा कृतं लोकपालाः सशक्राः न चार्पितं बुबुधेस्तपुत्रो वारो प्रविष्टं योगबलेन नागं
 २२ दशशतनयनो दिदृश्यवारो प्रविष्टं निहतं शतिमुतो मेस्तुता गात्रो वभव जलजकुसुमयोनिः श्रेष्ठभावे जितात्मा त्रिदशपतिमवोच
 त्मा व्यथिद्या जये श्रीः २३ ततो ब्रवीन्मदराजो महात्मा दृष्ट्वा कर्णं प्रहितं धृतमुग्रं न कर्णो ग्रीवमिषु रेखलं स्पृते समीक्ष्य संधत्स्व शिरं शिरो
 ध्नं २४ अथा ब्रवीत्कोधं संरक्तनेत्रो मद्ग्रीधं सूनपुत्रस्तस्वी न संधत्ते हिः शंशत्पकर्णं न माह शजिह्वयुद्धं भवेति ३तीदमुक्ता विससर्जते
 शं प्रयत्नतो वर्षगणानि पूजितं २५ हतो मिथैफा लुन उत योच ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

क०
१२२

स्वर्णराजनविजयार्थमुद्यतः समायकः कर्णभुजप्रसृष्टोद्गताशनार्कप्रतिमः सुघोरः २६ गुणच्युतः कर्णधनुः प्रमुक्तो वियुक्तः
प्राज्वलदंतीरिक्षे तप्रेक्ष्यदीप्तयुधिमाधवस्तत्त्ववित्तः सत्वरथैवलीलया २७ यदा विनिष्पिष्यपरशोत्तमसः प्रावेशयत्स्थिवीकिं
चिदं वक्षितं गता जानुभिस्तथवा हाहेमश्वाश्चंद्रमरीचिवराः २८ संधीपमानं भुजगं दृष्ट्वा कर्णानमाधवः आक्रमत्संपदनं पभ्याव
लेन वलिनां वरः अवगादेरथे भूमौ जानुभ्यामगमन् हयाः ततो तारिक्षे सुमहाजिनादः संपूजनार्थं मधुसूदनस्य दिव्याश्रवाचः सह
सावभ्रवुर्दिव्यानिपुष्पाण्ययसिंहनादाः २९ ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥ ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥ ॥ श्रीसीतय नमः ॥ ॥

राम०
१२२

अथेतिमर्धः सकाशात्वालाहससर्गश्रोत्रमयलक्ष्मणमुच्यतेः प्रपुञ्जनशरीरगतमोगभूषणं प्रजहरीतिद्वयोः संबंधः ३१ ३१ ३२

तस्मिंस्तथावैधरंगीनिमग्रेष्वेप्रयत्नान्मधुसूदनस्य ततः शरसोभ्यहनकिरीटं तस्मै दत्तं सुदृढं च धीमतः अथार्जुनस्यो
त्रमगात्रभूषणं धरविषयोः सलिलेषु विष्णुत ३० व्यालाहससर्गश्रोत्रमयलक्ष्मणमुच्यतेः शरेशामर्धः प्रजहारस्तजः दिवाकरेण्डुज
लनप्रभलितेषु सुवर्णमुक्तामणिवज्रभूषितं ३१ पुरंदरार्थतपसा प्रयत्नतः स्वयंकृतयद्विभुना स्वयं भुवा महाह रूपद्विषतां भयंकरं वि
भर्तुरस्य सुखं सुगंधिनं ३२ जिघांसेते देविरष्टमसुरेश्वरः स्वयंददोपस्तुमनाः किरीटिने हरं बुधास्वउलवित्रेगाप्रभेः पिनाक
पाशाशनिसायकोत्रैः ३३ सुरात्रैर्मरय्यविषयमर्दितुं प्रसह्यनागेन जहार यद्वपः स ह्यभावावितथप्रतिज्ञः किरीटमस्तु
तमर्जुनस्य ३४ नागो महाहंतपनीयचित्रपाथोत्रमोगात्प्रहरत्तस्वी तद्धमजालावततं सुदोषं जाज्वल्यमाने निपपातभूमौ
३५ तदुत्तमेष्टमयितं विष्ठाग्निना प्रदीप्तमर्धं दृष्टोक्षितोप्रियं यपातपार्थस्य किरीटमुत्तमं दिवाकरेस्तादिवरक्तमंडलः
३६ सैवैकिरीटं वडूरलभूषितं जहार नागोर्जुनमर्द्धं तोबलात् गिरिः सुजातां कुरूपुष्पितदुममहेद्वज्रः शिखरोत्तमं यथा ३७
महीविषयोः सलिलं च वायुना प्रसह्यमुग्रं विनिर्मुक्तं यथा अतीवशरीरधुवनेषु वैतदाजनाध्यवस्यन्वयिताश्च सखलुः
३८ विनाकिरीटं शुशुभे सपार्थः श्यामो युवानीलद्वेज्जुगः ततः समुद्रं यस्मिन्नेन वाससास्वमूर्धं जानययितस्तदाजुनः ३९

(३५)

क०

१००

३२

गोकर्णमुकुटं जहोरेत्यन्वयः अर्जुनस्य मुकुटं दृष्ट्वा मपि महत्कर्मैति सत्यं मुकुटं विप्रिनामि गवि चक्षुषिकर्णाय स्याः सावक्षुः अवाः सपैरणी अर्जुनेन स्वांमेति
हतासती इति मित्रभूना तस्मिन् मुकुटे मेव जहोरेत्यन्वयः कथं हताया हननं मित्रत्वमत्र आह मुखी कृतेन दृष्ट्वा गोपुत्रं संप्रेषिता संधिरिव विक्षित
त्वान्तं भवति गोभनं पुत्रजीवनकरं यस्याः सा मुमुक्षी सा हि पुत्रं निगोपेदस्य मानात्वांश्चादुसते तीक्ष्णो देशे अर्जुनेन नष्टि न्नासती स्वयं मत्ता पुत्रं च रक्षितं च
तो सा हि पर्वरापुयात्वा यजेत्कृतेन स्वयं निर्मितेन पुत्रेण शतेन दृष्ट्वा दृष्ट्वा भावं गतेन आत्मा वै पुत्रनामासीति श्रुतेरिष्टाकारपुत्ररूपेण संपन्नासती गोमत्तः २

विभासितः सूर्यमरीचिना दृढं शिरो गतेनोदयपर्वतो यथा गोकर्णमुमुक्षी कृतेन दृष्ट्वा गोपुत्रं संप्रेषिता गोशब्दात् मज्ज भूष
णं सुविहितं सुव्याक्तं गोसुप्रभं दृष्ट्वा गोगतं कंजहार मुकुटं गोशब्देनोपैवेनौ कर्णान्नमर्देन अनययावप्राप्य सत्सोर्वशं ४० ॥

शिमतेः कंस्पुत्रेण कर्णेन संप्रेषिता दृष्ट्वा गोतीत्यं भावेत्तृतीया गोपुत्रं तिमहोम आर्षः किं कृत्वा मुकुटं जहोरेत्यन्वयः सुव्याक्तं गोसुप्रभं गोगतं कंजहार
व्याक्ताः अतिशयेन विभूताः गावो रश्मयस्ते जशितयावत् सुव्याक्तं गोभिः सुभिः प्रकर्षेण सा समानं निरतिशयते जो बलमर्जुनं गोगतं कंजहार
शमीनां प्रेक्षणं लक्ष्यते तत्र गतं विद्यमानं कंशिरो यस्मिन् अर्जुनस्य ग्रीवादेशं कर्णेन लक्ष्यं कृतं विज्ञाय भगवता स्वभारेण अश्वेषु जानुभ्याम् ४० ॥

राम०

१००

५० कर्गोनवाक्यं उक्तः सन्तद्वाक्यमसहन् असहमानः स्वयंप्रायादितुत्तरेणान्वयः ५४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

२७३

समीक्ष्यमांभुचरोत्तमाश्रुहंतास्मिन्नुत्तवचात्मनश्च स एव मुक्तो युधिस्तपुत्रस्तमव्रीकोभवानुग्रहः नाग उवाच नागोस्मिन्नेतः
 कृतवैरेर्जुनेनमातापुत्रसुसन्तती नभस्तलात् मोत्रायतीमसुभयादिपन्नमनेननीतापित्तश्रेष्ठनि ४३ नागोब्रवीद्विद्विहतागसंमोपायैतमा
 वेधजातेवैरं यदिस्वयंवज्रधरोस्वगोघातथापियातापित्तएजवेश्मनि ४४ कर्गोउवाच ननागकर्गोघरोघरस्ववलेसमास्थायजयंवुभूषे
 त नसेरुधादिः शंस्वेवनागयद्यर्जुनानांशतमेवहर्मा ४५ अतएवद्रापिनवेतिमेभवान्मोनागरुहस्यसमक्षमेष्टा श्रीरघुहर्तुपुषिपा
 उवानाहं तास्मिपुद्गेहिस्वविक्रमेणा नाग उवाच। एतद्वृत्तं जानतामेतपयैतकिंवैरुतापार्थवधेप्रतिज्ञा जिह्वाहरिणुद्यगतंममेदंभव
 त्तिनेशेभनेषुतयातः कर्गोउवाचमित्रार्थमेतन्ममजानतोयियन्तः शरीरेप्रदिवापिकार्येहंतायदित्वरगामृधियार्थकिंवाभिधि
 कोस्पहंकोरवेयैः नाग उवाच सहदेवतुवेकर्गोसंधत्स्वमहावल अहमेवहनिष्पामिपार्थमेनेनशंशयः तमाहकर्गोः पुनरेवनागं
 तहजिमधेगविसनुसन्नमः व्यालास्वसंगेत्तमयलमन्युभिर्हंतास्मिपार्थसुमुखीव्रजेत् ४६ इत्येवमुक्तोयुधिनागराजः कर्गोनरो।
 षादसहस्तस्ववाक्यं स्वयंप्रायात्पार्थवधायराजन्कृतास्वपेविनिघांसुरुग्रः ४७ ततः कृत्स्नः पार्थसुवाचसंख्येमहोरगंकृतवै
 रंजहितं स एव मुक्तो मधुः सहदेनगंशीवधन्वारिपुवीर्यसाहः उवाचकोत्पेयममाघनागः स्वयंप्रायादुरुत्तस्यवक्रं ४८ कृत्स्न
 वाच योत्तोत्तपास्वाडवेचित्रभाउसंतपेयानेनधनुर्द्वेरा ५१ विद्यद्वंतेजननीगुप्तेहोमत्तैकरूपेनिहतास्पमाता स एव तेहैरमनुस्म

७५

५४
 रत्नेनापार्थयस्यासवधायनं

राम०
 २०१

महोल्कामितिपाठेदेवसम्यक् स्यात् १५ गतेगमिते विभुः समथः वर्हिगां बर्हश्चवाजाः पक्षाः संजातो येषां ते वर्हिणा वर्हवाजितैः ६२

नभश्च्युतां प्रज्वलितामिवोल्कां पश्येन मायां तममित्रसाह संजय उवाच ततः सजिह्नुः परिवृत्तरोमाच्चिच्छेदषष्टिर्निर्निशितैः सुधा
रैः ५५ नागं विषत्रिर्यगिवात्पतंतं संहिन्त गात्रे निपपातभूमौ गते च तस्मिन् भुजगोकिरीटिना स्वयं विभुः पार्थिव भूतलादथ ५६
समुज्जहौ श्रुपुनः पतंतं रथं भुजाभ्यां पुरुषोत्तमस्ततः तस्मिन्नुद्भूतैर्दशभिः पृथक्कैः शिलाशितैर्वर्हिणा चर्हवर्जितैः ५७ विव्याध
कर्णः पुरुषप्रवीरधनं जयंतिर्यगे वेह्यमाणाः ततोऽर्जुनो द्वादशभिः समुक्तेर्वेगहर्करैर्निशितैः समर्प्य ५८ नागवमाशी वि
षतुल्यवेगमाकर्ण्य पूर्णायतमुत्ससर्ज सचित्रवर्मेषुर्वरा विदार्य प्राणाजिरस्य निवसाधुमुक्तः ५९ कर्णोऽप्यपीत्वा रुधिरं विवेश च
सुधरांशो गितदिग्धवाजः ततो वृषो वारानिपातकोपितो महोरगो दंडविधद्वितीयथा ६० तदा श्रुत्वा रीत्यसृजद्योत्तमानुम
हविषः सर्वेश्वोत्तमं विषं जनार्दनं द्वादशभिः पराभिनेनैवैर्न वत्सा च शरैस्तथा हर्त्तुनं ६१ शरेणाघोरेणापुनश्च पांडवं विदार्य
कर्णोऽप्यनदज्जहास तमस्परहर्षममृषेन पांडवो विभेदमर्मा गिततोऽप्यमर्षे वित ६२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

क०

२०२

६३ ६४ ६५ ६६ अग्निजः कीर्तिकेयः ७०

॥ ॥

पैरः शितैः पत्रिभिर्विद्विक्कमस्तथायथेद्रोवलमोरेसारो ततः शरणां नवतिं तदार्जुनः ससर्जकरांति कदं उमं निभो ६३
तैः पत्रिभिर्विद्वतनुः सविद्ययेतथायथावन्नविदग्गितोचलः मणिप्रवेकोत्तमवन्नहारैः करत्नं कृतं चास्पवरंगभूषणं ६४ प्रवि
द्वसुर्व्यानिपपातपत्रिभिर्धनं जयेनोत्तमकुंडलेपिच महाधनं शिल्पिवैरः प्रयत्नतः कृतं यदस्मोत्तमवर्मभासवं ६५ सुदीर्घकालेन
ततोऽसंपादयः क्षणेन वारोर्वद्धवायशान्तयत् सतं विवर्मणा मथोत्तमेष्टुभिः शितैश्चतुर्भिः कुपितः पराभिनत ६६ सविद्ययेत्स
र्थमरिप्रताडितो यथातुरः पितृकफानि लज्जैः महाधनुर्मंडलनिः स्रुतैः शितैः क्रियाप्रयत्नप्रहितैर्वलेन च ६७ ततश्च
करोवद्धभिः शरैश्चैवैर्भिर्दमर्मस्वपि चार्जुनस्तरन् दृढाहतः पत्रिभिरुग्रैर्धैः पार्थिवकरोणा विविधैः शितैः ६८ वभो
गिरिगैरिकधातुरक्तः क्षरन् प्रयति रिवरक्तमभः ततोऽर्जुनः करोमवक्रैर्गेर्धैः सुवर्गापुंजैः सुदृढैर्यस्मैः ६९ यमाग्नि
दंडप्रतिमैस्तनोत्तरे पराभिनत्तौ च मिवाद्रिमग्निजः ततः शरवापमया स्पृष्टो धनुश्चतुष्कशरसमो यमं ७० ॥

राम०

२०२

ईषिवानमनसिकृतवान् ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८०

ततोऽथस्थः समुमोहवस्त्वलनप्रशीर्णमुष्टिः सुभृशाहतप्रभः नवार्जुनसंयसनेतदेपिवानिहंतुमार्यः पुरुषव्रतेस्थितः ततस्तमिंद्रा
वरजः सुसंभ्रमादुवाच किं जातवहे प्रमाद्यसे नैवाहिनां सततं विपश्चितः क्षणं प्रतीक्षं त्यपि दुर्वेलीयसं ७२ विशेषतोऽरीच्यसने
पुंसेदितो निहज्य धर्मं च यशश्च विंदते तदेकवीरं तव वाहितं सदा त्वस्वकर्णो महसां भिमर्दितुं ७३ पुरा समर्थः समुपैति स तजोविध्य
त्वमेनं न मुचिष्यथा हरिः ततस्ते देवैर्त्सभिपूज्य स त्वं रजना दैनं कर्णमविध्य दज्जुनेः ७४ शरीरं तैमैः सर्वकुरुत्तमस्वरत्नतथा यथा शं
वरहा पुरा वलिं साम्येतु कर्णो सरथं किरीटी समाचिनो म्दारतदंतवक्त्रैः ७५ प्रष्टादयामास दिशश्च वारोः सर्वप्रयत्नात्तपनीय
पुंसेः सवत्सदंतैः पृथुपीनवक्षां समाचितः सति रथि विभाति ७६ सुपुष्पितांशो कपलाशशात्मलिप्यथा चलश्चंदनकानना
युतः शरैः शरीरे वड्ढभिः समर्पितैर्विभाति कर्णोः समरे विष्ठां प्रते ७७ महीरुं हेरचितसानुकंदरो यथा गिरिंदः स्फुटकर्णो
कारवान् सवारा संघान् बड्ढाववा सजन् विभाति कर्णोः शञ्जालरश्मिवान् ७८ सलोहितो रक्तगोतिमंडलो हिवाकरो स्ता
भिमुखो यथा तथा वादं तदगदधिरथे विमुक्तान् वाराणाम् हारिनिवदीप्पमानान् ८० ॥ ॥ ॥ ॥

५९

क०

१०३

कालरति हेतुः कार्गवधं अभिलक्ष्येति शेषः बुवाणाः वक्ता २३ वामचक्रं ग्रसति नवीरेत्यतिर्सेति रिति पावेयसंसे चित्रे च न तु निगीर्णमुद्धमतीत्य

विश्वं संपन्नं नृणां वाङ्मुक्ताः शराः समासाधिरशः शिताग्राः ततः सकर्णः समवाप्यैर्धैर्यवाराण्यन्विमुचन कुपिता हि कल्याण २१ वि
आधपार्थेयं दणभिः पृथक्तैः कसंचषडभिः कुपिता हि कलैः ततः किरीटी नृशमुग्रनिस्वनं महाशरं सर्वविघ्नानलोपमं २२ अ
यस्मयं रौद्रमहास्त्रं संभृतं महाहवे क्षेममना महामतिः कालोत्पद्यमानं पविप्रकोपाद्विदर्शयं नृकार्गवधं बुवाणाः २३ भूमि
स्तचक्रं ग्रसतीत्यवोचत् कार्गवधः कालाग्रे ततस्तदस्त्रं मनसः प्रनष्टं यद्दार्गवोस्मै प्रददौ महात्मा २४ चक्रं च वा
मं प्राग्रसद्भूमिरस्य प्राप्ते तस्मिन् च काले नवीर ततो रथो धूर्तिर्गजवान्तेरं दृष्ट्वा पात्रदा ब्राह्मणसत्तमस्य २५ ततश्च क्रमा
पतत्तस्य भूमौ सविद्वलः समरे सत्तपुत्रः सेवेदिकश्चैतद्वतिमात्रः सुपुष्पितो भूमितले निमग्नः धूर्तोरथे ब्राह्मणस्याभिशा
पाशमादुपात्ते त्वविभाति चाले २५ छिन्ने सरे सर्पमुत्वे च द्यौरपार्थेयं न तस्मिन् विषमादकार्गः अमृष्यमाणो व्यसनानितानि
हंती विधुन्वन्सविगर्हमाणाः २६ धर्मप्रधानं किल पाति धर्मदत्तं बुवन् धर्मविदः सदैव वयं च धर्मप्रयत्नामनि संयथा वलेश
क्तियथाश्रुतं च २७

यः २४ चैतः सेवेदिको ग्रामस्तु चको महादुमः २५ २६ २७ २७ २७ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०

१०३

अभ्युपमर्दयत्तगांरीवमित्युत्तराक्षयि ६६ प्रत्यस्यतप्रतिपाक्षयत् ६६

सचापिनिघ्नानिनातिभक्तानम्येननिसंपरिपातिधर्मः एवंबुवनप्रसवलिताश्वसूतोविवात्यमानोज्जुनवारार्थोतेः ६८
मर्माभिघाताधिथिलः क्रियासुपुनः पुनर्धर्ममसौजगहे ततः शौरेभीमतेरेरविध्यत्रिभिराहवे हस्तेरुद्धेतयापार्थमन्यविध्यसप्त
भिः ६९ ततोर्जुनः समदशतिगमेवेगानजित्यगान् इन्द्राशनिममानुद्योगानसजत्यावकोपमान् ६० निर्मेघतेभीमवेगाखपत
नृपथिवीतले कं पितात्माततः कर्णः शक्त्यावेष्टामदर्शयत् ६१ बलेनाथसंसक्तम्यब्रह्मास्त्रमुदीरयत् ऐन्दंततोर्जुनश्चा
पितेहस्त्राभ्युपमंत्रयत् ६२ गांरीवजपाचवाराणांश्चसोनुमंत्रयत्तपः व्यसजछरवर्षाणिवर्षाणीवपुर्दरः ६३ ततस्तेजोम
यावागारयात्मार्यस्मिन्निःसृताः प्रादुरासन्महावीर्यांकर्णोस्पर्शमेतिकात् ६४ तानुर्कर्णोस्त्वग्रतोन्मस्तानमोघाश्चक्रेमदा
रथः ततोब्रवीद्वसिवीरस्तस्मिन्त्रिविनाशिते ६५ विसृजाम्बुपार्यार्थंरधेयोयसतेशरान् ततोब्रह्मास्त्रमत्युग्रंमंत्रयत्
मयोत्तयत् ६६ छादयित्वाततोवारोः कर्णोप्रत्यस्पदज्जुनः ततः कर्णः शितैर्वारोर्ज्याविद्येदसुतेजसैः ६७ द्वितीयोच
तृतीयोचचतुर्थोपंचमोतथा षष्ठीमथास्पविद्येदसप्रमीचतथाष्टमी ६८ नवमीदशमीचास्पतथावैकादशीदशः ज्वाश
तेशतसंधानः सकर्णोनावबुध्यते ६९

क०

२४

१०२ अभ्यसपुनः पुनः अस्मिन् आतिथे प्रये सवर्वादिनियोजना ११२ ॥

ततोऽपि विनिधाया न्याममिमं च पाठवः शैरैवाकिरत्कर्गदीप्यमानैरिवाहिभिः १०० तस्य आद्ये रत्नं कर्गोऽप्यवधानं च संयु
गे नाचवुध्यतशीघ्रत्वात्तदभ्युत्तमिवाभवत् १ अस्मैरत्त्राणि संवार्थप्रत्यक्षनस्यमाचिनः चक्रवाप्यधिकं पार्थान्तस्वीयमतिदर्श
यत् २ ततः कृत्स्नं नृत्वा कर्गोऽस्मिन् च पीडितं अभ्यसेत्सर्ववीत्यर्थमतिष्ठान्मन्त्रेति च ३ ततोऽग्निसदृशं घोरं शरं संप्रविषोपमे
अशमसारमयं दिव्यमभिमं अपरंतप ४ रौद्रमस्त्रं समाधाप्य क्षेप्तुकाभः किरीटवान् ततोऽग्रसन्महीचक्रं रथेऽप्युत्तरात् ५
ततोऽवतीर्य रथेऽप्युत्तरात् अमुमुद्यतः चक्रं भुजाभ्यामालंब्य समुक्षेप्तुमिषेष्टः ६ समद्वीपावसुमतीं सौम्यवचनकानना
गीर्णचक्रासमुत्तिष्ठाकर्गो न चतुर्गुलं ७ ग्रस्तचक्रं रथेऽप्युत्तरात् क्रोधादप्युत्तरात् अर्जुनं वीक्ष्य संरध्य मिदं वचनम
ब्रवीत् ८ भो भो पार्थ महेष्वासमुहं तं परिपालय यावच्चक्रमिदं ग्रस्तमुद्वहामि महीतलात् ९ सव्यचक्रमहीग्रस्तं दृष्ट्वा देवा
दिदं मम पार्थ कापुरुषाचीर्णमभिमं धि विमर्जये १० न तं कापुरुषाचीर्णमार्गमास्थातुमर्हसि त्वान्तस्त्वमसि कौतपवि
शिष्टोऽस्मिन् कर्मसु ११ विशिष्टतरमेव तं कर्तुमर्हसि पाठव प्रकीर्णं केशे विमुक्ते ब्राह्मणे यत्कृतं जलो १२ १२ १२

राम०

२०४

शरणागतेन्यस्तशस्त्रेयाचमानेतयार्जुन अवारोभष्टकवेचनष्टमग्रायुधतया १३ नविमुंचतिशस्त्राणिशूराः साधुवेतिस्थिताः त्वं
 चमूर्तमालोकेसाधुरत्नश्रपांशव १४ अभिज्ञेयुद्धधर्माणांवेदातावभयालुनः दिव्यास्त्रविहमेयात्माकात्तवीर्यसमौयुधि १५ यावच्चक्र
 मिमंयस्तमुद्धरामिमहाभुज नमोऽयस्त्रोभमिष्टैविकलं हंतुमर्हसि १६ नवासुदेवास्त्रोवापांशवेयविभेत्सहं त्वं हि क्षत्रियदम्पादो महाकु
 लविवर्द्धनः १७ अतस्त्वाप्रव्रवीमिषमुद्धर्तैश्चमपांशवपरंभवोमातृ गुरुद्विजेश्वरैः समुद्रपर्यंकधरामहाद्विभिः कृतौमसायंनहिनस्त्वया
 कृतौनतेतिमानेभविताचनोध्रुवं इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिश्चक्रग्रसने संजय उवाच तमव्रवीहामुदेवोरथस्त्रोराधेयदिश्यास्मरसी
 हधर्मं प्रापेगानीचाव्यसनेषुमग्नानिंदेतिदेवंकुहतेनतुलं १ यत्तद्वैपरी कवत्त्रासभायामानाय येस्त्वचसुयोधनश्च २ दुःशासनः शकु
 निः सौवल्श्रनतेकर्णप्रसभात्रधर्मः ३ यदासभायांराजानमनेक्षंतेयुधिष्ठिरं अजेपीछकुनिज्ञानातकृतेधर्मस्तदागतः ३ वनवासेव्य
 तीतेचकर्णवर्षेत्रयोदशे नप्रपद्यसिपदाज्यकृतेधर्मस्तदागतः ४ यदीममेतंसर्वेअविषयुक्तेअभोजनैः आचस्त्वन्मतेराजाकृतेधर्मस्त
 दागतः ५ यद्धारणावतेपार्थात्मुमान्जनुर्गृहेतदा आदीपयस्त्रोराधेयकृतेधर्मस्तदागतः ६ यदारजसलोहृत्सां दुःशासनवशेस्थिता
 सभायां ग्राहसः करौकृतेधर्मस्तदागतः ७ यदानौर्यैः पुराहृत्सांक्रियमानामनागमं उपप्रेक्ष्यसिराधेयकृतेधर्मस्तदागतः ८ विनष्टाः पां
 शवाः कृत्स्नेश्वतनरका गताः पतिमन्त्रकृणांश्चेतिवदंस्त्वंगजगामिनी ९ उपप्रेक्ष्यसिराधेयकृतेधर्मस्तदागतः रात्र्यलुब्धः पुनः करौसमाक्षयसिपांश

क०

२०५

वान् १० यदाशकुनिमाश्रित्य कृते धर्मस्तदागतः यदाभिममुं वहवोपुद्गेजघुर्मदाग्याः ११ परिवार्यरणे वालं कृते धर्मस्तदागतः य
द्येषधर्मस्तत्र न विद्यते हि किं सर्वथा तालुविशेषरणेन १२ अघेहधर्मो विधत्स्व ततः पिजीवन्नविमोक्ष्यसे हि नलोचक्षैर्निर्जितः पुष्क
रेणापुनर्यथा रात्रमवापवीर्यात् १३ प्राप्तास्तथा पांश्वावाङ्मवीयोत्सर्वे समस्ताः परिहृत्तलोभाः निहत्य शत्रून् समरे प्रवृद्धान् समोमकान् राज्ञम
वाधुषुते १४ तथा गता धार्तराष्ट्रा विनाशं धर्मोभिगुप्तैः सततं चृत्तिहैः संजय उवाच एवमुक्तस्तदा करिणो वासुदेवेन भारत १५ लज्जया वन
तो भूतानो त्रकिंचिदुक्तवान् क्रोधात् स्फुरन्मरोगोद्योधनुरुद्यम्भारत १६ यो धयामास वै पार्थ महावेगपरक्रमः ततो ब्रवीद्वासुदेवः फा
ल्गुने पुरुषर्षभे १७ दिव्यास्त्रैरौवनिर्मिद्य पातयस्व महाबल एवमुक्तस्तदेवेन क्रोधमागात्तदार्जुनः १८ मनुमभ्याविशद्द्वारं स्मत्वा
तत्र धनं जयः तस्य क्रुद्धस्त्वैव भस्मोतोभ्यस्तेजसो विषः १९ प्रादुरासेलदागजं स दभुतमिवाभवत् तत्समीक्ष्य ततः करिणो ब्राह्मस्त्रे
णाधनं जयं २० अभ्यवर्षेत्पुनर्यत्नमकरेद्रथसज्जने ब्रह्मास्त्रैरौवतं पार्थो ववर्ष शरवृष्टिभिः त दस्त्रमस्त्रेणा वार्य प्रजहास्व पांडवः
ततो न्यदस्त्रं कौन्तेयो दपितं जातवेदसः २१ मुनोच करिणोर्हि तत्प्रज्ज्वालते जसा वारुणेन ततः करिणः शमयामास पावकं २२ जीमू
तैश्च दिशः सर्वाश्च क्रेतिमिरदुर्दिनाः पांडवे यस्त्वसंभ्रांतो वायव्यास्त्रेण वीर्यवान् २३ अपोवाहतदाभ्राणि शयैः प्रपश्यतः ततः श
रं महाघोरं ज्वलतमिव पावकं २४ आददे पांडुपुत्रस्य स तपुत्रो जिघां

२५३

राम०

२०५

सया योज्यमाने ततस्तस्मिन् वारो धनुषि प्रजिते २६ च चालयिषी रजतशैलवनकानना ववौ सशर्करे वायुर्दिशश्चरजसावृताः हा
हाकारश्च संजते सुराणां दिवि भारत तमिषु संधितं दृष्ट्वा सत्पुत्रेणामारिष २७ विष्णोः परमं जगत् पादवादीनचेतसः ससापकः कर्णभुज
प्रमुक्तः शक्राशनिप्रखरुचिः शिताग्रः २८ भुञ्जतं प्राप्य धनं जपस्य विवेश वल्मीकमिवारगोत्तमः सगाढविदुः समीपमात्मा विद्युर्गमान
श्रयहस्तगारिवः २९ च चालवीभत्सु रमित्रमर्दनः क्षितेः प्रकपे च यथा चलोत्तमः तदंतरं प्राप्य रणे महारथो गमुर्वीगतमुज्जिहीषुः ३०
रथादवसुत्तनिगद्य देवो शशाकं देवान् महावलोपि ततः किरीटी प्रतिलस्य संज्ञा जग्राह वारं यमदेवकल्पं ३१ ततो ज्जुनः प्रोज्जलिकं
महात्मा ततो ब्रवीद्वासुदेवायि पार्थ ३२ छिंद्यास्पृष्टं नमोः शौरानया वदो हतिवैरं यदृषः ३३ तथैव संपूज्य सततं हवः प्रभारतः क्षुरं प्रज
लितं प्रगल्भ जघान कक्षामम लार्कवर्णं महारथे च के विमये ३४ तं हस्तिकक्षं प्रवरं च केतुं सुवर्णं मुक्तामणिं वज्रं दृष्ट्वा ज्ञानप्रकर्षोत्तमशि
ल्पपुत्रैर्दत्तं सत्पुत्रपत्नीपचित्रं ३५ जयास्पदं तवैतन्मस्य नित्यममित्रविना सन्मी ३६ रूपं विख्यातमादित्यसमस्य लोकं त्रिषामं
पावकभानुचंद्रैः ३७ ततः क्षुरप्रेता सुशंसितेन सुवर्णं पुंस्तेन द्रुता प्रिवर्चसा प्रिपान्तलं तं ध्वजमुन्मसं यमहारथस्याधिरथैः किरीटी ३८
यशश्च द्रव्यं च तथा प्रियाणि सर्वाणि कार्याणि वीतेन केतुना साकं कुरूणां दद्यान्निचापतन्वहा हेति च निः सन्नो महान् ३९ दृष्ट्वा ध्वजं पा
पातितमाश्रु कारिणां कुरु ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

भव ३

क०

१०६

प्रवीरेणानिकृत्तमाहवे नाशमिरेस्तपुत्रस्यसर्वजयंतदाभारतयेतदीयाः ३२ अथत्वरनकर्णवधायपार्थोमहेद्रवज्ञानलदंडसंनिभं
आदत्तपार्थोजलिकेनिषंगात्सहस्रशेरिवरश्चिममुन्नमं ४० मर्मछिदंशोगितामोसदिग्धवैश्वानरार्कप्रतिममहाहे नराश्वनागोसुरहेत्र
ध्वंषदस्त्रिमंजोगतिमुग्रवेगं ४१ सहस्रेनेत्राशनितुल्यवीर्यकालानलव्यात्तमिवातिघोरं पिनाकनागयणाचक्रसंनिभंभयंकरंप्राणाम
ताविनाशनं ४२ जग्राहपार्थः स्वशरंमहद्वेष्टोयोदेवसंधैरपिदुर्निवार्यः संपूजितोपः सततंमहात्मादेवासुराभ्याविजयेन्महेष्टुः ४३
तेवैप्रमृष्टप्रसमीक्ष्ययुद्धेचचालसर्वसचरचरंजगतं स्वस्तिजगत्पादपयः प्रचुकुमुत्तमुद्यंतप्रेक्ष्यमहाहवेषु ४३ ततस्ततैवेशरमप्र
मेयंगाडीवधन्वाधनुषिभयोन्नयत् पुष्कामहास्त्रेणपैरावापविलुप्यंगाडी वमुवाचसत्वरं ४४ अयंमहास्त्रप्रदितोमहाशरः शरीरं
चासुहरश्चदुर्हदः तपोस्तिमंगुरवश्चतोपितामेयायदीष्टुदुर्हदंशुतंतथा ४५ अनेनसत्पेननिहतयंशरः सुसंश्रितः कर्णमग्निममोर्जि
ते इत्युचिवालेप्रमुमोचवाणधनजयः कर्णवधा यद्योरं ४६ कृत्वामथवांगिरसीमिवोग्रादीप्राप्तमस्यापुंविमत्पुनापि बुवनकिरीटी
तमतिप्रदुष्टोस्यंशरेमेविजयावहोस्त ४७ जिघांसुर्केडुसमप्रभावः कर्णमयास्तानयतायमाय तेनेषुवैर्याकिरीटमालीप्रदष्ट
पाविजयावहेन ४८ जिघांसुर्केडुसमप्रभेणचक्रैविषंकरिपुमाततायी तथाविमुक्तोवलिनार्कतेजाः प्रज्वालयामासदिशोनभश्च ४९
तैतार्जुनस्तस्यशिरोजहारवृत्रस्यवज्रेणययामहेद्रः शरीरमेनोजलिकेनराजन्तदामहास्त्रप्रतिमंविजेन ॥ ॥ ॥ ॥

राम०

१०६

पार्थोपगच्छेशिरः उच्चकर्त्रेवेकतेन स्याथर्मेहद्रुसुतः ५० तत्प्रापतञ्चाजलिकेन छिन्नमथास्कायोनिपपातपश्चात् तदुद्यतादिस्पसमानेते
 जसंशान्नभोमध्यगभास्कोरपमं ५१ वांगमुखापेपतञ्चमसुखेदिवाकरोत्तादिवरक्तमंडलः ततोस्पेदेहंसतंतसुखेचितं सरूपमस्यमुदाक
 र्मेणः ५२ पेरणकच्छेराशिरः समतज्जहं महर्दीवसुसंगमीश्वरः शैरेविभिन्नव्यसुतसुवर्चसः पपातकरोस्पशरीरम् ते ५३ सुव
 द्वांगैरिक्तोयविस्त्रवंगिर्यथावन्नहंतमहाशिरः देहाच्चकरोस्पनिपातितस्पतेजः सुखेखचितत्पाविवेश ५४ तदुज्जतसर्वमनुष्ययो
 धाः सदृष्टवतोनिहेतस्मिकरो ततः शंसान्पादवाधुरुच्चैर्दृष्ट्वाकर्तयातितंफाल्गुनेन ५५ तथैवकृत्वाधनंजयश्चरुहोपमोदध
 तुर्वारिजोतोतसोमकाः प्रेक्ष्यहंतशयानेसैमैः सार्द्धेसिंहनादाद्यचक्रुः ५६ तूर्यारिसंजघ्नु रतीवदृष्ट्वासांसिचैवाउधुवुमुजांश्चसंवदे
 यतश्चनरेदयोधाः पार्थसमाजगुरतीवदृष्ट्वाः ५७

जि ३

क०
२०७

अपरहेदिवसस्यपश्चिमेभागेअपरचरमंअहः मरणादिनेयस्य ६३ ॥ ॥
प५

वराचितायापरेख्यनृसन्नमोममाश्लिष्यनंदतजुः दृष्ट्वातुकरांभुविवाविपन्नंकरथात्तायेकैरजुनस्य ५० महानिलेना
दिमिवापविहंयजावसाने शिमिवप्रशांतं राजकरांस्पशिरेनिकृत्तमस्तगतंभास्करस्मर्विवं ५६ प्रतापसेनामतुप्रादवीरगोशरा
शुभिभास्करतुल्यदीधितिः किरीटिकालेनसुवर्गाभास्करोपनीयतास्तदवसावसाने ६० शैरचित्तसर्वगः शैशितौघपरिलुतः
विभातिदेहः कर्णस्पर्शस्मिभिरिवांशुमान् ६१ प्रतापसेनामामित्रीदीप्तैः शरगभस्तिभिः बलिनाज्जुनकालेननीतोस्तकराभा
स्करः ६३ असंगच्छनयथादिप्यः प्रभासादायगच्छति तथाजीवितमादायकर्णस्पर्शजगामसः ६३ अपरहेदपराहस्यस्य
तपुत्रस्पर्शेष छिन्नमंजलिकेनाजोसासेध मर्षछिरः उपर्युपरिमेन्यानामस्पर्शजोस्तदंजसा शिरः कर्णस्पर्शसेधमिषुः
सोप्यहरदुतं ६४ कर्णतुष्टुपतितं पृथिव्यांशरचितंशैशितौघां दृष्ट्वाशयानेभुविमद्रजः छिन्नध्वजेनाथपयोरयेन
६५ हतेकर्णकुरवः प्राद्वंतभयादितागावविद्धाश्चसंत्ये अवैश्याणामुद्धरज्जुनस्यध्वजंमहांतंवपुषाज्जलंतं ६६ सहस्र
नेत्रप्रतिमानकर्मणः सहस्रनेत्रप्रतिमाननेशु

त०

राम०
२०७

भं सहस्रशर्मिर्दिनसंक्षेपयथातथापतत्कर्णशिरोवसुधरां ६७ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णवधः समाप्तः संजय उवाच शल्य
स्तु कर्णे निहतं किरीटिना त्रस्तं वलं प्रसमीक्ष्यात्तरुपं ययौ हते चाधिष्ठेयपदानुगैरथेन संछिन्नपरिच्छेदेन १ शल्यस्तु कर्णाज्जुनयोर्विप्र
देवतानि दृष्ट्वा स्मृतिनिवारोः ययौ परितो भूय मनुना सौरथेन संछिन्नपरिच्छेदेन २ निपातितस्य दनवाजिना गंवलं च दृष्ट्वा हतस्त
तपुत्रं दुर्योधनोऽप्यपरिपूर्णनेत्रो दीनो मुहुर्निश्वासंश्चात्तरुपं ३ कर्णो तु शूरपीतंतं पृथिव्यां शरवितं शोणितं दिग्धगात्रं यदृष्ट्वा सूर्यमिवाव
निच्छिद्विद्वत्सवः संपरिवार्यतस्युः ४ प्रहृष्टविवस्त्रविषमविस्मितास्तथा परेशो कहता उवाच भवन् परेतदीयाश्च परस्परं गायथा यथेयां प्र
कृतिस्तथा भवन् ५ प्रविद्धवर्माभरणं वारायुधं धनं जयेनाभिहतं महोजसं निशम्य कर्णो कुरवः प्रदुदुर्हतर्षभागा वदवाजनेवने भीमश्च
भीमेन तदा खनेन नादं कृत्वा रोदसी कंपयानः आस्फोटयन् वलीतं नृप ते च हते कर्णो त्रासपन्धात्राष्टान् ६ तथैव राजन सोमकाः
संजयाश्च शल्यान् दध्नुः सस्वजुश्चापि सर्वे परस्परं क्षत्रियादृष्टरूपाः सूतात्मजैर्वैति हते तदानीं ७ कृत्वा विमर्दं महदज्जुनेन कर्णो हतः
केसरिणो वनागः तीर्णो प्रतिज्ञा पुरुषर्षभेणैव रसांतगतं वांश्चापि पार्थः ८ मद्राधिपश्चापि विमर्दयेत्तास्तर्णारथेनापेक्षतध्वजेन दुर्योध
नस्योत्तिकमेमराजन्सवाप्यदुःखाद्वचनेन भाषि ९ विशीर्णो नागाश्चरथप्रवीरं वलं तदीयं यमराष्ट्रकल्पं अन्योन्यमासाद्य हतं मह ॥ ॥

यातीतिमवानांतरांमस्तुश्रसंभ्रमात् हयानेगजानन्येस्थानन्येमहास्थाः ६ आरुह्यजवसंपन्नाः परातीन्त्रजडभयात् कुंजैः
 स्पंदनाः क्षुत्ताः सादिनश्चमहारेथेः १० परातिसेयाश्च दैः पलायद्भिर्भयादितैः बालतस्करसंकीर्णसार्थहीनायथावने ११
 सूनपुत्रेहेतराजंलवयोधास्तयोभवन हतारोहायथानागाः छिन्नहस्तायथानरा १२ सर्वेपार्थमयंलोकंसेपश्येताभयादितैः से
 प्रेक्ष्यद्वतः सर्वानभीमसेनभयादितान् तानहस्त्वाविडुतान्सर्वानयोधांस्तत्रसहस्रशः उयोधनोयसंसतंहाहाकृतेदमव्रवीत् अ
 तिक्रम्याथमोपायोधनुः पाणिमवस्थिते जघनं सर्वसैन्यानांशनैश्चान्नचोदय युध्यमानंहिकौतेयंहनिष्यामिनसंशयः नो
 त्सहेन्मामतिक्रान्तुंवेलाभिवमहोदधिः १६ अघातुंनसंगोविंदमानिनेचवकोदरं हन्योच्छिष्टोस्तथाशत्रून्कर्णोस्पान्तरापमा
 नुयो १७ तद्धुत्वाकुरुजस्यशूरार्थसदृशंवचः सतोहेमपरिछन्नाछनेश्चान्नचोदयत् १८ रथाश्चनागहीनास्तपादात्ता
 स्तवमारिष पंचविंशतिसाहस्रायुद्धायेवव्यवस्थिताः १९ तानभीमसेनः संकुहोधंश्च्युमृशपापतः वलेनचतुरंगेणसंवत्सा
 जघ्नतुः शरैः २० प्रत्ययुध्यंतसमरेभीमसेनंसपार्षितं पार्थपार्षितयोश्चान्नेजगद्भुस्तत्रनामनो २१ अकुध्यतराभीमसैस्तदा
 र्थवस्थितैः सोवतीर्यथात्तरांगदापाणिरयुध्यत नतानरथस्तेभ्यमिष्टानधर्मायेशीवकोदरः योधयामासकौतेयोभुजवीर्यव्य
 पाश्रयः जातरूपपरिछन्नाप्रग्रह्यमहतीगरा २३ अवधीतावकान्सर्वान्दंष्ट्रपाणिनिवातकः प

क०

२०८

३४

दातिनोपिसंस्काप्रियंजीवितमात्मनः १४ भीममभ्यद्रवन्तेत्येपतंगज्वलनेतथा आसाद्यभीमसेनंतुसंरध्वायुद्धमेदाः १५
 विनेषुः सरसादृष्टाभूतग्रामादवातकं श्रेयं बहिचरन्भीमो गद्यहस्तो महाबलः १६ पंचविंशति साहस्रास्त्रावकानवयोयपत् ह
 वातसुरुषानीकंभीमः सत्यपराक्रमः १७ धृष्टद्युम्नपुरस्कृतस्तस्योत्तममहाबलः धनंजयो रथानीकमभ्यवर्ततवीर्यवान् २०
 मा पुत्रोत्तुशकुनिंसात्पकिश्महारथः जीवेनाभ्यपतन् दृष्ट्वा द्रुपदो दैर्यो धनं वलं २१ तस्मात्प्रसादीन् सुवहून् स्तेनिहत्पशितैः श
 रैः समभ्यधावेस्तरितास्तत्र युद्धमभ्युत्तमहत् धनंजयोपि चाभ्येत्य रथानीकं तत्र प्रभो विभुतं त्रिषु लोकेषु गांश्च विक्षिपेन् धनुः २२
 कृत्स्नसारथिमायांतं दृष्ट्वा श्वेतहयं रथं अर्जुनं चापियोद्धारं तदीयाः प्राद्रवन्भयात् २३ विप्रहीनरथोऽथैव शरैश्च परिकर्षिता
 : पंचविंशति साहस्राः कालमार्घ्यं न पदानयः हत्वा तान् पुरुषमाघः पांचालानां महारथः पुत्रः पांचालराजस्य धृष्टद्युम्ना महामना
 : भीमसेनं पुरस्कृत्य न चिरात्प्रत्यदृश्यत् महाधनुर्धरः श्रीमानमित्रगणात्तापनः २४ यागवतसवरोऽयं कोविदारमयध्वजं धृष्टद्युम्नं
 रोदृष्ट्वा तदीयाः प्राद्रवन्भयात् २५ गांधीराजं शीघ्रात्प्रमत्तुस्तपयशसि नो न चिरात्प्रत्यदृश्येतां माद्रीपुत्रोऽससात्पकी २७ चेकि
 तानः शिखंडी च दौपदेयाश्चमारिष हत्वा तदीयं सुमहं सैन्यं शंखोत्तया धमन्ते सर्वे तावकान् प्रेक्ष्य द्रुपदोऽपि पराद्युस्वान् अभ्यवर्तत
 संरध्वा नृपान् जित्वा पथादृष्ट्वाः २८ सेनावशेषं तं दृष्ट्वा तव सैन्यं स्पृष्ट्वा चः व्यवस्थितं सव्यसाचीचुक्रौ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०

२०८

धवत्तवाज्रप ४० धनंजयोऽथानीकमभ्यवर्त्ततवीर्यवान् विष्णुतंविपुलोकेषुव्याक्षिपद्गंडिवधनुः ४१ ततएनंशरवोतेःसहस्रास
 मवाकिरन् तमसांसहतेनाथनस्मकिंचिद्वदृश्यत ४२ अधर्कोरीकृतेलोकेरजोभूतेमहीतले योधाः सर्वमहाराजतावकाः प्राद्वेभया
 त् ४३ संभज्यमानेसैन्येत्तुकुराजोविशंपते परानभिमुखंश्चैवसुतस्तेसमुपाद्वत ४३ ततोदुर्योधनः सर्वानाजुहावाथपांडवान्
 युद्धायभरतश्चेष्टेदेवानिवपुरावलिः ४४ तएनमभिगंजतःसहिताःसमुपाद्वन्नानाशस्त्रभृताः क्रुद्धाभर्त्सयंतोमुद्रमुद्रः ४५
 दुर्योधनोपसंभ्रातस्तानुरोनिशितैः शरैः तत्रावधीततः क्रुद्धः शतशेयसहस्रशः ४६ तसैन्यं पांडवेयानांयोधयामाससर्वतः
 तत्राभुतमपश्यामस्तवपुत्रस्यैषोरुष ४० परेकःसहितान्सर्वानुरोयुध्यतपांडवान् ततोपश्यन्महात्मानः स्वसैन्यंभृशदुःखितः
 ४८ ततोवस्त्राप्परेजेद्रुतवुद्धिस्तवात्मजः हर्षयन्निवतानुरोधानिदं वचनमब्रवीत् ४६ नतेशं प्रपश्यामियत्रपाताभयार्दिता
 : गतानांयत्रैवमोक्षः पांडवान्किं गेतनवः ५० अत्यंचबलमेतेषां कृष्णोचभृशविशंतो अद्यसर्वानहनिष्यामिध्रुवोहिविजयोभ
 वेत् ५१ विप्रयातास्ततोभिन्नान्पांडवाः कृतकिल्बिषान् अनुसृत्यवधिष्यन्तिश्रेयान् समेरेवधः ५२ सुखंसाग्रामिकोमृत्युः क्षत्र
 धर्मरायुध्यतां तोडुः खनजानीतेप्रत्यचानंतमश्नुते ५३ शृणुध्वंशत्रियाः सर्वेयावतः समागताः यदाशूरचभीरुंचमारयन्तं
 तकोपमः ५४ कोनुमूढानयुध्येतमा स्म

क०
२१०

दृशः क्षत्रियव्रतः द्विषतोभीमसेनस्य कुटुम्बवशमेव्यथ ५५ पितामहेराचरितं न धर्मं हातुमर्हथ न स्वधर्मोक्तिपापीयान् कृत्रियस्य
लायतः ५६ नयुद्धधर्मोद्योदिपंथाः स्वर्गस्य कौरवाः अतिरेगाहता लोकान् सद्यो योधाः समष्टौ ५७ संजय उवाच एवं ब्रुवतिषु
त्रेते सैनिकाभ्युक्षिताः अनेवैक्ष्यैव तद्वाक्यं प्राद्वन् सर्वतोदिशः ५८ श्रुतिश्रीमहाभारते करणपर्वणि संजय उवाच दृष्ट्वा तु सेनं
परिवर्तमानं पुत्रेणातेमद्रथेति स्तदानीं संवत्सरः परिमृद्वेतादुर्योधनं वाक्यमिदं बभूव १ शल्य उवाच पश्येत्सुग्रवं न राजिनमै
र्यो धनं वीरशतैः सुपूरां महीधरमैः पतितैश्च नगैः सहस्रभिर्निः शरभिर्नृदेहेः २ संविद्वलन्दिश्रगता सुभिश्च प्रध्वस्तवर्मायु
धवर्मखड्गैः वज्रापविद्धैरिव चावलोत्तमैर्विभिन्नपाषाणमहाकुम्भैः ३ प्रविद्धं गङ्गाकुशतो मध्वजैः सह मजालैरुधिरैश्च संलुतेः
शरवभिर्निः पतितैस्तारुणैः श्वसद्भिर्गर्जैः क्षतजं वमद्भिः ४ दीनं स्तनद्भिः परिवर्तनेनैर्महीदशद्भिः रूपगणैर्नदद्भिः तथापि विद्धै
र्गजवाजिन्योधैर्वल्गापविद्धैरथवीरसंघैः ५ मंदासुभिश्चैव महीमहाहवेन च नृपशोचैत रणीवतीति गोजैर्निहतैर्नरैस्तृणैश्चैव हृदयमा
नैः पतितैः पृथिव्यां विशीर्णदंतैः क्षतजं वमद्भिः स्फुरद्भिर्गर्जैः करुणैर्नदद्भिः ७ निहतं चक्रेषु युगैः स योक्तुभिः प्रविद्धं गङ्गा
रपताकाकेतुभिः सुवर्णजालावतैर्महाहतेर्महाशैर्धौर्जलेदैरिव च तृताः ८ यशस्विभिर्नगराश्रयोधिभिः पदातिभिश्चामि
मुवेहेतैः परैः विशीर्णवर्माभरणावा पुर्वेहेता प्रशतैरिव पावेकैर्मही ९ शरप्रहारमिहेतैर्महाबलैरेवैक्ष्यमाणैः पतितैः सह
लशः दिवश्च ॥ ॥

राम०
२१०

तैमिरनिदीपिमिर्नकं ग्रहेर्धौमलं प्रदीपैः १० प्रनष्टसंज्ञैर्पुनरुद्यमिर्महीवभूवानुगतेरिवार्चिभिः वाणाज्जुनाभ्यां शरभिन्नगोत्रैर्हतैः प्रवी
रैः कुरुसंजयानां ११ शरास्तकर्णाज्जुनवाकुमुक्ताविदार्यनागश्चमनुष्यदेहान प्राणान्निरस्याशुमहौप्रतीयुर्मेहारावासमिवोभिन
माः १२ हतैर्मनुष्याश्वगजैश्चसंस्पर्शरायविद्धैश्चनरैर्नरैश्च धनंजयस्याधिरथश्चमार्गगौरा म्परुपावसुधावभव १३ रथैर्वरेष्वन्यथैः सु
कल्पैः संयोधयश्चैवरायुधैर्ध्वजैः विशीर्षयैश्चैर्विनि कृतबंधनैर्निकृतचक्राक्षयुगत्रिवराभिः १४ विमुक्तशस्त्रैश्चतथासुपस्करैर्हतानुकैष
विनिष्प्रगबंधनैः प्रभयनीडैर्मणिहेमभूषितैस्तामहीधौरिवशरैर्दधनैः १५ विहृष्यमाणैर्जवनेत्तरंगैर्नरैश्चैराजरथैः सुकल्पितैः म
नुष्यमातंगरथाश्चरशिभिर्दुतेजजंतोवद्धधविचरिताः १६ सहेमपटाः परिघाः परशवाः शिताश्चमूलामुशलानिमुद्राः पेतुश्चखट्वाविम
लविकोशागदाश्चजंघनदपटनद्धाः १७ चापानिरुक्तागदभूषणानिशराश्चकात्रैस्त्रिविधैः कृष्टाः श्वपीताविमलविकोशाग्रामाश्च
दंडैः कनकावभासैः १८ कुत्राणिवालमजनानिशंखाश्चिद्रूपविद्धाश्चसज्जैर्विचित्राः कुथाः पताकांबरभूषणानिकिरीटमालामुकुराश्च
शुभ्राः १९ प्रकीर्णकाविप्रतिकीर्णकाश्चराजनप्रवालमुक्तातरलाश्चहारः आपीडकेपरवांगदनिर्ग्रेवैपनिष्ठाः ससुवर्णसूत्राः २०
मण्युत्तमा चंद्र सुवर्णमुक्तारत्नानिवोद्भावनमंगलानि गात्राणिचासंतमुलोचितानि शिरसिचंद्रप्रतिमाननानि २१ देहाश्चभोगाश्चप
रिच्छांश्चसत्कामनोज्ञानिसुखानिचैव स्वधर्मेतिष्ठामहतीमवाप्ययाप्यासुलोकान्यशसागतास्ते २२ निवर्त्तदुर्योधनयातुर्मैत्रिकाव्रज
स्वरजनशिरिरयमानद दिवाकरोप्येवविलंबतेप्रभोपुनस्त्वमेवात्रनरैर्दुकारां २३ इत्येवमुक्ताविरामशस्त्रादुर्योधनशोकपरीतचेताः
हाकरांहाकरोरतिबुवारामात्रैर्विसंज्ञंभूशमशुनेत्रं २४ तेश्च गापुत्रप्रमुखानैर्दृष्टाः सर्वेसमाश्वासमुद्रः प्रयाति निरीक्ष्यमाणा मुद्र
ज्जुनसध्वजंमहंतंयशसाज्वलंतं २५ नराश्चमातंगशरीरैर्नरैर्नसिक्तांचतथैवभूमि रक्तांबरसक्तपनीययोगान्गारिप्रकाशमि

क०
२११

वसवगम्या १७ प्रथमरूपं ह्यधिरागजनेनोद्देमुद्देति विराजमाने नैवावतस्थः कुरवः समीक्ष्य प्रजाजितो देवलोकाय सर्वे १८ वधेन क
रोस्मत्तु उचितास्ते हाकारां हाकारां इति वृवाणाः उत प्रयाताः शिविरागिराजन्ति वाकरं कर्म वेक्ष्यमाणाः १९ गां वमुक्तैस्तु सुवर्गपुत्रैः शिला
शितैः शोणितदिग्धावजैः शरैश्चित्तंगोपुधिमार्तिकर्णो हतोपि सन्त्युत्तमं ३० कर्णोस्पदे हं धिरावसिक्तं भक्तानुकंपी भगवान्निवस्ता
न स्पृष्ट्वांशुभिर्लोहितरक्त रूपः सिद्धासुरभ्येति परं समुद्रं ३१ इतीव संविद्यमानं सुगंधं संध्याः संप्रस्थितायां नित्यं यानिकेतनं संचितं पितृजनता विसस्तु
येथा सुखं च महीतलं च ३२ तद्भुतं प्राणभृतां भयं करं निशम्य युद्धं कुरुवीरमुत्तमोः धनं जयस्याधिरये अविस्मिताः प्रशंसमानाः प्रययुस्तदा
जनाः ३३ शरसंकृतवर्माणां धिराक्षितवाससं गता सुमपि रोधयं नैव लक्ष्मीर्विमुचति तप्तं च न रनिभं ज्वलनार्कं समप्रभं ३४ जीवंतमिव तं
प्रूरं सर्वभूतानि मे निरे हतस्यापि महारजस्तपुत्रस्य संयुगे ३५ वित्रे सुः सर्वतो योधाः सिंहस्येवेते रमगाः हतोपि पुरुषाश्चाद्रो जीववानिव लक्ष्यते ३६
नाभवद्विह्वलिः काचिद्वत्तस्यापि महात्मनः चारुवेषधरं वीरं चारुमौलि शिरोधरं ३७ तन्मुखे सत्तपुत्रस्य पूर्णचंद्रसमद्युतिं नानाभरणावानराज
स्तप्तं च न रं गदः हतो वैकर्तनः शैतेया द्यौः कुरुवानिव कर्णकोत्तमसंकाशो ज्वलनिव विभावसुः ३८ सशतः पुरुषव्याघ्रः पार्थसायकवोरिगा
यथा हि ज्वलनो दीप्तो जलमासाद्य शम्पति ४० कर्णोग्निः समरे तद्वत् पार्थमेधेन शमिताः आहूतस्य युगो दीप्तं सुयुद्धेनात्मनो भुवि विसृज्य शर
वर्षाणि प्रताप्य च दिशो दश सपुत्रः समरे कर्णोः सशतः पार्थतेजसा ४१ प्रताप्य पाण्डवान सर्वान् पांचालांश्चास्तेजसा वधित्वा शरवर्षेण प्रताप्य
रिपुवाहिनी ४३ श्रीमानिव सहस्रांशुर्जगत्सर्वप्रताप्य च हतो वैकर्तनः कर्णोः सपुत्रः सहवाहनः ४४ अर्थिना पक्षि संघस्य वक्षकल्पे निपा
तितः दहनीत्येव यो वाचननास्तीत्यर्थितोर्थिभिः सद्भिः सदा सत्पुरुषः सहतो द्वैरेव वृषः ४५ यस्मिन् ब्राह्मणसात्सर्वं वित्तमासीन् महात्मनः
नोदयं ब्राह्मणो घाती घस्य समपि जीवितं ४६ सदा स्त्रीणां प्रियो नित्यं दानोच्चैश्च महारथः सर्वे पार्थास्त्रनिर्दग्धो गतः पारुमिकं गतिं यमा

राम०
२११

यत्तदन्तरिक्षे सप्तमे वक्रादौ वक्रादौ हति सुरे विस्तृतः ५३ स देवगंधर्वसुव्यवहितं निहत्य करं रिपुमाहवेऽर्जुन एतज्जन् ५४

श्रिताकरीद्वैरपुत्रलेसगतो दिवं ४० आदाय तव पुत्राणां जयाशंशर्मवर्मच हेतुकरोऽसितो न प्रससृजं गामचांते सविता दिवाकरः ४१
 ग्रहश्चतिर्येकज्वलनार्कवर्गः सोमस्पुत्रोऽभुदियायतिर्यक् नभः पफालेवननोदो वीववश्चवाताः परुषाः सुघोराः दिशो वभ्रुर्वलिताः
 सधूमामहारावाः सखनुशुभुश्च ५० सकाननाश्चादिचयाश्चकपिरेप्रविमयुर्भूतगणाश्च सर्वे दहस्पतिः संपरिवार्यरोहिणीवभ्रुवचंद्रा
 कंसमोविशयते ५१ हेतुकरो विदिशे विज्जलुल्लुप्तमोहतां योर्विचचाल भूमिः पपातवो ल्काज्वलनप्रकाशानि शाचराश्चाप्यभवन् प्रह
 हाः ५२ शशिप्रकाशाननमज्जेनो यदाश्चुरेण करं स्पृशेत् स पात परमेरावचसा यथा पुरा व्रवधेशतक्रतुः ततो रथेनां वुरद्वेदनां शर
 लोभो मध्यदिवाकरविषा ५४ पताकिनाभीम निनादेकेतुना हिमैरुशंखस्फुरिकावभासिना महेद्वाहप्रतिमेन तावुमौ महेद्वाघे प्रति
 मानयोरुषौ ५५ सुवर्गामुक्तामणिवज्रविडुमैरलंकृतावप्रतिमेन रंहसा नरोत्तमौ कैशवपांडुनंदनौ तद्वाहितावग्निदिवाकराविव ५६
 रगाजिरेवीतयौ भविरेजतुः समानयानाविव विस्तुवासवौ ततो धनुर्ज्यातले वारा निस्सैनैः प्रससृकृत्वा च रिपुन हतप्रमान् ५७ संघ्रादपितातु
 कुरुनशरोत्तमैः कपिध्वजः पक्षिवरध्वजश्च दृष्टो ततस्तान् पितृप्रमोवीमनां स्मरीणामवहारयंतौ सुवर्गजालावततौ महास्वनेनोहिमावदा
 तौ परिगृह्य पाणिभिः ५८ चुचुवतुः शंखवीरानुरागवैरावरा ननाभ्यां युगपच्चक्षतुः पाचजम्बुस्य निर्धोषिदेवदत्तस्य चोभयोः ५९ ए
 थिवीचां तरिक्षं च दिशश्चैवानुनादयन् विव्रलाश्चाभवन् सर्वे कोरवारजसत्तम शंखशब्देन तेनाथमाधवस्यार्जुनस्य च ६० तौ शंखशब्देन नि
 नादयंतौ वनानि शैलान् सीरितौ गुहां च विज्रासयंतौ तव पुत्रेनां पृथिविरनंदयतां वारिष्ठौ ६१ ततः प्रयाताः कुरवो जेवेन श्रुत्वा वंशं स्वस्वनमीयमा
 रो विहाय मद्राधियतिं पतिंचदुर्योधनं भारतभारतानां ६२ महाहवेतं वडुरे च मानं धनं जयं भूतगणाः समेताः तदन्वमोदंत जना र्दने च दिवा

दिना ५

करावभ्युदितौयथैव ६३ समाचितौकर्णशरेः परंतपावुमौअभौतौसमेरुतार्जुनौ तमोनिहस्याभ्युदितौयथामलीशशंकसूर्यौदिविगमि
 मालिनौ ६४ विहायतानेवारागतानयागतौसुहृतावप्रतिमानविक्रमौ सुखंप्रविष्टौशिविरंसमीश्वरौसदस्पृताविवविभुवासवौ ६५ तौ
 देवगंधर्वमनुष्यचारौर्महर्षिभिर्यक्षमहोरगैरपि जयाभिरुध्यापरयाभिपूजितौहतेतुकोणं परमाहवेतदा ६६ यथानुरूपंप्रतिपूजितावुमौप्रश
 स्ममनौस्वकृतैर्गुणैर्धैः ननंश्नुसौसमुहङ्गैरातदावलिनियम्यवसुरेशकेशवौ ६७ इतिश्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यांसंहितायांविष्णुसप्तमोऽध्यायः
 कर्णपर्वणि संजयउवाच हतेवैकर्तनेराजन्कुरुवोभयपीडिताः । वीक्ष्यमारादिशः सर्वाः पर्यपेतुः सहस्रशः १ कर्णतुनिहतं दृष्ट्वाश
 त्रुभिः परमाह वे भीतादिशेविदीर्यंततावकाः क्षतविक्षताः २ ततोवहारंचकुलेयोधाः सर्वसमंततः निवार्यमाणंश्चाद्विग्रास्तावकाभ
 शतुः खिताः ३ तेषां तन्मतमाज्ञापुत्रोदुर्योधनस्तव अवहारंततश्चकेशस्येस्मानुमते नृप ४ हतवर्मोऽथैस्तरुणंभूतोभारततावकैः नार
 यणावशेषैश्चशिविरैवेवदुडुवे ५ गोधाराणांसहस्रैराशकुनिः परिवारितः हतमाधिरथिंदृष्ट्वाशिविरैवेवदुडुवे ६ रूपः शास्त्रतोराजन्ना
 गातीकेनभारत महामेघनिभेनाशुशिविरैवेवदुडुवे ७ अश्वत्थामाततः शूरोविनिः श्वस्यपुनः पुनः पांडवानांजयंदृष्ट्वाशिविरैवेवदुडु
 वे ८ संसप्तकावशिष्टेनवलेनमहताहतः सुशर्मापिययौराजन्वीक्ष्यमाणोभयाद्वितः ९ दुर्योधनोपिचपतिहतसर्वसंबांधवः पर्यैशोकसमा
 विष्टश्चिंतयन्निमनावदु १० छिन्नध्वजेनशल्पस्तुरथेनरथिनांवरः प्रययौशिविरैवेववीक्ष्यमाणोदिशेदृश ११ ततोपरेमुवहवोभारतानाम
 हारयाः प्राद्वंतभयत्रस्ताद्रियाविष्टाविवेचतः १२ अस्रुकुक्षरंतः सोद्विग्रावेपमानास्तथातुराः कुरुवोदुडुवुः सर्वेदृष्ट्वाकर्णं निघातितं १३
 प्रशंसंतोर्जुनंकेचित्केचित्कर्णमहारथाः व्यद्वंतदिशोभीताकुरुवः कुरुसत्तम १४ तेषांशोधसहस्राणांतावकानांमहामुधे नासीत्तत्रपुमान्

कश्चिद्योयुदायमनोदधे १५ हेतुकोरोमहाराजनिराशाः कुर्वोभवन् जीवितेष्वपि राजेषु दोषेषु वधनेषु च १५ तान्ममानीयपुत्रस्तेयत्नेन महता
विभुः निवेशायमनोदधेदुः स्वशोकसमचिन्तः १६ तस्याज्ञांशिरसायोधाः परिरुच्यविशंपते विवर्गोवदनाराजन्नाविशंतमहारायाः १७ इति श्री
करोपर्वणिविनिर्वाणं संज्ञयउवाच तथा निपातिते करोपरसैन्ये च विदुते आस्त्रिष्यपार्थराणां हौहर्षाद्वचनमब्रवीत् १ हतोवज्रेभृताश्च त्वपाकरो
धनं जय हव्रकरो वधेपोरुक्थपिष्पतिमानवाः वज्रेण निहतो हव्रः संयुगे भरिते जसा त्वया तु निहतः करो धनुषानि शितैः शैः २ तमिमं विक्रमं
लोकप्रथितं ते यशस्करं निवेदयावः कौन्तेय कुरु राजस्य धीमेतः ३ वधं करोस्य संग्रामे दीर्घकालं च कीर्षितं निवेद्य धर्मराजाय त्वमान्तरापंगमिष्यसि
४ वर्त्तमानं महायुद्धं तव करोस्य चोभयोः इष्टुमायो वधं प्रवृत्तमागता धर्मनंदनः ५ भृशं तु गारुडिहृत्तान्नाशकं ह्यनुमाहवे ततः सशिविरं गत्वा
स्थितवान् पुरुषर्षभ ६ तथेमुक्तः केशवस्तु पार्थैव यदुपुंगवः पर्यवर्त्तयद्वययोरथं यथारसं ७ एवमुक्त्वा ज्ञेनं हस्तः सैनिकानि दमब्रवीत्
परां न भिमुखाय त्वास्तिष्ठ ध्वं मदमस्तवः ८ हृष्टं धुमं युधानसुमादीपुत्रो ह कोदर युयुधानं च गोविंदं दृष्ट्वा च नमब्रवीत् यावद्विद्यते राजे हतः करो ज्ञेने
न वै ९ तावद्भवद्भिर्यत्नैस्तु भवितव्यं न राधियैः संतैः शूरे रनुजातोपयोर राजनिवेशनं १० पार्थमादाय गोविंदो ददर्श च युधिष्ठिरं शयानं राजशार्द
लं कांचने शयनोत्तमे अगस्त्यं च मुदिनो चरणौ पार्थिवसंतौ तयोपहर्षं मालक्ष्य हर्षाद्भ्रातृपवर्त्तयत् ११ राधेयं निहतं मत्वा समुत्तस्थौ य
धिष्ठिरः उवाच च महाबाहुः पुनः पुनरिंदमः १२ वासुदेवा ज्ञेनोप्रेमाता त्वमोपरिषस्व जे तत्रैतद्यथावृत्तं वासुदेवः सहज्जुनः कथं पांसा
स करोस्य निधनं यदुपुंगवः श्वदुस्मयमानस्तु कुरु राजानमब्रवीत् १४ युधिष्ठिरं हतामित्रं कृतांजलिं रथाच्युतः दिव्यागांरी वधन्वा च पांडव
अहं कोदरः १५ तं चापि कुशली राजन्मादीपुत्रो च पांडवौ मुक्तावीरक्षया हस्मात्संग्रामो महर्षणात् १६ क्षिप्रमुत्तरकालानि कुरुकार्या
णि पांडव हतो वै कर्त्तनो राजन् पुत्रो महाराथः १७ दिव्याजयसि रज्जे इति द्रव्यं धर्मिभारत यत्तद्यत्तजिज्ञासुः कुरुप्राहसत्पुरुषाधमः १८ तद्वदस

क०

२१३

तपुत्रस्य भूमिपतिशोणितं शैतेसौम्यशृंगोः शत्रुलेकुरुपुंगव तंशपमुहयद्याघ्रं विभिन्नं बहुभिः शैः १६ दत्तामित्रमिमासुर्वीमनुशोधिमदासु
ज यत्तोमत्तासहास्यभिर्भुजैर्भोगंश्च पुष्कलान् संजय उवाच शतिश्रुतावचत्तस्य केशवस्य मदात्मनः धर्मपुत्रः प्रदद्यात्मादाशां देवाक्यमब्रवीत् २१
दिष्ट्यादिष्ट्यतिरोजेद्वाकं चेदमुवाच नैतच्चित्रं महावाहो त्वयि देव किं नन्दन त्वया सारथिना पार्थोपपन्नवानहनञ्चते २२ नतच्चित्रं महावाहो युष्मद्भु
दिप्रसादजे प्रगल्भचकुरुश्च संगदं दक्षिणं भुजे २३ उवाच धर्मभृत्यार्थ उभौ तौ केशवार्जुनौ नरनारायणौ देवौ कथितौ नारदेन मे २४ धर्मत्मा
नो मदात्मानौ पुराणा वृषिसत्तमौ असकृच्चापि मेधावीरुस्ते द्वे पापनो मम २५ कथामेतां महाभाग कथयामास तत्त्वित् तव हस्तैः प्रसादेन पादौ च
ये धनं जयः २६ जिगायाभिमुखः शत्रून् न चासीद्विमुखः क्वचित् जयश्चैव ध्रुवोऽस्माकं न तस्माकं परजयः २७ यदा त्वेयुधिपार्थस्य सारथ्यमुप
जग्मिष्वान् भीष्माद्रोराश्रवर्गोऽमहात्मा गौतमः कृपः २८ अमेव च वरुणः शृणुयन्तीषां पदानुगाः तद्दुष्प्राणिहते कर्णे हतागो विदसर्वथा
इत्तुक्ता धर्मराजस्तस्य हेमविभूषितं ३० श्वेतवर्णो ह्येयुर्न कालवोलैर्मनोजैवैः आस्रायपुरुषव्याघ्रं तव लिनेभिसंहतः ३१ प्रययौ समहावा
ह इदं युमायो धनं तदा कृष्णार्जुनभ्यां वीराभ्यामनुमंत्र्य ततः प्रियं ३२ आभाषमाणो वीरावुभौ माधवपात्नौ सदृशं शोकं शयानं युधामन्यु
भ ३३ यथा कंठं कुसुमं केसरेः सर्वतो हतं चित्ते शरशतैः कर्णो धर्मराजो दृश्यते ३४ गंधर्वाणां वसन्ताभिः कांचनीभिः सहस्रशः दीपिकाभिः
कृतोद्योतं प्रपते वेदं तदा ३५ संछिन्नभिन्नकवचं वारो अविदलीकृतं संपुत्रं निहतं दृष्ट्वा कर्णो राजायुधिष्ठिरः ३६ संजातप्रमथो तीव्रवीक्ष्य चै
व पुनः पुनः प्रशंसन् नराद्यावुभौ माधवपादौ ३७ अघराजसिंहे विदधिव्याभ्रातृभिः सह त्वयानायेन वीरेणा विदुषा यरिपालितः ३८ हतं
श्रुत्वा नरव्याघ्रं राधेयमतिमानिनं निराशो घते करो धार्तराष्ट्रो भविष्यति जीविते चैव राजे च हते राधात्मजरा ३९ तत्प्रसादादहं वैवर्क्यार्थाः पुरुषार्थ
भ दिष्ट्या जयसिंहे विदधिव्याशत्रुनिपातितः ४० दिष्ट्या गंडीवधन्वा च विजयी पादुनेन्दनः त्रयीदशसमास्तीर्णो जागीरामुदुःखिताः ४१ सव्यामो

राम०

२१३

घसुखं रवीश्वरसादात्महाभुज एवं सवदुशो राजा प्रशंसं सजनार्दनं ४२ अर्जुनं च कुरुश्रेष्ठ धर्मराजा युधिष्ठिरः संजय उवाच दृष्ट्वा च निहतं कर्णोत्पुत्रं
पार्थसायकैः ४३ पुनर्जाते भिवात्मानं मेने च समही पतिः समेत्य च महाराजकुंतीपुत्रं युधिष्ठिरं ४४ हर्षयंति स्म राजानं हर्षयुक्ता महारथाः नकुलः सह
देवश्रपांडवश्च वक्रोदरः सात्यकिश्च महाराजदुस्सीनां प्रवीर्यः धृष्टद्युम्नः शिखंडी च यंडुपांचालसेजयाः ४५ एतयंति स्म कौंतेये निहते सत्तनंदने
ते च दृष्ट्वा च पतिधर्मोत्तमानं युधिष्ठिरं ४६ जितकाशिनो लघ्वेन श्याः युद्धशैलाः प्रहारिणः कृतवन्तस्तव युक्ताभिर्वाग्भिः कृत्स्नो परंतपौ ४७
जग्मुः सशिविरो ये वमुदायुक्ता महारथाः एवमेव शूराश्च सुमहोत्तमहर्षणः ४८ तव दुर्मित्रे राजन किमर्थमनुशोचसि वैशंपायन उवाच
श्रुत्वा तदप्रियं राजा धृतराष्ट्रं विकासुतः ५० पपात भूमौ निश्चेष्टश्चिन्तमूलश्च दुमः तथा सापतितो देवीगंधारीदीर्घदर्शिनी ५१ सुशोच च वक्रला
लोपैः कर्णोत्पतिधनं युधि तं पर्यगच्छा द्विदुरीचपतिं संजयसुता पर्याश्रासयतां चैव तावुर्भावेव भूमिपं ५२ तथैवोत्थापयामासुर्गंधारींकुरु
पोषितः सदैव परमं मत्वा भवितव्यं च पार्थिवः ५३ परं पीडां समाश्रित्य नष्टचिन्तामहातपाः चिन्ताशोकपरीतात्मानज्जेमो हपीडितः ५४
स समाश्रितो राजा तूष्णीमासीद्विचेतनः इदं महायुद्धमखं महात्मनो द्दं संजयस्माधिरथे श्रयः पठेत् ५५ सप्तमं गिरुस्य मेखस्य पत्तलं तदा

युयात्संश्रवणाच्चभारत मखोहिविष्णुर्भगवान्सनातनो वंदितश्चाग्रनिर्लेदुमानवः ५६ अतोनुस्युः श्रुणुयात्पदेच्चपः सवलो कानुवरः सु
 खी भवेत् तं सर्वदा भक्तिमुपागतो न गच्छति पुराणं चरं संहितामिमं ५७ धनेन धान्येन यशसा च मानुषान् दत्तितेनात्र विचारणास्ति अतो न
 स्युः श्रुणुयात्सदा तु वै नरः स सर्वं शि सुखानि चाप्नुयात् ५८ विष्णुः स यं भर्भगवान् भवश्चतुष्पत्तिये पस्प नरे तमस्य वेदावाप्तिं त्रीहारासे
 हृदयारो बले क्षत्रियाणां जयौ युधि ५९ धनं ज्ञेयं चापि भवंति वैश्याः शूद्रा रोगं प्राप्नुवती ह सर्वं तथैव विष्णुर्भगवान्सनातनः स चात्र देवः
 परिकीर्तयेत्तः ६० ततः सकामान् लज्जे सुखी नरो महामुने स स्ववोचितं यथा कपिलानां सवत्मानां वर्षमेकं निरंतरं यो दद्यात्सुक
 ते तद्वि श्रवणात्कारो पवेति इति श्री महाभारते शतसाहस्रं संहितायां वैष्णवसिं कर्णपर्व समाप्तमिति अतः परं विचित्रार्थं शल
 पर्वं भविष्यति यस्यायमाद्यश्लोकः जनमेजय उवाच एवं नियाति ते कर्णे समे सव्यसाचिना अल्पावशिष्टाः कुरुवः किमकुर्वत वैद्विज

क०

२१५

१ वृत्तांताश्चास्मिन्पुत्रेण कर्णेभिर्मेकः पौराणं विपुलायानं करोशल्पयोर्विवादः हंसकाकीयोपायानं भीमादिभिः
सहयुद्धं अर्जुनगर्हणं युधिष्ठिरार्जुनयोः क्रोधः युधिष्ठिरप्रसादनं दुःशासनवधः वृषसेनादि वधः कर्णार्जुनयोर्द्वि
ये दिव्यास्त्रयुद्धं किरीटहरणं चक्रग्रसनं कर्णवासुदेवसंवादः कर्णवधः शल्यपलायनं कौरवपलायनं शिविरगम
नं युधिष्ठिरहर्षः इति वृत्तांताः संवत् १८ ३० श्रीतीकुञ्जारसुदि १२ वारसीमारपुस्तकं समाप्तं शुभं स्तुतः ॥

राम०

२१५

ॐ

करणपरबपत्रे २१५

21. 4/16/73 204

पत्रे २०६

श०

१

श्रीगणेशाय नमः नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमं देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् जनमेजय उवाच एवं निपातिते कर्णे समरे सव्यसाविना
अस्मावशिष्टाः कुरवः किमकुर्वत वैद्विज उदीर्यमाणं च वलं दृष्ट्वा राजा स यो धनः पांडवैः प्रोक्तकालं च किंप्राप्यत कौरवः स तदिच्छाम्यहं श्रोतं तदा
च हृदि नोत्तम न हित्वा मिदं देवो मृगवानश्चरितं मुने वैश्याप न उवाच ततः कर्णो हते राजन् तन्वाते राप्ः स यो धनः भृशं शोके स्मिन्नेवेम श्रोति रा
शः सर्वतो भवत् हाकरी हाकरी इति शोचमानः पुनः पुनः कृच्छात्त्वशिबिं प्रायादृत शेषैर्नृपैस्सह स समाश्वासमानोऽपि हेतभिः शास्त्रनिश्चि
तेः राजभिर्निलिभच्छर्मस्तपत्रवधं स्मरन् स वैवं बलवन्मत्वा भवितव्यं च पार्थिवः संग्रामे निनिश्चयं कृत्वा पुनर्युद्धाय निर्ययौ शैल्यंसेना प्रतिष्ठा
त्वा विधिवद्वाजपुंगव रणाय निर्ययौ राजन् हतशेषैर्नृपैः सहैतः सुतमुत्तं पुद्गं कुरुयां उवसे नयोः अभवद्भरतश्चेष्ट देवा सररणीयमं ततः शल्यो महा
राज कृत्वा कदनमाहवे हतसैन्यो यमध्याङ्गे धर्मराजेन पातितः ततो दुयोधनो राजा हतबंधरणातिरात् अयमस्य द्वादशोऽंशं विवेश रिपतादुपात् अ
थापराह्णे तस्माद्भूः परिवार्य महारथैः क्रुदादाह्वयवेगेन भीमसेनेन पातितः तस्मिन् हते महेश्वरसे हतशिष्टास्त्रयोरथाः संभ्रान्ति शिराज्जं देजघ्नुः
पांचालसैनिकान् ततः पृथ्वीहस्त समये शिविरादेत्यसंजयः प्रविवेश परं दीनोदुः खशोक समन्वितः प्रविश्य च पुरं दत्तो भुजावुत्कम्पदुः खितः येन
मानस्ततो राज्ञः प्रविवेश निवेशनं सरोदम नरव्याघ्रहाराज निति दुःखितः अहो वत विनशाः स्मनिधनेन महात्मनः अहो सवलवाक्कालो गतिश्च विषमा
तथा शक्रतत्त्ववलाः सर्वे यत्रावधंत पांडवैः दृष्ट्वा तु पुराज न जनः सर्वः स संजयं केशीनमहतापुक्तं सर्वतो राजसत्तम प्रसरोदभ्रशो द्विभो हाराज निति
सत्वरं आकुमारं नरव्याघ्रतत्वरं चैव समेततः आतोनादंततश्चक्रे श्रुत्वा विनिहतं नृपं धावत आथ यश्यामस्ततस्त्री प्रहवांस्तथा नष्टचित्तानि वीरान्मत्ता
न शोकेन भृशपीडितान् तथा स विह्वलः सतः प्रविश्य नृपतिहयं दृष्ट्वा नृपतिश्चेष्टं प्रतापवत्सुखमीश्वरं दृष्ट्वा वासीनमनघं समंतात्परिवारितं

राम०

१

स्वभाभिर्भरतश्चेषां धार्या विदुरेण च तयोर्मेषु सहस्रदिशु ज्ञातिभिश्च हितैर्षीभिः तमेवार्थं ध्यायंतं कर्णीस्य निधनं प्रति रुदन्नेवा ब्रवीद्वाक्यं राजानं न
नमेजय नातिदृष्टमनाः सूतो वाष्पसंदिग्धया गिरा संजयो हं नर्मस्ते भरतर्षभ महाधिपोहतः शल्यः शकुनिं सो वललया उल्लङ्घ्यः परुषमाग्रकैतव्यो ह
ठविक्रमः संसप्तकाहताः सर्वे कां वोजाश्च शकैः सह स्नेह्याश्च पार्वतीयाश्च यवनाश्च नियतिताः प्राच्या हता महा राजासिंहात्पाश्च सर्वतः उदीया
निहताः सर्वे पती व्याश्च नरधिप राजानो राजपुत्राश्च सर्वशो निहतानप्यदुर्योधनो हतोरजा पथे क्तं पांडवेन ह भयसंक्लेशो महा राज्ञो ज्ञेते पांडुपुत्र
धितः धृष्टद्युम्नो महा राजा शिखंडी चापराजितः उत्तमौजा युधामन्युस्तथा राजन्युभद्रकाः पांचाल्याश्च नभ्याग्राश्च द्रव्यश्च निष्पदिताः तव पुत्रा हताः स
र्वे द्रौपदेयाश्च भारत कर्णी पत्रोहतः श्रेष्ठवसेनो महावलः नरविनिहताः सर्वे गजाश्च विनिष्पदिताः रथिनश्च नखाग्रहपाश्च पतिता युधि किंचि
छेयं वशि विरंता वक्रानां कृतं प्रभो पांडवानां कुरुणां च समामाद्य रस्परं प्रापः ह्यीशेयमभक्ता गत्वा लेन मोहितं सप्त पांडवतः शेषा धार्तराष्ट्रास्त
थाप्यः ते वैवध्यातरं यं च वासदेवो युसात्पकिः कृपश्च कृतवर्मा विद्वीरिणश्च जयतां वरः तवाप्येते महा राज रथिनो न्यसत्तम अक्लो हिरणीनां सर्वासां स
मेताभ्यां जनेश्वर एते शेषा महा राज सर्वमे निवने गताः कालेन निहतं सर्वं जगद्भरतर्षभ दुर्योधनं वै पुरतः कृत्वा वैरं च भारत वैशंपायन उवाच एतच्छु
त्वा वचः कुरुंश्चतुरां जनेश्वरः निपपात महा राजा तस्य तोमहीतले तस्मिन्नियजिते भूमौ विदुरोऽपि महा यशः निपपात महा राजा तस्य सनकार्षितः
गांधारी च नृपश्चेषां सर्वान् शुकुल योषितः पतिताः सहस्राभ्युत्पन्ना कुरुंश्च वचश्चताः निः संसंयति तं भूमौ तदा सीद्राजमंडलं प्रलापयुक्ता महती कथाम
स्तापटे यथा कुरुणा ततो राजा धृतराष्ट्रो महीयति शनैरलभत पाणान् पुत्रस्य सनकार्षितः लब्ध्वा तस्य न्यः संज्ञां वेयमानः स उः स्मृतं उदीह्य च दिशः सर्वा
र्वाः कृत्वा रं वाक्यमब्रवीत् विद्वन्कृत्तमहा प्रसन्नं गतिं भरतर्षभ ममानाथस्य सभशं पत्रैर्हनिष्य सर्वशः एवमुक्त्वा ततो भूपो विसेतो निपपात ह तं तथाप

श०

२

तितंष्ट्रावांधवायेस्केचन शनैस्तेसिचिचुलोयैर्विष्मजुर्मज्जनैरपि सतुदीर्घेणकालेनपमाश्रुतोमहीपतिः तस्मीदृशोमहीयानअवसनकषितः
 निःश्वसनजिसगद्वकुंभकिसोविशंपते संजयोषरुदत्तत्रदृष्टराजानमातुर तथासर्वाः स्त्रियश्चैव गांधारिवयशस्विनी ततोदीर्घेणकालेनविदुरंवा
 क्यमब्रवीत् धतराष्ट्रो नखाद्यमुत्पमानो मुहुर्मुहुः गच्छंतयो धितः सर्वा गांधारी वयशस्विनी तथेमे सदृदः सर्वे भ्रश्यते मे मनो भ्रशं एवमुक्तस्ततः क
 ज्ञाताः स्त्रियो भरतर्षभ विसर्जयामास शनैर्विपमानाः पुनः पुनः निश्चक्रमुत्ततः सर्वा स्त्रियाः स्त्रियो भरतर्षभ सदृदश्चततः सर्वे दृष्ट्वा राजानमातुरं ततो
 नरयति तंतलवसंतं परंतपः अवेहत्संयोदीनो रोदमानं भृशतुरं प्राञ्जलिर्निःश्वसंतं चतनरं कुर्मुहुः समाश्रुत्वा सपतं कृतावचसा मधुशेखरा ॥ इति
 महाभारतेशस्यैव णि वैशं विसृष्टा स्वयनारीषु धतराष्ट्रो विकसतः विललाप महाराजतः स्वादुः खतरंगतः संधर्मं धनिश्च स्मकरोधुचन् पुनः विचिं पुनः ६
 सच महाराजततो वचनमब्रवीत् धतराष्ट्र उवाच अहो वत महतः खं यदहं यादवावरो हेमिणाश्चाप्ययाश्चैव ततः सतश्चरामि वै वज्रसारमयं तदहं
 पुत्रान् यंसदृढं मम यद्युत्थानिहतान् दर्शयते न सह स्वधा विंति पितृवयस्तेषां बालक्रीडां वसंजय अधश्नुत्वा हतान् पुत्रान् भ्रशं मे दीर्यते मनः अंधत्वा यदितेषां
 तनमेरुपनिर्दशनं पुत्रसहकृताधीतिर्नित्यमेतेषु धारिताः बाजभावमति क्रांता तपोवनस्थाश्च तानहं मध्यपासांस्तथाश्नुत्वा दृष्ट्वा संललनय तानय
 निहतां द्रुत्वा तैश्चर्या नहतौ जसः नलभे वै क्वचिच्छंति पुत्रास्त्रिभिर्भुतः एते हि पुत्रा जेद्रममाना यस्मात्प्रतं त्वया हीनो महाबाहो कां नुयासा
 त्पहं गतिं कथं त्वं दृष्ट्वा वीयालांस्तस्मात्तात समागतान् शेषे विनिहतो मम प्राकृतः कुन्तपो यथा गतिर्भूत्वा महाराज त्वातीनां सत्तदा तथा अंधं दृष्ट्वा मां
 वीरविहाय काभिगच्छसि साक्षया साचते पीतिः सा वराजन्तमानिता कथं विनिहतः पार्थैः संयुगेषु पराजितः कौतुमा मुक्षितं काले तां तातेति वदति म
 हाराजे तिस्रस्तंतं लोकनाथेति वासस्तत् परिषत्पवमां कंठे स्नेहेनास्ति नलोचनः अनुशाधीति कौरव्यतस्तथा धुवदमेव च ननु नामाहमश्रौषं वचनं तव एप०

पुत्रक मयसीमनस्थीयंयथापार्थस्यनोतथा भगदत्तः कृपः शल्यश्चावंत्योयजयदयः भूरिश्रवाः सोमदत्तो महागुतो यवाङ्गिकः अश्वत्थामाचभोज
 शुभागधश्चमहावलः दृढहलश्चकाशीशः शकुनिश्चापिसौवलः स्नेहश्चवहुसाहस्रशकाश्चयवनैः सह सदक्षिणोश्चकावोजस्त्रिगताधियतितथा
 भीष्मः पितामहश्चैवभारद्वाजोयगौतमः श्रुतायुश्चायुतायुश्चशतायुश्चैववीर्यवान् जलसंधोद्यार्घ्यंशुंगीराक्षसश्चाप्यलं युधः अलंबुयोमहाबाहुः
 सबाहुश्चमहारथः एतेचान्येवबहवोरजानोराजसत्तम मर्दयमुद्यताः सर्वेप्राणास्त्यक्तामहारणो येषामध्येस्थितोयुद्धेभारभिः यतिवारितः योव
 धिष्णामहंयार्थान्वालांश्चैवसर्वशः चेदीश्वर्यशाईलद्रोपदेयांश्चसंयुगे सात्यकिंकुंतिभोजेचरोक्षसंचयरोक्ष वं एकोध्येषामहाराजसमर्थ
 सौनिवारणो समरेपांडवेयानांसंकुद्वेषभिधावतां किंपुनः सहितावीराक्षतवैराश्चयांडवैः अथवासर्वएवैतेपांडवस्मांयापिभिः योत्स्येतेसहराजे
 दृढनिष्पतिचतान्मधे कर्णोत्वेकोमयासाईनिहनिष्पतिपांडवान् ततोन्यतयोवीराः स्यासंतिममशासने यश्चतेषांशरोतावैवासदेवोमहावलः
 नमसन्नत्यतेराजन्तितिमामव्रवीह्वः तस्माहंवदतः सूतवहुशोममसन्निधौ शक्तितोत्वनुपश्यामिनिहतामंडवान्मधे तेषामध्येस्थितायत्रहंमतेम
 मपुत्रकाः व्यायच्छमानाः समरेकिमन्यद्वागधेयतः भीष्मश्चनिहतोयत्रलोकनाथः प्रतापवान् शिखंडिनंसमासाधमगेंद्रवजंबुकं द्रोणाश्चबाहू
 णोयत्रसर्वशस्त्रास्त्रपारगः कर्णश्चनिहतः संखेदिव्यास्रजोमहावलः निहतः पांडवैः संखे किमन्यद्वागधेयतः भूरिश्रवाहतोयत्रसोमदत्तश्चसं
 युगे वाङ्मकश्चमहाराजकिमन्यद्वागधेयतः भगदत्तोहतोयत्रगजयुद्धविशारदः जयद्रथश्चनिहतः किमन्यद्वागधेयतः सदक्षिणोहतोयत्रजलसं
 धश्च ~~किमन्यद्वागधेयतः~~ कौरवः श्रुतायुश्चायुतायुश्चकिमन्यद्वागधेयतः महावल्गुथापांडवः स
 र्वशस्त्रभृतांवरः निहतः पांडवैः संखेकिमन्यद्वागधेयतः दृढहलोहतोयत्रमागधश्चमहावलः अयायुधश्चविक्रांतः प्रतिमानंधनुमतां आवंत्योनि

निहतः सवलोवीनः किमन्यद्वागधेयतः शतेनानेववहवः कृतात्मापुनर्दुर्मदः ॥ १ ॥ ज्ञानो ज्ञानपुत्रश्च शूरा धेयनिधवात्मने

श०

३

हतो पत्रत्रैगर्तश्चनराधिपः संससकाश्चवहवः किमन्यद्वागधेयतः ~~किमन्यद्वागधेयतः~~
~~किमन्यद्वागधेयतः~~ अलंबुवस्तथागतागहसश्चापलायुधः आर्यशृंगिश्चनिहतः किमन्यद्वागधेयतः नारायणाहतायत्रगोयालायुद्ध
मदाः स्नेच्छाश्चवहसाहस्राः किमन्यद्वागधेयतः शकुनिः सौवलोयत्रकैतयोथमहावर्तनिहतावहवोयत्र किमन्यद्वागधेयतः यत्रशूरमहेष्वासाहतास्त्राय
दुर्मदाः स्नेच्छाश्चवहसाहस्राः किमन्यद्वागधेयतः यत्रशूरमहात्मानः सर्वशस्त्रास्त्रयारणाः वहवैनिहताः सतमहेदसमविक्रमा नानादेशसमाहताः क्षत्रि
यायत्रसंजय निहताः समरेसर्वे किमन्यद्वागधेयतः पुत्राश्चमेविनिहतायौत्राश्चैवमहामलाः वयस्याभ्यातरश्चैव किमन्यद्वागधेयतः भागधेयसमायुक्तोक्र
वमुत्पद्यतेनरः यत्तमागपसमायुक्तः सशुभेप्राप्नुयान्नरः अहविमुक्तः सैर्भार्ग्यः पुत्रैश्चैवेहसंजय कथमद्यभविष्यामिदृहः शत्रुवशगतः नात्यद्वयपरंमये
वनवासाहतेप्रभो सोहंवनेगमिष्यामिनिर्वधुर्जातिसंक्रये नहिमेमेद्वेच्छेयोवनायगमनादते इमामवस्थांप्राप्त्यस्ततयक्षस्संजयः दुर्योधनोहतोयत्र
शल्यश्चनिहतोयुधि दुःशासनोविशालश्चविकर्ताश्चमहाबलः कथंहिभीमसेनस्यश्रोत्रेहंशस्त्वमुत्तमैकेनसमरेयेहतंपुत्रशतंमम असकृद्भरतस्तस्मदयोध
नवशंवचतं ३ः खशोकाभिसंतसोनश्रोत्रेपहयागिरः वैशेयायनउवाच एवंमशोकसंतसः पार्थिवोहतवांधवः मरुर्मरुर्मरुमानः पुत्रादिभिस्तुतः वि
लयसुचिरं कालंभृतगणैर्विकासतः दीर्घमुस्मन्निश्चस्वचित्तपित्वायगभवं शोकेनमहताविष्टः संतसोभरतर्षभ पुनर्गाविलाशिंस्तंयपेष्टद्वयथातथा
भृतगणउवाच भीमदोहोहतोयुत्तास्तपत्रंययोधितं सेनायतिप्रणोतारं किमकुर्वतमामकाः यंयंसेनाप्रणोतारंयुधिवर्चंतिमामकाः अविरोहोवकाले
नतंतंनिघ्नंतिपांडवाः ॥ १ ॥ रामर्षिहोतोभीमः पश्यतांवः किरीटिना एवमेहतोदोहाः सर्वेषामेवपश्यतां एवमेवहतः कर्षीः सतपुत्रः प्रतापवान् सराज
कानांसर्वेषांपश्यतांवः किरीटिना एवमेवाहमुक्तोवैविदुरेगामहात्मना दुर्योधनायएधेनपुत्रेयंविनाशिष्यति केचिन्नसम्पक्पश्यंतिमूढाः सम्पगवेक्ष्यच

५५

राम०

३

॥ तदिदं मम मरुतस्य तथा भवेत्तु तत् यद्वीक्ष्य धर्मात्मा विदुः सर्वधर्मवित् तथा समनुयासं वचनं सत्यमीरितं देवोपहतचित्तेन यत्नयानकृतेषु अन्त्यस्य
 फलं तस्य बहिर्गावलागो पुनः को वै मुखमनीकानामासीत्करोति पातिते अर्जुनं वासदेवधको वा प्रसूययौ रथी केरकनदक्षिणं वक्रं मरुतस्य संपुगे वामं वा
 योदुकामस्य केवावीरस्य पृष्ठतः कथंचनः समेतानां मरुतानां महाबलः निहतः पांडवैः संख्ये पुत्रो वाममसंजय ब्रह्मसर्वयथा तत्संभरतानां महाकृत्यं यथाव
 निहतः संख्ये पुत्रो दुर्योधनो मम पांचालाश्च तथा सर्वे निहताश्च पदानुगाः शृष्टधुम्नः शिखंडी च द्रौपद्याः पंचचातुजाः पांडवाश्च यथा मुक्तास्तथोभौ सात्वतौ पु
 षि कृपश्च कृतवर्मा च भारद्वाजश्च आत्मजः यथायादृशं वै वयुं दृष्टं तमभूतः अखिलं श्रोतमिच्छामि कुशलोऽसि संजय महाभारते शतपर्वणि संजय उवाच
 शृणु राजन् बहिनो यथा वृत्तं तनूकपः कुरुणां पांडवानां च समासाद्य यस्मात् निहते सत्पुत्रे तु यां देवेन महात्मना विदुतेषु वसैतेषु समानीतेषु वासकृत् घोरैर्मनु
 ष्यदेहानामाजौ गजधरकृत्ये यत्तत्करोति हते पार्थः सिंहनादमथाकरोत् तदा तव सत्ता तान्ना जन्मना विशत्सु महद्वयं न संधातुमनीकानि न वै वाद्यपयक्रमे अ
 सीदुर्द्विहते कर्णे तव यो धस्य कस्यचित् वणिजो नाविभयापामगाधे विप्रवाश्व अपारे पारमिच्छंतो हते द्वीपे कीरीतिना सत्पुत्रे हते गजतत्र विव्रताः शरविहताः
 अनाद्यानाथमिच्छंतो मृगाः सिंहहिताश्च भयमंगारवहवाः शीर्ष्मदंष्ट्राश्चोरगाः प्रसयायामसायाङ्गे निर्जिताः स्वसाविना हतप्रवीणविभूस्तानि कृतानि
 शिक्तेः शरैः सत्पुत्रे हते गजतत्र प्रवाले पादवनभयात् विस्त्रस्तकवचाः सर्वे कांदिशीकाविवेतसः असौम्यमभिनिघ्नतो वीक्ष्यमाणामयादिशः मामेव न संवीमन्
 ममैव च वक्रकोदरः अभिपार्तीति मन्वानाः पेतर्मन्त्रुश्च भारत हयातमे गजानमे रथानमे महारथी आरुह्य तव संयन्तान् पादातानां जडभयात् कुंजरैः संरुनाभयाः
 सादिनश्च महारथैः पादाति संघाश्च श्वौघैः पलायदिर्भशंततः व्यालतस्करसंकीर्णो सार्धहीना यथा वने तथा त्वदीयानि हते सत्पुत्रे तद्यभवत् हता रोहास्त
 दानागाश्चिन्तहस्तास्तथापरे एवं पार्थ मयं लोकमपश्यन्नेभयातः तास्यै देवतः सर्वानभीमसेनमया हितान् दुर्योधनो यत्संस्तुते हाहा कृत्वेदमब्रवीत् नातिक

श्री

४

निष्पतेपार्थोधनुष्पाणिमवस्थितं नघनेवर्त्तमानं मां तर्हि मश्वात्सवोदय समरेयुष्मानं हि कौंतेयो मां धनं जयः न सहेदम्पति कौंतेय वेला मिव महागविः अघाज्जि
 नंसगोविंदमानिनेव वृका कोदरं निरुत्पशन्नशिष्टं शुकणीमान्गणमापुयां तच्छुत्वा कुतश्च जयस्य स्य सद्गुणवधः सतो हेमयि र्छन्ता न शनैश्चान्नप्रवोद
 पत् गजाश्चरथहीनास्तपादाताश्चैवमारिष पंचविंशतिसाहस्राः प्राद्वच्छेनकैरिव तानभीमसेनः संकुहो धृष्टद्युम्नश्चुपायेतः वलेन वतरंगो गायि हि पिपाह
 नछरैः पत्युष्यंतते सर्वे कभीमसेनं सपार्थं पाथीपार्थजयोश्चास्येजगद्भुतवनामनी अकुप्यत रणो भीमसेनः पर्यवस्थितैः सोवती पीरया नृणां गदायाणि
 रयुधज नतान्तयस्यो भूमिष्ठान्धर्मायेही वृकोदरः योधयामास कौंतेयो भुजवीर्यसमाश्रितः जातस्तययि र्छन्तां परत्नमहंती गदां सवधीर्त्तवकांस्त्वानि
 दंदयाणि र्खिंतकः पदातयो भिसंरुद्धास्तज्जीवितवांधवाः भीममभद्रवत्संख्येपतंगान्त्वलनं यया आसाधभीमसेनं ते संरुद्धा युद्धं दुर्मिताः विनेशुः सहसा
 हस्वाभूजग्रामास्वांतकं श्येनवहाचरद्भीममखट्तेन गदया तथा पंचविंशतिसाहस्रांस्तव कानामयो यत् हत्वा तत्सुहृदानीं कभीमः सत्यपराक्रमः धृष्ट
 मं प्ररुद्धभीमस्तस्यो महावलः धनं जयो र्थानीकमच्ययतवीर्यवान् मादीपत्रौ तशकुनिं सात्यकिश्च महारथः जवेनाभ्ययत नृणां हंतकामा महाबलाः तस्मा
 श्ववारान्सवहृक्ते निहत्य शितैः शरैः तमवधा वंत्वरितास्तत्र युद्धमभूत्सहज ततो धनं जयो र्गजन्ता यानीकमगाहन विभ्रुतं त्रिभुलोकैः सुगोप्ती वां व्याक्षिपद्
 नुः कृष्णसाथिमापांतं हस्वाश्चेतहयं रथं अर्जुनं वापि योद्धान् तदीया प्राद्वन्भवयान् विपहीनरथाश्चाश्वशरैश्च परिवारिताः पंचविंशतिसाहस्राः पार्थ
 माच्छेत्तपदातयः हत्वा तु सुहृदानीकं पंचालानां महारथः भीमसेनं पररुद्धतन विराट्पथत महाधनुर्द्वैः श्रीमानमित्रगाणमर्दनः पुत्रः पंचालराजस्य धृष्ट
 युक्तो महायशः पारावतसर्वगांश्च कोविदां वरध्वजं धृष्टद्युम्नं रणोदस्वात्तदीयाः प्राद्वन्भवयान् गांधारान् शीघ्रास्त्रमनुसमपेशस्त्रिनौ न विराट्पथदृश्ये
 तां मादीपत्रौ समात्सकी चेकिता नः शिखंडी च दौ यदेयाश्चमारिष हत्वा तदीयं समहत्संशंखानयाधमम् ते सवर्षितवाकांस्ते ह्यद्रवतो वै यरास्तुत्वा न अ

त्य

राम

४

५३

भूधावंतनिघ्नतोद्यंजित्वाहयाश्च सेनावशेषं तद्वर्षितवपुत्रस्य पुत्रस्य पांडवः अवस्थितं सद्यसावीर्यकोधवलवन्त्य ततएव न शनैराजन् महासा समवाकित
रजसाचोद्गतेनाथनस्म किंचन दृश्यते अंधकारीकृते लोके शम्भते महीजले दिशः सर्वा महाराजतावकाः प्राड्वन्मयात् भक्तमानेयसैन्येषु कुरुगुतो वि
शान्तिः परेषां स्मिन्नेव समर्तस्ममुपाद्रवत् ततोदुर्योधनः सर्वा नाजहावाय पांडवान युद्धाय भारतश्रेष्ठे वानिवपुणवलिः तत्रैव नमभिर्गते सहिताः
समुपाद्रवत् नानाशस्त्रसजः कुहंभस्मिन्तो मुहुर्महः दुर्योधनोऽथ संभ्रांतस्तानीन्मधमच्छैः तत्रादुत मरणमल्लवपुत्रस्य यो हव

जि

वीक्षितं नातिदूराय पातंतं कृतबुद्धिपलायने दुर्योधनः स्वकैर्ममपश्यदुशविहृतं ततोवस्थाथ गजेन्द्रकृतबुद्धिस्तवात्मजः हर्षयन्नेव तानयो धानि
देववनमब्रवीत् नतं देशं प्रयश्यामि दृष्टिभ्यां यवतेषु यत्र पातान्त वाहस्युः पांडवाः किं हते नवः स्वयं चापि वलंतेषां कृष्णौ वभशविस्तौ यदि सर्वे प्र
तिष्ठा मोक्षं नो विजयो भवेत् विप्रपातांस्तु वो भिन्नानयां डवाः कृतकिल्बिषाः आनुस्यह नित्यं ति श्रेयो नः समो वधः सखं सां ग्रामिको मत्सः कृज
धर्मेणासवताः सतोदुः खं न ज्ञाते पेत्पचानं तम श्रुते श्रावंत कृत्रियाः सर्वपावंतो वै समागताः द्विषतो भीमसेनस्य कुहस्पवशमेव पितामहे र
चरितं न धर्मस्तमर्थं न च कर्मस्ति पापीयः कृत्रिपस्य पलायनात् न प्रदुधर्मांश्चेयान् हि पंथाः स्वर्गस्य कोखाः सचिरेणाजितान् लोकान् सत्यो योधः स
मश्रुते तस्मै तद्वचनं गतः पूजयित्वा महाराथाः पुनरेवाभवन्तैत कृत्रियाः पांडवात्यति पराजयममृष्यंतः कृतचिन्ताश्च विक्रमे ततः प्रवृत्तेषु हंपुनरेव
सदाहृणं तावकानां परेषां च हेवा सराणोपमं युधिष्ठिरपुत्रेणांश्च सर्वसैन्येन पांडवान् अमधावन्महाराजपुत्रोदुर्योधनस्तव महाभारतेशस्य परीणा
संजय उवा पतिता नश्च नीलंश्च रथोऽपि महात्मनो रणोपि निहतान् दृष्ट्वा नागा नयनीश्चमारिष आयोधनं चातिघोरं रुद्रस्माकौ दसेनिमं अप्रत्या

तिगतानां तद्वशांशतमद्वयः विमुखेन वपुःशोको यद्भवति भशो द्विगुणेनेषु हस्वापार्थस्य विक्रमं धार्यमनेषु सैनेषु दुः खिप्रासेषु भारत व
 लानां मथ्यमानानां श्रुत्वानि न दमुज्जमं अभिज्ञानेन नरेन्द्राणां विक्रमं पेशसंयुगे कृपाविष्टः कृपोगजन्वयः शीलसमवितः अववीत्तत्र तेजस्वी सो
 मिस्त्रजनाधियं दुर्घो धनं मन्ववशाद्वचने वचनक्रमः दुर्घो धननिबोधे पश्चां वक्ष्यामि भारत श्रुत्वा कुरुमहागजपदिने रोचते नय नयद्वधमांछे
 पात्रे पंथाराजे दुविघते ये समाश्रित्य युध्यते क्षत्रियाः क्षत्रियर्धमपुत्रो धाता पिता चैव स्वस्त्रीपो मातलक्ष्म्या संवधिवांधवाश्चैव यो ध्यावै सत्रजीविना
 वधे चैव रोधर्मस्तथाऽ धर्मः यलापने तस्माद्देवं समायन्तं जीविकां जीविकार्थिनः तत्रत्यां पतिवक्ष्यामि किंचिदेव हितं ववः हते भीषे वदो रोचकमेव
 वमहाये जयदुये च निहते तव भ्रातृ युवानयन ह्मरोत वपुत्रे वकिं शे धं ययुया स्महे पेयुभां समास न्यागजे मतिमकुर्महि ते संत्यज्य तनुपाताः सग
 ब्रह्मविदां गतिं वयेति हविना भूता गुणावदिर्महायैः कृपयां वर्तपिष्पामः पातपित्वा नृपान् हन सर्वैरपि वजीवद्विभीमत्सरयगजितः कृष्णनेत्रो म
 हावाह्वै वैरपि दुर्गमदः इयं कामुके वचाभमिंद्रकेतमिवोच्छ्रितं वानरकेतमासाधसंचवालमेहाचमः सिंहनादेन भीमस्य पांचजन्यस्वनेन च गंगी
 वस्पचनिर्घोषात्संहरति मनांसिनः चरं त्वमहाविद्युत्सुहृत्स्मर्तुनेयनप्रभां अलातमिव चाविहंगोरी वेसमदृश्यत जा हूनद विचित्रं वक्ष्यमानं मह
 दनुः दृश्यते दिक्षु सर्वा विषुदधनेष्विव उत्पमानाश्च कृष्णनवायुने ववलाहकाः जाह्नवविचित्रां गावहंते चार्जुनं रगो तावकं तद्वलं गजन्तर्जुनो
 स्त्रविदां वरः गहनं शिशिरे कंकदहाहगिरिवोच्छ्रितः गाहमानमनीकानि महेंद्रसदृशप्रभं धनं जयमयश्यामवतद्वैष्णुमिव द्विषं विह्वो मयंतं सेनातेत्रा
 मयंतं च यार्थिवान् धनं जयमयश्यामनलिनीचक्रं चरं चासयंतं तथा यो धानधनुर्घोषेण पांडवः मूय एतमपश्यामसिंहं मृगगणां स्वसर्वलोकमहेषा
 सो ह्यवाभौ सर्वध्विना आमुक्तकवचौ कृष्णौ लोकमभ्येय गततां अघसप्रशहाहनिवर्तमानस्य भारत संग्रामस्यातिघोरस्य वध्यतां चाभितो युधि वा राम

पुनेवावधूतानितवानीकानि सर्वशः शरदंभोदमालानि यशीर्येत समंततः तां तावमिव पुष्पं तां वातभांतां महार्णवे तवसेनां महाराजस्य सावीर्यकल्प
 यत् कृतुते स तपत्रोभूत कृतुदोषो महानुगः अहं कथं कृत्वा त्माते हृदिक्यश्च तथा कृतु दुः शासनश्च ते भ्राता भ्रातरभिः सहितः कृतु वाराणोचरसंप्रामं
 पश्येव जयद्रथं संवेधिनस्तथा भ्रातृनमहापात्मा तलांतथा सर्वाविक्रममिषतो लोकं चाक्रम्य मूर्ध्नि जयद्रथो हतो गता किं न शेषमुया स्महे
 कोविहसप्रमानेति यो विजेयति पांडवं तस्य चास्त्राणि दिव्यानि विविधानि महात्मनः गांडीवस्य च निर्योषो वीर्याणि हस्ते हि नः नष्टवे दायथा एत्रिः से
 नेयं हतनायका नागभद्रमासह्मानदीवाकुलं गता ध्वजिन्मोहतनेत्रापां यथेष्टं चेतवाहनः वरिष्यति महाबाहुः कक्षे प्रिवसत्कलन सात्यकेश्वेव
 यो वेगो भीमसेनस्य चोभयोः दारयेत गिरीन् सर्वांश्छोषयेत् च सागरान् उवाच वाक्यं पृथ्वीमः सभामध्ये विशोयते कृतं च सकलं तेन भूयश्चैव करिष्यति प्रमुख
 तस्थितदाकर्णो वलं पांडव रक्षितं दुर्गसदंतयागुसदंतं गांडीवधविना पुष्पाभिरातिवीर्यानि यामाधुनि माधुयु अकाणा कृता मेव ते पावः फल
 मागतं आत्मनो र्थेन यालोकोपन्नतः सर्वमाकृतः स ते संशयितस्तात आत्मा च भरतर्षभ रक्षदुर्योधनास्मानमात्मा सर्वसभाजनं छिन्ने हि भाजनेता
 तदिशोगच्छति तत्कृतं हीयमानेन वा संधिः पर्येष्ट्यः समेन च चिग्रहो वर्द्धमानेन नीतिरेया हस्यतेः ते वपं पांडुपुत्रेभ्यो हीनाः स्वबलशक्तितः तद्वपं पां
 वैः सांद्भिमये कृतं प्रभो न ज्ञानी ते हि यः श्रेयः श्रेयः श्रेयः सश्चावममते सहिषं भृशते राज्ञान् च श्रेयो न विदति पणियमहि राजानं राज्ञं पदितमेम
 हि श्रेयः स्थाननुमानेन राजन गंतं यमभवं वै चित्रीर्यवचनात्कया शीलोपधिष्ठिरः विनिपुंजीत राज्ञे त्वांगो विद्वद्वचनेन च यद्व्यादितृषी केशो राज्ञान
 मपराजितं अर्जुनं भीमसेनं च सर्वकुंयोरसंशयं नातिक्रमिष्यते कृत्स्नो वचनं कौरवस्य तु धृतराष्ट्रस्य मनो हं नापि कृत्स्नस्य पांडवः एतत्कृतं मम हं मन्येतव
 पार्थैर्न विग्रहं नत्वां वीरिका र्णपान्नपाणापरिरुणात् पथ्यं राजन वीरिभिर्वा तत्परासः स्मरिष्यति इति हृदो विलयो नत्कपः शारदुतो वचः सीर्य

२६
६

म२

वि२

मुष्मन्निष्पुष्पसुसौचमुमोहव महाभारतेशत्यवर्णि संजयउवाच एवमुक्तस्ततो राजा गौतमेन यशस्विना निष्पुष्पदीर्घमुष्मन्वतस्मीमासीद्वि
शांपतेततो मुहूर्तसंध्यान्वाधात्रीण्डोमहानाः कथं शारद्वतवाकमित्यवाच परंतपः पार्किंस्तद्वदवाच्यतत्सर्वं विवितोत्सहं कृतं च भवता सर्वपाशां
सज्ययुधना गाहमानमतीकानियुधमानं महारथैः पांडवैरतितेतोभिर्लोकज्वापनुदृष्टवान् सत्सहयदिदं वाक्यं भवता श्रावितोत्सहं कृतं च भ
वता सर्वमुष्मन्निष्पुष्पसुसौचमुमोहव हेतकारणसंपुक्तं हितं वचनमुत्तमं उच्यमानं महाबाहो न मे विप्राग्रोच्यते रात्र्याद्वेनिकृतोस्माभिः कथं सोऽस्मात्तविष्णु
सेत अहं यत्तेन नृपतिर्जितोभिस्माभिर्महाधनः सकथं मम वाक्यानि श्रद्धया तभ्य एव त तथा हौत्वेन संप्राप्तः कृष्णः पार्थ हितोतः विप्रलब्धो
धीकेशस्तच्च कर्मा विभावितं सच मे वचनं ब्रह्म त्वय मे वाभिपद्यते विललाय हियत्कृष्ण सभा मध्ये समेषु धी न तन्मर्षयते कृष्णो न रात्र्यहरांतथा
सकप्राणावभौ कृष्णावसो न प्रतिसंहतौ पुरायस्तु मेवासीदर्थ्यैश्यामितत्वभो स्वस्ती पंचदशं शुक्लादुः खं त्वपि तिकेशवः कृतागसौ वयं तस्म
समर्थं कथं कृमेत अभिमन्योर्विनाशे न न शर्मलमेतेर्ज्ञेनः सकथं मद्विज्ञेयत्वं प्रकरिष्यति पातितः मध्यामः पांडवस्तीक्ष्णो भीमसेनो महाबलः
प्रतिज्ञातं वते नोयं भजेत न च सन्नमेत उभौ तौ बहूनि द्विशो उभौ चावहं कंठको कृतवैश्वभौर्वागैयमावपि यमो यमो धृष्टद्युम्नः शिखंडी च द्रुप
वैरो मया सह तौ कथं मद्विज्ञेयत्वं प्रकुप्यतां द्विजोत्तमदुः शासनेन यत्कृष्ण एकवत्वारतस्त्वना पारेक्षिष्यसभा मध्ये सर्वलोकस्पृश्यतः तथा विव
सनां दीनां स्मरं त्यथापि पांडवा न निवारयितुं शक्याः संग्रामात्तेषां तथाः पदावद्वैपरी कृष्णमद्विनाशाय दुः खिता अयं ते ये तपः कृष्णमभर्तुणा
मर्थमिच्छुः स्थंदिलेनित्यदाशेतेयावद्दृश्ययातनं निक्षिप्यमानं दर्पं च वासदेवमहोदरा कृष्णायाः प्रेक्ष्य बद्ध्वा शुश्रूषां कुरुते सदा इति सर्वस
मुत्तं हेतुनिर्वृति कथं चन अभिमन्योर्विनाशेन संधेयः कथं मया कथं वनामभुक्ते मां पृथिवी सागां वगै पांडवानां प्रसादेन भो ह्येराज मक राम

मा... अयपरिवैराज्ञानतिलाभात्करोपया यधिष्टिरंकयंयश्चादनुयास्यामिदासवत् कथंभुक्तंस्वयंभागांनदत्वादायांअपुक्कलान् कृपणोवर्त्तपि यथा मिलित्वा
 मात्करोपया यधिष्टिरंकयंयश्चादनुयास्यामिदासवत् कथंभुक्तंस्वयंभागांनदत्वादायांअपुक्कलान् कृपणोवर्त्तपि यथा मिलित्वा
 तेवाक्यमुक्तंस्तिग्धितंत्वया ननुसंधिमहंमनोपासकालेकथंवन सन्निभमनुपश्यामिसयुद्धेनयंतप नायंकीवापितुंकात्तः संयोद्धुंवालयवनः इष्टंमेवदु
 भियैतैर्दत्ताविषेषदक्षिणायाः कामाः श्रुतावेदाः शङ्खगामृद्धिवास्थितं भूतामेसभतास्तातदीनश्चाभ्युद्वीजतः नोत्सहेपंदिनश्चेष्टयांडवाचक्रमीदृशं
 जितानिपरगृणीसुगृमनुयालितं मुक्ताश्चविविधाभोगास्त्रिवर्गः सेवितोमया पितृणांगतमान्गणपेक्षत्रधर्मसचोभयोः

ना७

हेनम या एहेयद्वित्रिगणापिनिधनेतद्विगर्हितं अधर्माश्चपमानेषपञ्चणामरांगरे अराण्योविपुंवेतसंयामेवातुंनरः कर्तुंनारुत्पमहतोमहिमानं
 गच्छति कृपणोविलयत्रातौतरयाभियरिषुनः श्रियतेसर्द मध्येज्ञातीनोनसपुरुषः त्यक्ताविविधानभोगान्प्राप्तानांयस्मांगतिं अयीहीनीसुपुद्गेन
 गच्छेयंशकलोकतो अराणामायद्विज्ञानांसंयामेधनिवर्त्तिनांधीमतांसत्यसंधानांसर्वेषांक्रतयाजिनो शस्त्रावभ्यष्टतानांक्रवंवासस्त्रिविष्टये मुदानसंप
 पश्यंतियुद्धेस्यसंरांगणाः पश्यंतिनृनंपितरः पूजितान्तरसंसदि अस्मोमिः परिहृतात्मोदमानांस्त्रिविष्टये यंथानममरैयीतिशरैश्चैवानिवर्त्तिभिः
 अपितैः संगतंमार्गेवपमध्यासहेमहि पितामहेनवृद्धेनतथाचार्यैणाधीमता जपद्वयेनकर्णोनतथाऽःशासनेनव द्यमानामदर्थेस्मिन्नुहताः अरा
 जनाधियाः शेरतेलोहिताक्रांगाः पृथिव्यांशरविहृताः उन्नमास्त्रुविदः अरायथोक्तंक्रतुपाजिनः त्यक्ताप्राणावपयामापमिदुस्यसधिष्टिताः ते
 स्वपंरचितः पंथाऽऽमोहिसखंभवेत् संयतद्विर्महोवोगैयीमिद्विहसंगतिं येमदर्थेहताः अराजेषांक्रतमनुस्मरन् कणांतस्यतिमुंचानोनरासेमन

आदधे पातपित्वावपस्योश्च धातुनयपितामहान् जीवितं पदिरुपेयलोकापगर्हयकृतं कीदृशं तद्गुवेदाज्ञं ममहीनं स्पवंधुभिः। सतिभिश्च सह द्विष्ट
 गिपत्तवपां दवं सोहमेतादृत्वाजगतोसपगभवं सुयदेनततः स्वर्गोपाप्यामिनतदन्यथा एवंदुयोधनेनोक्तं सर्वसंप्रजतद्वचः साधुसाधिति राजानं क
 त्रिपाः संवभाषिरे परेतपमशोचंतः कृतविज्ञाश्च विक्रमे सर्वविनिश्चितायोद्गुमद्यमनसोभवन् ततोवाहान्समाश्वास सर्वपुद्गभिर्नदितः अनेहि
 योजनेगत्वाप्रत्यतिष्ठंतकौरवां आकाशे विदुमेपुराणेषु स्थिमेवतः अमेचरुणां सरस्वती प्रायपयः सप्तशतजले उत्तवपुत्रकृतोत्साहाः पुष्पवर्तते
 ततः पर्पवस्थाप्य चात्मानमस्योमेन पुनस्तदा सर्वगतत्ववर्तत कृविपाः कालवोदिताः महाभारतेशस्य पर्याणि संजय उवाच अथ हैमवते प्रह्ले
 खितो युद्वाभिर्नदितः सर्वयवमहासमयो धातुत्रसमागताः शस्यश्च विवसेनश्च शकुनिश्च महारथः अश्वत्थामाकृपयैव कृतवर्मा विमलतः सधेरो
 रिष्टसेनश्च धृजसेनश्च वीर्यवान् जयसेनश्च राजानन्ते गत्रमुयितास्ततः रणोकोरोहते वीरेत्रासितान्ति काशिभिः भालभल्लर्मते पुत्रो हिमवतमते गिरि ते
 बुवन्सहितास्तत्र राजानं सैमसंनिधौ कृतयत्नारणो राजन्संप्रसविधिवत्तदा कृत्वा सेनाप्रणोतारं यगंस्त्वेयोद्गमहीसि येनाभिगुसाः संग्रामेन येमासुह
 रोवयं ततोदुर्गोधनः स्थित्वा रथे रथवगेत्तमं सर्वयुद्धविभावत्तमं तत्कप्रतिमं युधि संगं प्रह्लादं शिरसं कंठं वीर्यं विवेदं व्याकोशय प्रयत्ना कं व्याघ्रासं मे
 घगौरवं स्थाणो हं वस्य सहशं स्कंधेनेत्र गतिस्त्वनेः पुष्टिश्च यत्तु भुजं सविस्तीर्णं धिनोरसं जेववलेव सदृशमरुणान्जवातयोः आदिमसाविद्यात
 लंबुध्यावोशनसां समं कांतिरुयसु वैश्वप्यैस्त्रिभिश्चंद्रमसासमं कांचनोयलसंधातैः सदृशं स्निष्टसंधिकं सवृत्रो रुकरी जंघं सयादं सुं शुलीनखं स्म
 त्वास्मत्सैतगुणान्धोत्राय त्वैर्विनिर्मितं सर्वनरुणासंयन्तं निपुणांश्चुति सागरं जेतारं तस्य सरीणामजेयं शत्रुभिर्विलात दशांगं यश्चतुष्पांमेषं च वेदतु

लतः संगोश्च तरो वेदानसम्पन्नाख्यानयन्मान् आराध्यन्वकं पत्न्या हूतैर्यैर्महातपाः अयोनिजायां मुत्पन्नोद्गोनायो निजेनयः तमप्रतिमकम्प्रीणां
 रूपेणासदृशं भुवि पारंगं सर्वविधानां गुणास्मिन्निदितं तममेत्यात्मजमस्य च्छामानमववीत्। येषां कृत्यसहितपुषिनेष्वा मया उवाच गुरुप्रवीचसर्वं
 धामस्माकं परमागतिः भवोऽस्मिन्नि योगात्ते को स मेनायतिर्मम द्वौ गिरुवाच अपंकुलेन वीर्येणा तेन सायशसाश्रियां सर्वे गुणैः समुदितः शल्यो नोक्तवन्
 पतिः भागिनेयां त्रिजोत्पत्ता ततोऽस्मान् युगात्तः महासेनो मेहासेन इवापरः एवं मेनायतिं कृत्या नयति नयसत्तमः शक्यः प्राप्तुं नयोऽस्माभिर्द्वैवैकं दमिवा जितं न
 योक्ते द्वौ पुत्रेण सर्वे एव न राधियाः परिवार्य स्थिताः शल्यं न यशश्चैव किरे युद्वाय च मतिं चक्रुः आवेशं च यं ययुः ततोऽुर्योधनः शल्यं भूमौ स्थित्वा ये स्थितं उवाच
 पाजलिर्भूत्वा रामभीष्मसमंगो अयं सकालः संप्राप्तो मित्राणां मित्रवत्सल यत्रैमिमत्रं वायरी कृतं ते बुधानाः समवातस्तुनः मरुः प्रगोता वाहिनीमुखे राणां
 तेमवेति योऽस्माकं देवतसः भविष्यति सहामात्याः पांचालाश्च निरुद्यमाः दुर्योधनवचः श्रुत्वा शल्यो मद्राधियत्तदा उवाच वाक्पथं धर्मज्ञो राजानं राजसन्निधौ श
 ल्य उवाच यत्त्वं मामस्य सेनानकुसराजकरोमि तत् त्वत्प्रियार्थं हि मे सर्वप्राणागमं धनानि च दुर्योधन उवाच सेनायसेनवरयेत्यामहं मातुलात्तले सोऽस्मान्मा
 हि युधांश्चेष्टस्कंदो देवानि हवे अभिषिच्य स्वराजं दुर्देवानां मिथयावकिः जहि शत्रुगोवीरमहेदोदानवानि च महाभारतेशल्यपर्वणि संजय उवाच एतच्छ्रुत्वा
 वचो राजो मद्राजः प्रतापवान् दुर्योधनं तदा राजन्वाक्यमेतदुवाच ह दुर्योधन महाबाहो मूर्खा स विदांवर यावेनो मयसे कृष्णो रथस्थो रथिनां वरौ न मे तस्या
 बुभावेनौ वाहुवीर्येकादावन उद्यतांष्टि वीर्यं सर्वासि सरासमानवान् यो धये पराणामुखे संकुहः किमु पांडवान निनेष्ये वरगोपाथ नि सोमकांश्च समानात्तान्
 अहं मेना प्रगोता ते भविष्यामि न संशयः तं वयं हं विधास्यामि न भविष्यति यं परे इति सत्यं वीर्येण दुर्योधनं संशयः एवमुक्त्वा ततो राजा मद्राधियतिं मेजसा अभ्युषि
 चत सेनायां मध्ये भरतसत्तम विधिना शास्त्रदृष्टेन दृष्टरूपो विशोयते अभिषिक्ते ततस्तस्मिन् सिंहनादो महानभूत् तव सेनेषु वाघंतवादित्राणि वभात हृष्टा

श०

८

आसेस्ततोयोधामद्रकाश्चमहाराथाः तद्वद्वैवराजानंशल्पमाहवशोभितं जयराजंश्चिंतीवजहिशत्रुसमागतान् तववाहवसंवाधवातैरग्राहमावलाः नि
 त्विलांष्टिर्वीसर्वापिशासेतुहतद्विषः अहंशक्तेरगोतेतंसमरासरमानवान् मर्त्यधर्मागारहतकिमुसोमकंसंजयान् सर्वसंस्तुयमानस्तमदागामधियोवली
 हर्षपायतदावीरोरुणमकौमभिः शल्पवाच अधचाहंरगोसवीतयांचालान्महपांडवैः निहनिष्यामि वाराजन्सर्गियास्यामिवाहतः अद्ययश्यंतमालोकावि
 चरंतमभीतवत् अद्ययोरुसताः सर्वेवासदेवः समासकिः यंचालाश्चेदयश्चैवद्वौयेदयाश्चसर्वशः अष्टधुम्नः शिखंडीचसर्वेचापिप्रभङ्काः विक्रमममय
 श्यंतधनुयश्चमहावलं लाघवंचास्त्रवीर्यं चभुजयोश्चवलंयुधि अद्ययश्यंतुमेयार्थाः सिद्धाश्चमहारागौः यादृशमेवलंवाहोः संयदस्त्रेषुयाचमे अद्यमेवि
 क्रमं दृष्ट्वायोरुवानांमहाराथाः प्रतीकारायराभत्वावेष्टंतांविधिधाः क्रियाः अधसैन्यानियोरुनांद्रावपिष्येसमंततः द्रोणीभीष्मावतिविभोस्तपुत्रेचसंयुगे ते
 योशोकायनोदंवेकरिष्यामि नसंशयः विचरिष्यन्तरोपुध्यन्प्रियार्थंनवकौरव इति सत्येववीमेतदुर्योधनसंशयः संजयउवाच एवमुक्तस्तदा राजा
 प्रह्लाधियतिमंजसा अभिषिंचतसेनायांमध्येभरतसत्तमविधिनाशास्त्र दृष्टेनदृष्टहयोविशंयते अभिषिंचेतदाश्लेषेतवसैमेषुमानद नकस्म्यमनेके
 चित्तेनिरेभरतर्षभ दृष्टाः सुमनसश्चैववभुस्तत्रैसैनिकाः मेनिरेनिहतामार्थान्मदुराजवशंगतान् प्रहर्षं प्राप्यसेनाततावकीभरतर्षभ तांरत्रिसुवि
 नः ससास्त्रस्थविज्ञाचसामवत् सैन्यस्यतवतंशद्वंशुन्नागाजायुधिष्ठिरः वार्ष्णेयमववाहकांसर्वकृत्रस्य शतः मद्राजः कृतः शल्पोधार्तराष्ट्रगामाधव
 सेनापतिर्महेश्वरः सर्वसैन्येषुप्रजितः एतत्तत्तात्वायथाभूतंकुरुमाधवयत्स्वमे भवान्तेतावगोसाचविधत्स्वयदंतंरं तमववीन्महाराजवाप्तदेवोजनाधिपं
 पनिमहंजानेयथातलेनभारत वीर्यवांश्चमहातेजामहात्माचविशेषतः कृतीचवित्रयोधीचसंयुक्तोलाघवेनच यादृशीभ्योयथाद्रोणीयादृशीश्चसंयुगे
 तादृशस्तद्विशिष्टोवामद्राजोमतोमम युध्यमानस्यतस्यजोविंतयन्निवभारत योद्धारंनधिगच्छामित्युत्सृज्यतनाधिय शिखंडीच न भीमानोसास्त्रतस्यच
 भारत अष्टधुम्नस्यवतथावलेनाभधिकौरगो मद्राजोमहाराजसिंहद्विरद्विक्रमः विचरिष्यन्भीः कालेकोलः क्रुद्धः प्रजास्त्रिव तस्माद्यनप्रपश्यामि

आर्त्त ३

राम-
८

प्रतिपोद्धारमाहवे त्वाम्नेपुरुषव्याघ्रशार्दूलसमविक्रमं सदेवलोके कृत्स्नेस्मिन्नास्त्वजः पुमानिह मदुराजंरोगोक्रुद्धंयोहत्याकुरुनन्दन अहन्हनिपुश्च
 तेहोभयतेवलंतव तस्माजहिरगोशल्पमघवानिवशंवरं अनेपश्चात्सौवीरोधात्रीरष्टगासक्तः तवैवविजयोन्नतंहतेमदुश्चोरयुधि त स्मिन्हृतं सर्वधा
 त्रीरष्टवलंमहत एतच्छत्वामहाराजवचनंममसांप्रतं प्रत्युर्हिरगोयार्थमदुराजंमहावलं जहिचैनंमहाबाहोवासवोनेमुचियथा नवैवात्रदयाकार्यमा
 तुलोयंममेतिवै कृत्रधर्मपुरुस्कृत्यजहिमदुजनेध्वं भीष्मदुरागार्गावंतीत्याकर्णायतो लसंभवं मानिमज्जस्वसगराः शल्पमासाघगोष्पदं यच्चनेतपसोवी
 र्ययच्चक्रात्रंवलंतव तदृशंपरगोसर्वजहिचैनंमहारथं एतावदुक्तावचनंकेशवः परीवीरहा जगामशिविरंसायंश्ममानोययांडवैः केशवेतजरायातेधर्मग
 जोपुर्धिष्ठिरः विसृज्यसर्वोस्तान्धातुः पांचालोनयसैनिकात् सुस्त्रापरजनीतांतुविशल्पस्वकुंजरः तेचसर्वमहेष्वासाः पांचालाः यांडवास्तथा कर्ण
 स्पनिधनेदृष्टाः सपुत्रस्तानिशांतदा गतज्वरंमहेष्वासंतीर्णायारंमहारथं बभूवयांडवेयानांसैत्संप्रमुदितंनिशि स्रुतपुत्रस्पनिधनेजयंलघ्वावमारिष महा
 भारतेशल्पयवर्णि संजयउवाच अतीतायांरजर्मंतराताडुर्योधनस्तदा अववीत्तावकान्सर्वान्सन्नत्यंतांमहारथाः राजसुमतमाज्ञायसमनत्यतसा
 वम् अयोजयन्नथांस्तरुणीयर्षिधावंस्तथायरे अकल्पंतवमातंगाः समनत्यतयत्तपः रथानास्तस्योयेतांश्चक्रुस्तेसहस्रशः वादिवागांचनिनदः प्रा
 दुरसीद्विशोयते योधनार्थे हि सैमानांयोधानांचाप्युदीर्षितां ततोवलानिसर्वाणिसेनाविष्टानिभारत सन्नहामेवदहमुर्मिपुंक्तत्वानिवर्तनं शल्पंसे
 नायतिहृत्त्वामदुराजंमहारथाः प्रविभक्तवलंसर्वमनीकेषुअवस्थिताः ततः सर्वसमागम्यपत्रेगातवसैनिकाः कृपश्चक्रतवर्माचद्वौणिः शल्पोथसौव
 लः अनेवपार्थिवाः शेषाः समयंचक्रिरेतदा नतरकेनयोद्धुंकर्यंचिदपिपांडवैः योत्सेकः पांडवैर्युद्धोद्योवायुधंतमुत्सजेत् समयंचभिर्भवेद्युक्तः यातकै
 श्चोपायातकैः अन्योन्यपरिरुद्धिर्द्योद्धुं संहितैश्चनः एवंसमयंकृत्वा सर्वतत्रमहारथाः मदुराजंपुरस्कृत्यतर्णामभ्युच्चनयगन् तथैवयांडवाः स

श०

९

वैद्यस्यैवमहारणो अभ्ययः कौरवाज्जातयोत्समानाः समंततः तद्वत्तंभरतश्चेष्टकुचार्गावसमस्वनं समुद्रतार्गावाकारमुद्रतरयकुंजरं धतराष्ट्रवा
च दोरासमीक्षस्यवैरवेयस्यमयाश्रुते पातनंशंसमेभ्यः शल्पस्याश्रुतस्यमे कथंरोगोदतः शसोधर्मरजेनसंजय भीमसेनेतवलितापत्रोत्रयोध
नोमम संजयउवाच हयंमनुष्यदेहानांतथानागाश्वसंक्रयं चरागराजतस्थिरोभूत्वासंयामंशंसतोमम आशावलवतीराजतपुत्राणांतेभवत्तदा हतेदो
रोगोवभीक्षेवस्तपुत्रेचयातिते शल्पः पार्थात्ररोगोसर्वान्निहनिष्यतिमास्थि तामाशांलहयेकत्वासमाश्रय्यचभारत मदराजचसमोसमाश्रित्यमहा
मयं नाश्वंतंतदात्मानंममत्तस्ततव यदाकरो हतेपार्थाः सिंहनादंप्रवक्रिरे तदारजतधार्तराष्ट्रानाविवेशमहद्वयं तान्समाश्रय्यस्ततदो
मदराजः प्रतापवान् व्यत्यसृहंमहारजसर्वतोभद्रमुद्दिमत प्रसयातोरगोपार्थमेदुराजः प्रतापवान् विधुन्वन्कामैकंवित्रंभारघ्नंवेगवत्तरं
रथप्रवरमास्थायसैधवाश्वमहारथ तस्यसूतोमहारजतरथ स्थोशोभयद्वयं सतेनसंवृतोवीरोरथेनामित्रकर्षणाः तस्योष्मरोमहारजपुत्राणांतेभय
प्रद प्रपारोमदराजोभूत्समंवेद्यदंशिताः मदकैः सहितोवीरैः कर्णपुत्रैश्चुर्जयैः सद्येभूत्कृतवन्मवित्रिगर्तैः परिवारितः गौतमोदक्षिणोयाश्वै
शकैश्चयवनैः सह अश्वसृमाष्टतोभूत्कावोजैः परिवारितः दुर्योधनोभवन्मध्योरहितः कुरुपुंगवैः सहानीकैर्महतासौवलश्चापिसंहतः प्रययौस
वसैनेनकैतव्यश्चमहारथः पांडवाश्चमहेष्वासाश्चसैममनिदिताः त्रिधाभूत्सामहारजतवसैममयाद्वनं धृष्टद्युम्नः शिखंडीचमत्तकिश्चमहारथः
शल्पस्यावाहिनीत्तर्गोमभिदुदुवराहवे ततोयुधिष्ठिरोरजास्वेनानीकेनसंहतः शल्पमेवाभिदुदावजिघांसभरतर्षभ हार्दिकंमहेष्वासमर्जुनः शत्रुघ्न
गहा संसप्तकगणांश्चैववेगितोभिपुदुदुवे गौतमंभीमसेनोवैसोमकाश्चमहारथाः अभवन्तैतराजैर्दुजिघांसंतः यरानयधि माटीप्रत्रोवशकुनिमु
लूकंचमहारथं ससैमोसहसेनोतौअपनस्यतराहवे तथैवायुतशोयोधास्तावकाः पांडवात्ररोगो अभवन्तैतसंकुहाविविधाध्वपारायः धतराष्ट्र उ

राम०

९

वाच हतेभीषेमहेष्वासेदोगोकर्णमहारथे कुतश्चावशिष्टेषुपांडवेषुचसंयुगे संसरेषुपायैषुयराक्रांतेषुसंजय मामकानांपरेषावकिंशिष्टमम
 वदस्व संजयउवाच यथावलंपरेराजतपुद्गायसमवस्थिताः यावच्चासीदलंशिष्टंमंत्रांमेतन्निबोधमेकादशसहस्राणिगणानांभर्यभ दशदंतिसहस्रा
 णिसप्तचैवशतानिच एकोशतसहस्रेदेहयानांभर्यभानरकोयत्तथातिस्रोचलमेतत्तवाभवत्तथायानांयद्सहस्राणिषट्सहस्राश्चकुंजरः दशचाश्च
 सहस्राणिपतिकोटीचभारत एतद्वलंपांडवानामभवच्छेषमाहवेराजत वसमाजगमुपुद्गायभर्यभ एवंविभज्यराजेंद्रमदराजमेतस्थिताः पांडवान्यत्पुद्गी
 यापजपाद्वाः प्रमत्तवः तथैवपांडवाः शूराः समरेजितकाशिनः उपयानानख्याद्याः पांचालाश्चयशस्त्रिनः एवमेतेमहाराजयस्परवधैषिणाः उपया
 तानरव्याद्याः पूर्वांमंध्यांप्रतिप्रभो ततः प्रहृष्टेयुद्धेयोरहसंभया नकं तावकानांपरेषांचनिघ्नतामितरेतरं महाभारतेश्मयर्षणि संजयउवाच ततः
 प्रहृष्टेयुद्धेकुरुणांभयवर्द्धनं संजयैः सहराजेंद्रुद्योदेवसरोयमं नारायाणजौघाश्चसादिनश्चसहस्रशः वाजिनश्च पराक्रांताः समाजगमुः परस्परं नागा
 नांभीमरूपाणांइवतानिखनोमहान् अश्रुयततदाकालेजलदानंतंभस्थले नागैरयाहताः केचित्सरथागथिनोःपतन् अदवंतरगोवीरादाद्यमागाम
 होत्कटैः हयोद्यानपादरुक्ताश्चरथिनस्तत्रशिक्षिताः शरैः संश्लेषयामासः परलोकायभारत सादिनाशिक्षिता परिहार्यमहारथान् विवरंतोरगोनिघ्नन्
 प्रासशक्तरथिभिरथाध्विनः पुरुषाः केचित्परिवार्यमहारथान् एकंवहवन्प्रासाद्यश्लेषयेयुर्महयं नागंरथवरंश्चामेपरिवार्यमहारथाः सांतगयुधि
 तंजघ्नेद्रुमांमहारथं तथाचरथिनंकुट्टंविकिरंतंशराचूडन् नागाजघ्नेमहारथपरिवार्यसमंततः नागोनागमभिदुतरथीचरथिनं रगो शक्तितोम
 रनाराचैर्निजघ्नुस्तत्रभारत पादात्तानवदृष्ट्वा नोरथवारणावाजिनः रगामध्येअदृश्यंतकुर्वंतोहवमाकुलं हयाश्चययथावंतश्चामरैरुपशोभिताः हंसाहिम
 तः प्रस्थेपिवंतश्चमेदिनी तेषांतवाजिनांभूमिः खुरैः कृसाविशंयते अशोभतयथानारीकरजैः क्षतविकृता वाजिनोरखुराश्वेनरथनेमित्तनैव पत्नीनां

५९

५३

राजन ५

श०

१०

चापिशेननागाहृदिनेन च वादित्राणां च योषेणां शंखानां निखनेन च अभवन्नादिताभूमिर्निर्घातिरिव भारत धनुषां कूजमानानां निस्त्रिशानां च
 दीपतां कवचानां प्रभामिश्च नवाज्ञायत किंचन बहवो वाहवस्त्रिन्नानागराजकरोयमाः उदेष्टुं तैर्विवेष्टुं ते वेगं कुर्वन्ति दासरां शिरसां च महाभाग
 पततां वसुधातले च युतानामिव तालेभ्यस्तालानां प्रयतेस्वतः शिरोभिः पतितैर्भातिरुधिराईर्वसरां तपनीयनिभैः कालेन तिनैरिव भारत उद्
 तनयनैस्तैस्त गतसत्तैः सविहितैः व्यभ्राजत महीराज नृपं श्रीकैरिवावृता बाहुभिश्च दनादिवैः सकेष्टैर्महाधनैः पतितैर्भातिव सधाययाश
 कधनैस्तथा ऊरुभिश्च नरेन्द्राणां विनिर्कृतैर्महाहवे हस्तिहस्तोप मैरमैः संसृजत युगांगरां कवंधगतसंकीर्णोच्छ्रवामरसंकुलं सेनावलंतच्छुभुभे
 वनंप्रष्ठाचिंतयथा तत्र यो धामहाराज विचरंतो लभीतवत् दृश्यते रुधिराक्तांगाः पृष्ठीता इव किंशुकाः मातंगाश्चाथ दृश्यंते शरतो मरपीडिताः पतंत
 स्तत्र तत्रैव छिन्नाधसदृशारणो गजानीकं महराजवधमानं महात्मभिः अदीर्घतदिशः सर्वा वातनुन्नाधनाश्च ते गजामेघसंकाशाः पतुरुन्मीसमंत
 तः वज्ररुणा इव विभोपर्वतायुगसंक्षये हयानां सादिभिः सार्द्धं पतितानां महीतले राशयः स्मप्रदृश्यंते गिरिमात्रास्ततस्ततः संजज्ञे रगाभूमौ तपरलो
 कवहानदी शोणितोदारयावर्ताध्वजहृक्स्थिशर्करा भुजनकाधनुः स्वोताहस्तिशैलाहयोपला मेहोमजा कर्दमिनी छत्रहंसा गदोदुया क
 वचोद्योयसंयन्तापताकारुचिरदुमा चक्रवक्रावलीतष्टात्रिवेणुदेडकावृता शृणाणां हर्षजननी भीरुणां भयवर्दिनी शवर्ततनदी गौडाकुरुसंजय
 संकुला तां नदीं पितृलोकाय वहंती मतिभैरवीं ते रुर्वाहननौमिते शूराः पीयूषवाहवः वर्तमाने तथा पुद्गे निर्मर्यादे विशांपते चतरंगकूपे योरेष्टवं देवा
 सरेय मे व्याकौशनवांधवाश्चानेतत्र तत्र यरंत य कोशदिवांधवैश्चानेभयान्निववर्तिरे निर्मर्यादे तथा पुद्गे वर्तमाने भयानके अर्जुनो भीमसेनश्च
 मोहयांचक्रतुः परान् सावधमानमहतीसेनातवजनाधेय अमुं सत्तत्र तत्रैव योषित्मदवशादेव मोहयित्वा च तां सेनां भीमसेनधनं जयौ दध्मत् वीराम०

वरिजौतत्रसिंहतादंश्चनेदतः शुतैवतमहाशब्दप्रयुक्तशिलेदिनौ धर्मराजं पुरस्कृत्य मद्राजमभिदुतौ तत्राश्रयमयस्यामयोरुपविशंपते शलेन सं
 गताः श्रृणुयद्युध्यंतभागशः माद्रीपुत्रौ तरेभसौ कृतास्त्रौ युद्धुर्मदौ अमपातोत्तरायुक्तौ जिगीषतौ वलंतव ततोऽभवत्ततलं तावकं भरतर्षभ शरैः
 प्रणलंबं ब्रुवायां डवैर्जितकाशिभिः वयमानाचमसात्पुत्राणां पेकृतंतव भेजेदिशो महाराज प्रणन्तादृधचिभिः हाहाकारो महान्नजनेयोधानां
 तवभारत तिष्ठतिष्ठेति वायासीदुवितानां महात्मनां कृत्रिपां गांतदास्यो संसंयुगे जयमिच्छतां प्रादुवन्नेव भग्नो योऽवैस्तव सैनिकाः त्यक्ता यु
 द्धे प्रियान् पुत्रान् प्राह नथ पितामहान् मानुलान् भागिने योश्च तथा सं वधिबोधवान् हृषाद्विषांस्वरयंतो यो धाजम्पुः सहश्रुशः आत्मत्राणकृतौ
 त्साहासतावका भरतर्षभ महाभारतेश्च यर्षाणि संजय उवाच तत्प्रभग्रं वलंतस्वामद्राजः प्रतापवान् उवाच सायं तर्षां चोदयाश्चान् महाजवा
 न् सद्यतिष्ठति वैराजा पांडुपुत्रो युधिष्ठिरः छत्रेणाधियामारो न पांडुरेण विरजता तत्र मां प्रापय किंपयश्च मे साये वलं न समं याहि मे पार्थः स्यात्
 मघपुत्रो युधि स्वमुक्तस्ततः प्रापान् मद्राजस्य सारथिः यत्रात्ता सत्यसंधो धर्मराजो युधिष्ठिरः आपत तच्च सहसा पांडवानां महद्वलं दृष्ट्वा रैकोरगो शल्यो
 विलोहत्तमिवार्णवं पांडवानां वलौघात् शल्यमासाधमारिष्य यतिष्ठत तदा युद्धे सिंधोर्वेगश्चावलं मद्राजं तसमरे दृष्ट्वा युद्धाय धिष्ठितं कुरुवः संभवत्
 तमसंकुलानि वर्तनं तेषु राजन्निवृत्तेषु व्यूहानीकेषु भागशः प्रावर्तत महारौदः संग्रामः शोणितोदकः समार्द्धं चित्रसेनं तं कुलोयुद्धुर्मदः तौ पर
 स्परमासाद्य चित्रकार्मुकधारिणौ मेघाविव यथोदतौ दक्षिणोत्तरवर्धिणौ शरतोयैः सिधिवत्तुस्तौ परस्परमाहवे नातरं तत्र यश्यामि पांडवस्येतरस्य
 वा उभौ कृतास्त्रौ वलिनौ रथचर्या विशारदौ परस्परवधेयौ छिन्ने वरात्तसौ चित्रसेनस्तु मध्येन पीते न निशिते न व न कुलस्य महाराजमुष्टिदेशे
 ३ छिनद्धतुः अथैनं छिन्नध्वानं रुक्मपुंरवैः शिलाशितैः त्रिभिः शरैः संभ्रातो ललाटे वै समर्पयत् हयांश्चास शरैर्लीहौः प्रेषयामास मृत्यवे तथा धृजं

३३

न ४

किंप्रामृशत स्व ^{रु}दंडमकुंठयान्तैलधौतां सुनिर्मतां तोतिहन्तामिव विभो भोगिकन्यामहाविषांसमुद्यम्यवचिक्षेप
सत्यसेनस्य संयुगे सातस्य हृदये संख्ये विभे दशतधान्यं सपपातरथाऽह्मिं गतसत्वात्पवेतनः भ्रातरं निह
तं दृष्ट्वा सुवेराः क्रोधमूर्च्छितः अभ्यवर्षे च रैस्तुर्यौ पादातं पांडुनंदनं वतुभिश्चतुरो वाहान् ध्वजं च्छित्वा सुपंच
मैः त्रिमिर्वैसारथ्यं हत्वा कस्मै पुत्रेण धन्विना नकुलं विरथं दृष्ट्वा दौपदेयो महारथः सुतसो मोभिदुःखावप
रैश्च नृपितरं रणो ततो धिरुत्थनकुलः सुतसो मस्य तं रथं शुश्रुमे भरते मे स गिरिस्थ द्रवकेशरी सोन्यत्का
मुकमादाय सुवेरां मम योधयत् तावुमौ शरवर्षाभ्यां समासाद्य परस्परं परस्परवधेयानं चक्रतुः सुमहारथौ
सुवेरास्ततः क्रुद्धः पांडवं विशिखैस्त्रिभिः सुतसो मं च विंशत्यावाहो रुरसिचार्यै यत् ततः क्रुद्धो महा
राजनकुलः परवीरहा शरैस्तस्य दिशः सर्वाः छादयामास वेगवान् ततो गृहीत्वा तीक्ष्णाय मर्द्धवंद्रं सुतेजसं
सवेगयुक्तं चिक्षेप कस्मै पुत्रस्य संयुगे तस्य तेन शिरः कायाज्जहार नृपसत्तम पश्यतां सर्वसैन्यानां तदुत्त
मिदमभवत् सहतश्चापतश्च जत्र कुलेन महात्मना नदीवेगादिवारुणा सौरजः पादयो महान् कर्णपुत्र
वधं दृष्ट्वा नकुलस्य च विक्रमं प्रदुःखावमयात्सेना तावकी भरतवर्षं तांतुसेनां महाराज मद्राजः प्रतापवान्
अपातयद्रणेश्वरः सेनापतिरिदं मः विभीक्ष्ण्यौ महाराज व्यवस्थाप्य च वाहिनीं सिंहनादं भृशं कृत्वा धनुः

श०

१२

शब्दवदरुणं तावकाः समरे राजनरक्षिता दृढधनिना प्रत्युधपरांती से समंतादिगतव्यथाः मद्राजं महेष्वा
संपरिवार्य समंततः स्थिताराजमहात्मानो यो दुकामाः समंततः सात्यकिर्भीमसेनश्च माद्रीपुत्रौ च पार्थिवो
युधिष्ठिरं परस्मत्पद्मनिवेदमरिंदमं परिवार्य रणे वीराः सिंहनादं प्रवक्रिरे वाराणशवरांश्चो ग्रान् द्वेजंश्च
विविधमुद्रः तस्यैव तावकाः सर्वे महाधिपतिमंजसा परिवार्य सुसंरक्षाः पुनर्युद्धमरो वपुनततः प्रवृत्ते युद्धं
भीरुणां भयवर्द्धनं तावकानां परेषां च मृत्युं कृत्वा निवर्त्तनं यथा देवा सुरं युद्धं पूर्वमासीदृशां पते अमीतानां
तथाराज नयमराष्ट्रा विवर्द्धनं ततः कपिध्वजो राजन हत्वा संसप्तकान्नरो अम्पद्वततां सेनां कौरवी पाण्डनंदनः
तथैव पांडवाः सर्वे धृष्टद्युम्नपुरोगमाः अम्पवर्त्तततां सेनां विसृजंतः शितां छरन् पांडवैरवकीर्णानां संमो
हः समजायत नवजजुरनीकानि दिशो वा प्रदिशस्तथा आपूर्यमाणानि शितैः शरैः पांडवो दितैः हतप्र
वीरविध्वस्ता कीर्षमाणे समंततः कौरव्यवध्यत चमूः पांडुपुत्रैर्महारथैः तथैव पांडवी सेना शरैराज न
समंततः एणे हन्यत पुत्रैस्ते शतशोऽथ सहस्रशः ते सेनेभ्यः संतप्येव ध्यमाने परस्परं व्याकुले समपद्ये
तां वधो सुसरिता विव आविवेश ततस्तीव्रं तावकानां महदयं पांडवानां वरजं द्रतथाभूते महाहवे महामा
रुते शत्यपर्वणि संजय उवाच तस्मिन् विवृति ते सैन्ये वध्यमाने परस्परं स्वमारोषयोधेषु निनदत्सु वदंतिषु कूजतां

श्रीराम०

१७

सन्मतां चैव पदतीनां महहवे विदुतेषु महाराजहयेषु वृद्धा तथा प्रक्षयेदारुणो जाते संहारे सर्वदेहिनां नानाशास्त्र
समावासे व्यतिषक्तरथद्विपे हवरो पुच्छशौजातां भीरुणां भयवर्द्धने गाहमानेषु योधेषु परस्परवधेषु च
प्राणादाने महाघोरे वर्तमाने दुरोदरे संग्रामे घोररूपे तु यमराष्ट्रविवर्द्धने पांडवास्तावकं सैन्यं व्यधमंत शितैः
शरैः तथैव तावका योधा जयुः पांडवसैनिकान् तस्मिंस्तथा वर्तमाने पुद्धे भीरुभयावहे पूर्वाह्ने वैवसं प्राप्ते मा
स्त्रोदयनं प्रति लघ्वतश्चाः परराजन् राक्षसाश्च महान्मभिः अयोधयंस्तव वतं मृत्युं कृत्वा निवर्तनं वलिभिः
पांडवे दृष्टे तर्धतश्चैः प्रहारिभिः कौरवसिद्धतृतामृगो वाग्निसमाकुता तां दृष्ट्वा सीदती सेनां यं केनामिव
उर्वतां कुजिह्वार्धस्तदाशल्पः प्रायात्पांडुचमूं प्रति मद्राजस्तु संक्रुद्धे गृहीत्वा धनुस्तमं अस्त्रधावत संग्रामे
मे पांडवानां ततापिनः पांडवापि महाराज समरे जितकाशिनः मद्राजं समासाद्य विव्यधुर्नि शितैः शरैः ततः
शशुशतैस्तीक्ष्णैर्मद्राजो महावतः अर्द्धमासतां सेनां धर्मराजस्य पश्यतः प्रादुरासंस्ततो राजन्नि मित्रा
निघ्ननेकशः चवातशङ्कुर्वारिणामहीवापि सपर्वतासदंशुलादीनां आदीर्घमाराणामंततः उल्काभूमिदिवः
पेतुराहत्य रविमंडलं मृगाश्च महिषाश्चापि पक्षिराश्च विशांपते अप्सव्यंततश्चक्रुः सेनां ते वृद्धशोच्य मृग
सूनुधरापुत्रौ शशिजेन समन्वितौ वरमं पांडुपुत्राणां पुरस्तात्सर्वभूमजां शस्त्राग्नेष्वभवच्चालान्तरापाह्नुष्यध्व
ता शिरः स्वती यंत भृशं काकोलकाश्च केतुषु ततस्तघुद्धमत्पुत्रमभवत्संघचारिणां ततः सर्वाण्यनीकानि संनिप

श०

१३

त्यजनाक्षिपुः अम्भुः कौरवा राजनपांडवानामनीकिनीः शत्यस्तु शरवर्षेण वर्षे निवसहस्रहृक् अम्भुर्वर्षददीनात्मा
 कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरं भीमसेनं शरैश्चापि रुक्मपुंखैः शिलाशितैः द्रौपदेयांस्तथा सर्वान्माद्रीपुत्रौ वपाउवौ धृष्टद्युम्नं च
 शौनेयं शिशुं गिनमथापि च एकेकं दशभिर्दारौ दिव्याध्वमहावतः ततो सज्जहारौ वर्षे घर्माते मधवातिव त
 तः प्रमदकाराजसोमकाश्च सहस्रशः पतिताः प्राप्यमानाश्च दृश्यंते शत्यसायकैः अमराणामिव व्राताः शतमा
 नामिव व्राताः द्वादित्यद्वयमेधेभ्यः शत्यस्य न्यपतन् शराः द्विरदास्कराणां शत्रूः पुत्रघोरयेन स तथा शत्यस्य वा
 लो न्यपतन्त्युभयमन्यनदंस्तथा आविष्टद्वयमद्रे शोमन्युना यौरुवेणाव प्राच्छादयदरीन् संख्येका तस्य सृष्ट
 वांतकः विनर्दमानो मद्रे शोमे घद्गदो महावतः सावध्यमाना शत्येन पांडवानामनीकिनी अजातशत्रुं कौते
 यमम्भुधावधुधिष्ठिरं तां समर्प्येततः संख्ये लघुहस्तः शितैः शरैः शरवर्षेण महता युधिष्ठिरमपीउपत तमा
 प्रतंतं पश्यन् क्रुद्धो राजा युधिष्ठिरः अवारपुंखैरेतीक्ष्णैर्मैत्रद्विपमिवांकुशैः तस्य शत्यः शरं घोरं मुमो
 वाशि विषोपमं सनिर्भिद्य महात्मानं वेगेन न्यपतच्चगां ततो हृकोदरः क्रुद्धः शत्यं दिव्याध्वसप्तभिः
 पंचभिः सह देवसु नकुलो वृद्धभिः शरैः द्रौपदेयाश्च शत्रुघ्नं शूरमार्तीयनिंशनैः अम्भुर्वर्षं महावेगं मे
 घाद्वमहीधरं ततो द्यूतु घमानं शत्यं पार्थैः समंततः कृतवर्मा कृपश्चैव संक्रुद्धावभ्यधावतां उत्कृष्टमहा

श्रीराम०

१८